EDITURA HAKİKAT

CREDINȚA ȘI ISLAMUL

Mevlana Halid-i Bagdadi

Ya Rahman, ya Rahim, ya afuvvu ya Kerim

Editura Hakikat are datoria de a-i învăța dragostea de patrie pe cei ce nu o cunosc și de a le-o reaminti celor ce o cunosc. Allahu teala să fie mulțumit de cei ce ne ajută în îndeplinirea acestei datorii! Amin.

Stimate cititorule, pacea și mila lui Allahu teala fie asupra ta.

Toate cele scrise în această carte sunt preluate din cărțile marilor savanți islamici. Nu s-a adăugat absolut nimic de la noi. Am început această lucrare binecuvântată pentru a veni în ajutorul oamenilor și de asemenea pentru a obține aprecierea celor ce apără drepturile oamenilor și se străduiesc pentru fericirea lor. Cu voia lui Allahu teala veți obține cunoștințe materiale și spirituale folositoare, citind cu atenție scrierile acestor mari savanți, celebre în toată lumea. Vă prezentăm salutările și iubirea noastră. Allahu teala să vă ofere o viață binecuvântată, sănătate și prosperitate tuturor! Amin

”Ve sallallahu ala seyyidina Muhammedin ve ala al-i Muhammed ve barik ala seyyidina Muhammedin ve ala al-i Muhammed. Allahumme Rabbena atina fiddunya haseneten ve fil-ahiretei haseneten ve kina azabennar bi-rahmetike ya Erhamerrahmin! Amin. ”

CREDINȚA ȘI ISLAMUL

Mevlana Halid-i Bagdadi

Editura Hakikat

Darușșefeka Caddesi 57 P. K. :35 34262

Fatih-ISTANBUL

http://www. hakikatkitabevi. com

e-mail:bilgi@hakikatkitabevi. Com

CUPRINS

Subhanallahi ve bi-hamdihi subhanallahil-azim. Celui ce rostește dimineața și seara de câte 100 de ori aceste cuvinte perfecte îi vor fi iertate păcatele. Și va fi ferit de a mai săvârși alte păcate. Această rugă este scrisă în scrisorile 307 și 308 din cartea **Mujdeci Mektublar**. De asemenea este de folos pentru îndepărtarea tuturor problemelor.

CREDINȚA NECESARĂ TUTUROR

[Credința și Islamul]

PREFAȚĂ

Să ne începem cartea cu Besmele,

Căci numele lui Allahu teala este cea mai bună pavăză.

Darurile Sale sunt nenumărate,

El este un Stăpân foarte milostiv ce iubește mult iertarea!

Allah preînaltul este milostiv față de toți oamenii acestei lumi. El crează și le trimite tot ceea ce le este necesar. Îi îndrumă spre calea fericirii veșnice. Îi îndrumă pe calea cea dreaptă și îi salvează pe cei ce se abat de la drumul cel drept și cad în necredință, înșelați fiind de poftele lor, de un anturaj nepotrivit, de cărți dăunătoare sau radiouri străine, dacă se

căiesc și cer iertare. Însă acest dar nu le este oferit și celor cruzi și nemiloși. Ei sunt lăsați să-și continue drumul ales și dorit pe cărarea necredinței. În lumea de apoi El va alege dintre drepcredincioșii care ar trebui să meargă în Iad pe cei pe care îi dorește și prin bunătatea Sa îi va trimite în Rai. El este singurul care crează toate vietățile, orice ființă cel care face ca existența să fie posibilă, cel care apără toate acestea de frică și groază. Refugiindu-mă sub onoratul nume al lui Allah, adică cerându-i ajutorul încep să scriu această carte.

Mulțumire lui Allah Preînaltul. Pacea și binecuvîntarea lui Allahu teala fie asupra preiubitului Său Profet Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem). Și invoc rugi binecuvîntate asupra fiecăruia dintre membrii puri ai familiei preaîanaltului Profet și asupra fiecăruia dintre companionii sai drepți și loiali.

Hamd (mulțumire), înseamnă credința și afirmarea că doar Allah Preînaltul este cel care crează și ne trimite toate binecuvântările. Șukr (mulțumire) reprezintă întrebuințarea tuturor acestor binecuvântări doar conform Islamului.

Există nenumărate căți valoroase ce ne învață credința, regulile și interdicțiile Islamului, multe dintre acestea au fost traduse și în alte limbi pentru a fi răspândite în fiecare țară. Dar există și oameni de religie ignoranți ce sunt înșelați de către spionii englezi sau de persoane cu idei greșite sau vederi scurte, necredincioși ce luptă constant pentru a schimba, a păcăli, a păta Islamul.

Observăm cu mulțumire că în zilele noastre savanții islamici se străduiesc să apere și să răspândească ideologia islamică în aproape toată lumea. Savanții islamici ce aparțin comunității ehl-i sunnet sunt cei ce scriu în cărțile lor despre calea dreaptă a Islamului așa cum a fost acesta transmis de la companionii Profetului. Deși se observă sporadic

scrieri sau cuvântări ale unor persoane care necitind scrierile savanților islamici ehl-i sunnet redau sensuri greșite ale Coranului și ale hadisurilor, acestea sunt nesemnificative în fața credinței puternice a musulmanilor și nu au ca efect decât să arate ignoranța celor ce le scriu.

Dacă o persoană afirmă că este musulman sau este văzut împlinindu-și rugăciunea în grup se va considera că este musulman. Însă dacă în comportamentul, vorbirea sau scrierile sale se va observa o abatere de la regulile ehl-i sunnet decretate de savanții islamici ehl-i sunnet, atunci i se va aduce acestuia la cunoștință că acesta este un act de necredință. Va fi sfătuit să se căiască și să se îndepărteze de un astfel de comportament. În ignoranța sa dacă va răspunde negativ vom înțelege că a devenit necredincios sau pervertit ori că s-a vândut necredincioșilor englezi. Nu va putea fi salvat de această nenorocire și să devină iar musulman până nu se căiește și nu renunță la ceea ce la dus în necredință chiar dacă își împlinește rugăciunea, merge în pelerinaj la locurile sfinte sau împlinește orice act de credință sau fapte bune. Fiecare musulman are datoria de a cunoaște foarte bine ceea ce l-ar putea duce în necredință și să se ferească de prejudiciile pe care le pot aduce necredincioșii, profanii ce par a fi musulmani și spionii englezi.

Profetul lui Allahu teala”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” ne-a vestit că musulmanii se vor împărți în șaptezeci și două de secte pervertite deoarece s-au dat înțelesuri greșite atât Coranului cât și hadisurilor. În cărțile **Berika** și **Hadika** este explicat acest hadis preluat din cărțile lui **Buhari** și **Muslim**. Trebuie să fim foarte atenți și să nu ne lăsăm înșelați de conferințele sau scrierile aparținătorilor acestor secte pervertite ce se ascund sub numele de savanți religioși sau teologi. Pe lângă aceștia comuniștii și masonii pe de o parte, misionarii creștini, vehabiții și sioniștii evreipe de altă parte încearcă prin noi metode să înșele

tinerii musulmani. Încearcă să distrugă Islamul prin filme, teatru, emisiuni radiofonice, publicații și emisiuni televizate, cheltuind miliarde pentru această cauză. Marii învățați islamici ”mila lui Allahu teala fie asupra lor” au scris răspunsul la aceste atacuri cu mult înainte vestindu-ne religia lui Allahu teala, calea către fericire și izbăvire.

Am ales cartea unuia dintre adevărații mari savanți islamici, Mevlana Halid-i Bagdadi Osmani, **I`tikadname**. Această carte a fost tradusă în limba turcă de hagi Kemahli Feyzullah ce a numit-o **Feraid-ul-fevaid** și a fost tipărită în anul 1312 după hegira în Egipt. Noi am simplificat această traducere și am numit-o **Herkese lazim olan iman (Credința necesară tuturor).** Prima ediție a fost tipărită în 1966. Slavă și mulțumire lui Allah Preaînaltul pentru că ne-a permis să publicăm această carte!Varianta originală persană a acestei traduceri se află la biblioteca Universitatății Istanbul în secțiunea Ibnul Emin Mahmud Kemal beg sub numele **I`tikadname** la numărul F. 2639. Editura Hakikat a publicat traducerea acestei cărți sub numele Iman ve Islam (Islamul și credința).

Scriitorul cărții **Durr-ul-muhtar**, virtuosul Alauddin-i Haskefi”mila lui Allahu teala fie asupra sa” spune în încheierea capitolului despre căsătoria necredinciosului, (Dacă o fată musulmană căsătorită,ajungând la pubertate nu cunoaște Islamul, căsătoria ei va fi anulată. [Adică va deveni necredincioasă] Trebuie să i se aducă la cunoștință însușirile lui Allah Preînaltul, iar ea să le repete și să afirme că crede în ele.)Ibni Abidin explică această chestiune astfel, (Fata, copil fiind este musulmană deoarece își urmează părinții în credință, însă la pubertate acest lucru nu se mai continuă decât dacă învață cele șase condiții ale credinței și crede în ele și de asemenea în obligativitatea urmării regulilor islamice, chiar dacă rostește **Kelime-i Tevhid (La ilahe illallah, Muhammedun resulullah)**. Ea trebuie să învețe cele șase condiții ale credinței (**Amentu**

billahi…) și să le accepte împreună cu interdicțiile și permisiunile islamului). Din acestea reiese că un necredincios va intra în rândul credincioșilor dacă rostește și înțelege sensul Kelime-i Tevhid, însă ca orice musulman trebuie ca în limita posibilităților să învețe bazele Crezului (**Amentu billahi ve Melaiketihi ve Kutubihi ve Rusulihi vel Yevmil-ahiri ve bil Kaderi hayrihi ve șerrihiminallahi teala vel-ba`su ba`delmevti hakkun, eșhedu en la ilahe illallah ve eșhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluhu**) împreună cu sensul acestuiași de asemenea să învețe noțiunile folositoare lui din cunoștințele islamice. Un copil musulman ce nu învață și nu își afirmă credința în aceste șase noțiuni și în cunoștințele islamice la pubertate va deveni un apostat (persoană care s-a lepădat de religie sau de un principiu). De asemenea are obligația ca după ce devine musulman să studieze, să cerceteze noțiunile islamice, adică obligațiile, interdicțiile, abluțiunea, îmbăierea rituală și rugăciunea și de asemenea acoperirea părților ce nu trebuie expuse vederii. Cel ce este întrebat în legătură cu aceste noțiuni are obligația să răspundă sau să indice o carte islamică autentică, de încredere. În situația în care nu găsește o persoană care să îl îndrume sau o carte islamică de încredere are obligația să caute, în mod contrar va deveni necredincios. Neștiința sa va fi justificată până va găsi o persoană care să îl îndrume sau o carte islamică autentică. Cel ce nu-și îndeplinește obligațiie la timp și face lucruri interzise va avea parte de pedeapsă în Iad.

În acestă carte la redarea sensurilor versetelor coranice se va menționa faptul că aceste sensuri sunt cele indicate de savanții ce se ocupă de comentariile versetelor coranice, deoarece Profetul nostru ”pacea lui Allahu teala fie asupra lui” era singurul care înțelegea versetele coranice și le-a indicat companionilor săi.

Savanții în știința comentariilor coranice au dat sens unor versete separând hadisurile autentice de hadisurile inventate de profanii și ipocriții ce deservesc necredincioșii englezi, iar pentru hadisurile pe care nu le-au găsit s-au folosit de știința lor. Un comentariu făcut de o persoană ce deși cunoaște limba arabă nu stăpânește știința tefsirului (comentariu al versetelor din Coran) nu poate fi considerat comentariu coranic. De aceea într-un hadis se relatează: (Cel ce dă sens Coranului conform propriei perceperi va deveni necredincios).

Fie ca Allah Preînaltul să ne poarte pe toți pe drumul cel drept, cel indicat și de marii savanți islamici Ehl-i sunnet!Să ne ferească de a ne lăsa păcăliți de minciunile, de capcanele ignoranților și ipocriților și ale acelor necredincioși ce folosesc numele marilor savanți islamici! Amin.

Avertisment: Misionarii încearcă să răspândească creştinismul, evreii Talmud-ul, editura “Hakikat” din Istanbul, Islamul, iar masonii încearcă să abolească toate religiile. Cineva care posedă raţiune, ştiintă şi conştiinţă, şi a găsit adevărul va ajuta la răspândirea Islamului şi va mijloci oamenilor găsirea fericirii. Nu există misiune mai utilă şi mai preţioasă pentru umanitate decât aceasta.

În prezent, musulmanii din întreaga lume sunt impărtiţi în 3 grupuri: primul grup este cel al adevăraţilor musulmani, cei care urmează calea companionilor Profetului. Aceştia sunt numiţi Sunniţi sau comunitatea celor care aplică tradiţia Profetului sau grupul celor ce vor scăpa de Iad. Din al doilea grup fac parte duşmanii companionilor Profetului. Acestora li se zice Şiiti sau grupul pervertiţilor. Al treilea este grupul duşmanilor sunniţilor şi şiiţilor. Ei sunt numiţi Vehhabiţi sau Negidiţi, deoarece au apărut pentru prima dată în Arabia, în oraşul Negid. Ei mai sunt numiţi şi grupul blestemat, căci aparţinătorii acestui grup îi numesc pe musulmani idolatrii. Cei care îi numesc pe musulmani necredincioşi au fost blestemaţi

de către Profetul Muhammed. Cei ce au dus la divizarea musulmanilor sunt evreii şi englezii.

Pentru a-şi curăţa sufletul de păcate şi ignoranţă, omul trebuie să recite cât de des poate expresia “La Ilahe Illallah” (Nu există altă divinitate în afara lui Allahu teala), iar pentru a-şi curăţa inima, adică pentru a se elibera de păcatele şi blasfemiile ce vin de la diavol, de la prietenii răuvoitori şi de la cărţile corupte şi dăunătoare trebuie să recite mereu “Estagfirullah” (Iartă-mă, o Allah!) . Rugăciunile celor ce urmează calea islamică vor fi acceptate cu siguranţă. Se înţelege că cei care nu-şi îndeplinesc rugăciunile, care privesc la lucruri interzise, care mănâncă şi beau ceea ce nu le este permis, nu se conformează islamului. Rugăciunile acestora nu vor fi acceptate.

-1-

ÎNCEPUT

În prefața cărții sale, Mevlana Halid-I Bagdadi, cu scopul de a-și înfrumuseța și îmbogăți cartea, a scris cea de-a șaptesprezecea scrisoare din al treilea volum al cărții **Mektubat** a **Imamului Rabbani Ahmed Faruki Serhendi ”mila lui Allah fie asupra sa”**. În această scrisoare Imam-I Rabbani spune:

Încep această scrisoare cu Besmele. Mulțumire și slavă lui Allahu teala pentru toate fericirile trimise și cea mai mare dintre ele este onoarea de a fi musulmani și meritul de a face parte din neamul Profetului Muhammed, pacea lui Allahu teala fie asupra sa!

Ar trebui să reflectăm și să înțelegem că Allahu teala este singurul care ne trimite toate binecuvântările. Doar El este cel ce crează totul. El este singurul ce face ca toate creațiile să existe în fiecare moment. Toate atributele superioare ale robilor Săi sunt dăruite de către El. Viața noastră, rațiunea, știința, puterea, vederea, auzul, vorbirea, toate sunt de la Allahu teala. Doar El este singurul ce ne trimite binefaceri și binecuvântări. El este cel ce apără oamenii de greutăți și probleme, Cel ce primește rugile și îndepărtează de la noi lucrurile rele și grijile. El este cel ce crează și ne trimite nouă tot ceea ce ne este necesar traiului zilnic. Allahu teala este atât de darnic încât nu le taie rîzkul (ceea ce ne este necesar pentru traiul zilnic) nici celor ce păcătuiesc. El ste atât de mărinimos în acoperirea păcatelor încât le acoperă păcatele chiar și celor ce nu-I respectă poruncile și se răzvrătesc împotriva Sa, fără a rupe perdeaua cinstei și fără a-I umili. Este atât de măreț în iertarea Sa încât nu se grăbește să-I pedepsească pe cei ce sunt demni de mania și pedeapsa Sa. El împarte

binefacerile și binecuvântările Sale atât celor ce-I sunt apropiați cît și dușmanilor Săi fără a omite pe cineva. Ne oferă ca cel mai de preț dintre darurile Sale calea cea dreaptă, calea fericirii și izbăvirii. El ne îndeamnă constant pentru a nu ne îndepărta de la drumul cel bun și pentru a intra în Rai. Pentru a ne putea bucura de binecuvântările Sale infinite, de plăcerile nenumărate și pentru a putea dobândi dragostea și aprobarea Sa, ne poruncește să-l urmăm pe prea iubitul Său profet ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” Iată, binefacerile lui Allahu teala sunt evidente precum soarele. Binefacerile pe care le primim de la oameni provin tot de la El. El este cel ce mijlocește binefacerile prin intermediul altora, cel ce le insuflă oamenilor această dorință și le dă puterea de a face bine. De aceea toate binefacerile indiferent pe ce cale vin, provin tot de la Allahu teala. A aștepta o binefacere de la altcineva decât Allahu teala este ca și cum ai aștepta pomană de la un sărac. Și ignoranții la fel ca și învățații, și cei mai slabi de minte la fel ca și cei inteligenți știu că aceste spuse ale noastre sunt adevărate, deoarece ceea ce s-a relatat este evident și nu necesită nici măcar timp de gândire.

Este o datorie umană a fiecăruia să-I mulțumească pe cât îi stă în putere lui Allahu teala pentru binecuvântările trimise. Este o datorie impusă de rațiune. Însă nu este ușor de îndeplinit această datorie de mulțumire, căci oamenii au fost creați ca ființe slabe, cu defecte ce greșesc și sunt dependente. Allahu teala însă este atemporal și departe de orice defect. El deține cele mai superioare proprietăți. Oamenii nu îi sunt asemănători lui Allahu teala în nici o privință. Astfel de robi plini de defect e ar putea aduce mulțumiri demne de această măreție a lui Allahu teala? Căci există multe lucruri ce li se par oamenilor frumoase și de mare preț, dar care pentru Allahu tealaeala sunt neplăcute și pe care nu le aprobă. Lucruri pe care noi le percepem ca fiind exprimări ale respectului și mulțumirii sunt de fapt comportamente neplăcute, neaprobate. De aceea

oamenii nu pot găsi cu minţile lor defectuoase şi perspectivele lor înguste ceea ce reprezintă respectul şi mulţumirea faţă de Allahu teala. Atâta timp cât datoriile ce exprimă respectul şi mulţumirea faţă de Allahu teala nu au fost indicate de către El, acestea ar putea fi acţiuni neplăcute în loc de lăudabile aşa cum ar părea.

Astfel Allahu teala ne-a indicat şi ne-a trimis prin Profetul Muhammed ”pacea şi binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” modul de a ne exprima datoria noastră de mulţumire ca robi ai lui Allahu teala, datorii în care trebuie să credem şi pe care trebuie să le împlinim cu inima, cu corpul şi cu limba. Aceste datorii ale robilor impuse de către Allah Teala alcătuiesc Islamul. Modul de ne exprima mulţumirea faţă de Allahu teala îl reprezintă urmarea căii Profetului Muhammed aleyhisselam. Nici un act de adorare, nici un act de mulţumire ce nu îşi are locul pe această cale nu va fi vreodată acceptat sau aprobat de Allahu teala. Căci există multe lucruri pe care oamenii le cred frumoase şi bune, dar pe care Islamul nu le aprobă şi le găseşte dezagreabile.

De aici reiese că o fiinţă raţională îşi poate arăta recunoştinţa faţă de Allahu teala doar urmându-l pe profetul Muhammed aleyhisselam. Calea sa este **Islamul**, iar cel ce urmează această cale se numeşte **musulman**. Exprimarea recunoştinţei faţă de Allah, adică urmarea acestei căi reprezintă **actele de adorare**. Cunoştinţele islamice se impart în două categorii: cunoştinţe religioase şi cunoştinţe ştiinţifice. Reformatorii în religie numesc cunoştinţele religioase **Învăţături scolastice** şi pe cele ştiinţifice **Cunoştinţe rationale**. De asemenea şi cunoştinţele religioase se impart în două categorii:

1-Cunoştinţele pe care trebuie să le urmăm cu inima, adică în care trebuie să credem. Acestea se numesc şi sistem religios sau credinţă. Pe scurt **Iman** reprezintă credinţa în cele şase condiţii indicate de Muhammed

pacea fie asupra sa, acceptarea islamului și evitarea folosirii și rostirii a ceea ce este considerat ca fiind necredință. Este datoria fiecărui musulman să învețe și să evite ceea ce este act de necredință. Este considerat musulman o persoană ce are credință.

2-Cunoștințele despre actele de adorare ce se împlinesc sau se evită cu ajutorul inimii sau corpului. Cunoștințele despre acțiunile ce sunt impuse poartă numele de **Farz** (obligație), iar cele despre acțiunile ce trebuiesc evitate poartă numele de **Haram** (interdicție). Acestea reprezintă regulile islamice **Ahkam-I Islamiyye** sau **Islam**.

[Primul lucru necesar pentru fiecare este să rostească și să creadă sensul mărturisirii de unicitate (Kelime-i Tevhid- La ilahe illallah Muhammed rasulullah), al cărui înțeles este Allahu teala există și este unic, iar Muhammed pacea fie asupra sa este Trimisul Său. Cel ce își mărturisește credința astfel este musulman sau mumin. Credința trebuie să fie continua. De aceea trebuie să evitămsă facem ceea ce duce la necredință sau să evităm folosirea lucrurilor ce sunt dovezi ale necredinței.

Coranul cel Sfânt reprezintă cuvântul lui Allahu teala. Acesta a fost trimis Profetului Muhammed aleyhisselam prin intermediul îngerului Gebrail. Cuvintele Coranului sunt în limba arabă, însă ordinea în care au fost aranjate este determinată de Allahu teala. Cuvintele arabe din Coran au fost trimise sub formă de versete, litere și cuvinte. Aceste litere și cuvinte au menirea de a reda sensul cuvântului divin. Totalitatea lor reprezintă Coranul. Cuvântul divin, Coranul nu este o creație, la fel ca și alte însușiri ale lui Allahu teala este etern . Îngerul Gebrail aleyhisselam, venea o data în fiecare an și îi recita Profetului ceea ce fusese revelat din Coran până în acel moment, în ordinea în care acesta era scris în Lehvil Mafhuz, iar Profetul repeta după el. În anul în care Profetul Muhammed aleyhisselam a onorat lumea de dincolo, îngerul Gebrail aleyhisselam a

venit și a recitat tot Coranul de două ori. Profetul și majoritatea companionilor săi memoraseră Coranul în totalitate. În anul morții Profetului, califul Ebu Bekir Sîddîk i-a adunat pe toți cei ce memoraseră Coranul, a adunat părțile scrise și a cerut unei comisii să scrie întregul Coran. Astfel a luat ființă Coranul ca volum numit și Mushaf. Treizeci și trei de mii de companioni au convenit de comun accord că nici măcar o literă nu este modificată.

Relatările Profetului MUhammed"pacea fie asupra lui" poartă numele de hadisuri. Dintre acestea hadisurile ce reprezintă cuvântul lui Allahu teala doar ca sens însă sunt învelite în cuvântul Profetului Muhammed aleyhisselam sunt hadisurile sacre **hadisuri kudsi.** Există multe culegeri de hadisuri , dar printre cele mai renumite sunt cele ale lui Buhari și Muslim.

Poruncile lui Allahu teala și învățăturile în care trebuie să credem reprezintă **Imam** (credința), cele ce trebuiesc împlinite sunt **Farz** (obligatorii), iar cele ce trebuiesc evitate sunt **Haram** (interdicții). Obligațiile și interdicțiile alcătuiesc **Ahkam-I Islamiyye** (regulile islamice). Cel ce nu crede chiar și într-o singură învățătură a Islamului devine **Kafi**r (necredincios).

Al doilea lucru necesar omului este purificarea inimii. Inima este reprezentată prin două noțiuni. Toți cunoaștem bucata de carne aflată în pieptul nostru și pe care până și animalele o posedă ca fiind inima. Cea de-a doua noțiune reprezintă inima ce nu este vizibilă și se află ascunsă în organul propriu zis, mai poate fi numită și suflet. Aceasta este lăcașul Islamului. Inima în care nu se regăsește credința este impură, moartă. Datoria noastră primordial este aceea de ne menține inima veșnic curată. Actele de adorare și în special rugăciunea și rugile de iertare mențin inima curată, în schimb păcatele o impurifică. Profetul relatează într-un hadis

(Recitați cât mai mult istigfar (ruga de iertare)! Cel ce recită în mod constant ruga istigfar va fi ferit, de către Allahu teala, de boli și alte necazuri. Și va primi binecuvântări de unde nici nu se va aștepta). Istigfar înseamnă Estagfirullah (Allahu teala, iartă-mă!) Pentru ca rugile să fie acceptate cel ce le rostește trebuie să fie musulman, să se căiască pentru păcatele sale și să rostească ruga înțelegându-i și acceptându-i sensul. Ruga făcută cu o inimă impură nu va fi acceptată. Cel ce se roagă de trei ori și își împlinește rugăciunile de cinci ori pe zi în mod constant își va purifica inima și va începe să rostească această rugă de iertare. Însă dacă această rugă nu va fi rostită din inimă ci doar din gură el nu va avea nici un beneficiu.

Cunoștințele religioase indicate de Islam sunt cele scrise de către savanții islamici Ehl-i sunnet. în cărțile lor. Cel ce nu crede chiar și în unul dintre versetele sau hadisurile explicate în mod clar de către savanții islamici Ehl-i sunnet devine **Kafir** necredincios. Persoana ce își ascunde necredința este numită **Munafîk**, ipocrit. Iar cel ce își ascunde necredința, dar se arată ca fiind credincios pentru a înșela încrederea musulmanilor poartă numele de **Zîndîk**, profan. În cazul în care o persoană înțelege greșit sensul unor versete sau hadisuri ce au fost interpretate greșit nu devine necredincios, însă va merge în Iad deoarece nu a urmat calea comunității Ehl-i sunnet. Nu va rămâne veșnic în Iad deoarece nu și- negat credința în versetele și hadisurile interpretate corect și după ispășirea pedepsei va merge în Rai. Aceștia sunt numiți comunități deviate, **dalalet firkalari**. Există șaptezeci și două de astfel de comunități deviate. Actele de adorare, binefacerile și serviciile aduse oamenilor de către necredincioși și apostți nu le vor adduce acestora nici un beneficiu în ziua de apoi. Musulmanii ce urmează ideologia corectă aparțin comunității Ehl-i sunnet vel gemaat și se mai numesc și suniți. Aceștia se impart în patru școli religioase conform împlinirii actelor de adorare. Cei ce aparțin acestor

școli religioase se recunosc ca aprținând comunității Ehl-i sunnet și se simpatizează. În schimb cei ce nu aparțin nici unei școli religioase nu pot aparține comunității Ehl-i sunnet. În cartea Mektubat a imamului Rabbani, în special în cea de-a douăsute optzecișișasea scrisoare din primul volum,ca și în cartea Durrul muhtar în postscriptul lui Tahtavi în capitolul Zebayih și în cartea El-besair li-munkir-it-tevessuli bi-ehl-il-mekabir se relatează că cei nu aparțin comunității Ehl-I sunnet vor fi ori necredincioși, ori vor aparține sectelor deviate. Aceste două cărți sunt în limba arabă. Cea de-a doua a fost scrisă și apoi tipărită în anul 1975 (1395 după Hegira), iar mai târziu a fost tipărită și de către editura Hakikat din Istanbul.

Cel ce-și îndeplinește actele de adorare conform regulilor uneia dintre cele patru școlile religioase, chiar dacă păcătuiesc sau își împlinesc actele de credință defectuos, vor fi iertați dacă se căiesc. În cazul în care nu se căiesc, Allahu teala îi va ierta doar dacă va voi și nu vor intra deloc în Iad. Dacă dorește chiar dacă îi va pedepsi conform păcatelor lor, îi va izbăvi totuși de pedeapsă. Cei ce însă își neagă credința chiar și în lucrurile necesare indicate în mod clar de care până și ignoranții au cunoștință vor fi pedepsiți pe veci în Iad. Aceștia sunt necredincioșii și apostații.

Necredincioșii se impart în două categorii: cei ce aparțin unui popor căruia I s-a pogorât o carte sfântă și cei care nu au nici o carte. Apostații (murted) sunt cei care musulmani fiind își părăsesc religia și devin necredincioși. Pronunțându-se în legătură cu chestiunea interdicției căsătoriei datorită aducerii de asociați lui Allahu teala, Ibni Abidin, mila lui Allahu teala fie asupra sa, relatează că (apostații, cei ce s-au depărtat de Islam, profanii, idolatrii, adoratorii focului, vechii filozofi greci, ipocriții, cei ce ieșind din cele șaptezeci și două de secte au devenit necredincioși [brahmanii, budiștii], ezotericii, druzii și ibahii sunt toți necredincioși din categoria cfără o carte sfântă. La fel sunt și comuniștii și masonii. Cei ce

cred în Tora și Biblia creștinilor și evreilor, ce au fost pogorâte din cer dar care ulterior au suferit modificări ce au dus la alterarea lor sunt necredincioșii din categoria celor ce au o carte. În cazul în care atribuie unei creaturi oarecare însușiri divine devin politeiști. Însușirile divine sunt însușirile existențiale și cele spiritual ale lui Allahu teala.

Indiferent de categoria căreia îi aparține, dacă un necredincios trece la Islam va fi salvat de a intra în Iad. Va deveni un musulman pur fără păcate. Însă este necesar să fie un musulman sunit. Adică să citească cartea unuia dintre savanții islamici ehl-I sunnet mila lui Allah fie asupra lor, să-și însușească cunoștințele islamice și credința, vorbele și faptele sale să fie în concordanță cu cele învățate. Ar trebui ca din vorbele și faptele unei persoane să reiasă în mod clar dacă este sau nu musulman, în cazul în care nu se află sub vreo presiune. Când își va da ultima suflare se va vedea dacă acea persoană a fost sau nu musulman. Un musulman bărbat sau femeie ce face păcate mari, dacă se va căi cu o inimă sinceră va fi iertat. Ce este căința și cum se face ruga de căință puteți afla din cărțile ilmihal scrise în limba turcă sau arabă cum ar fi (**Iman ve Islam**) și (**Seadet-I ebediyye**).

-2-

CREDINȚA ȘI ISLAMUL

În această carte I`tikadname ve fi explicat un hadis al Profetului ”pacea lui Allahu teala fie asupra sa” ce ne indică credința și Islamul. Cu belșugul acestui hadis credința musulmanilor va prinde noi forțe și astfel sper că vor atinge fericirea și izbăvirea și că vor fi motiv ca acest păcătos Halid să fie izbăvit. Îmi mărturisesc credința că Allahu teala cel ce nu are nevoie de nimeni și nimic, preaiertător cu robii săi, ale cărui binefaceri și daruri sunt nenumărate va ierta vorbele fără rost și va primi actele de adorare ale săracului Halid, cel cu inima neagră și fapte bune puține. Să ne apere de răutățile și minciunile înșelătoare ale lui șeitan [și de vorbele și scrierile mincinoase și greșite ale dușmanilor islamului]. Doar Allahu teala este cel mai milostiv dintre milostivi și cel mai generos dintre generoși.

Savanții islamici relatează că orice femeie sau bărbat muslman responsabil, adică care a atins pubertatea are datoria să creadă în Allahu teala și să cunoască corect însușirile Sale spirituale și existențiale. Aceasta este prima datorie a fiecăruia dintre noi. Nu există scuză pentru ignoranța de nu cunoaște însușirile lui Allahu teala, ba chiar este păcat. Halid Bagdadi, fiul lui Ahmed nu a scris această carte pentru a-și arăta superioritatea asupra altora sau pentru a-și câștiga un renume, ci pentru a lăsa în urma sa o amintire și de asemenea pentru a adduce un serviciu umanității. Allahu teala să îl ajute pe acest neajutorat Halid (Halid Bagdadi a decedat la Damasc în anul 1826 [1242 după Hegira] și pe toți musulmanii cu puterea Sa și cu ajutorul sufletului binecuvântat al profetuluisău.

[Însușirile existențiale ale lui Allahu teala sunt în număr de șase. Acestea sunt: **Vugiud**, **Kîdem**, **Beka**, **Vahdaniyyet**, **Muhalefet- un lil-havadis** și **Kiyam-u bi-nefsihi**. Vugiud înseamnă că Allahu teala nu a fost creat, prezența Sa este de la sine. Kîdem, înseamnă că existența Sa este fără de început. Beka ne indică faptul că existent Sa este fără de sfârșit, este eternal. Vahdaniyyet înseamnă că Allahu teala este unic prin prezență, însușiri și creație. Muhalefet-un lil-havadis înseamnă că nici o creație de a Sa nu I se asemănă în nici o privință. Kîyam bi nefsihi înseamnă că nu necesită nimic pentru a-și continua existența, este veșnic. Nici una din aceste caracteristici nu se regăsește la vreo altă creatură și nici nu are legătură în vreun fel cu caracteristicile vreunei alte ființe. Unii savant islamici au considerat că Vahdaniyyet și Muhalefetun lil havadis reprezintă una și aceeași însușire și au afirmat că însușirile existențiale sunt în număr de cinci].

Tot ceea ce există în afara lui Allahu poartă numele de lume, univers, sau natură cum este numit în zilele noastre. Toate aceste lumi ce nu existau înainte sunt creațiile lui Allahu teala. Ele sunt relative și probabile. Adică crearea lor a fost posibilă atunci când ele nu existau, la fel cum dispariția lor este posibilă în timpul exitenței lor. Ca dovadă pentru cele relatate mai sus avem hadisul (**Allahu teala exista atunci când nimic altceva nu exista**).

O a doua dovadă pentru relativitatea universului este continua schimbare distructivă a acestuia. Totul se schimbă exceptând ceea ce este veșnic, fără început, așa cum sunt persoana și însușirile lui Allahu teala. Acestea nu se schimbă niciodată. [Întrucât în univers forma materiei se schimbă în urma reacțiilor fizice. În urma reacțiilor chimice material își schimbă esența și structura. Putem observa dispariția și transformarea corpurilor în altceva. În transformările atomice și reacțiile nucleice recent

descoperite observăm cum material și elementele dispar și se transformă în energie.]Transformarea acestoe universuri și apariția lor derivând unul din altul nu poate fi fără de început. Acestea trebuie să fi fost formate din primele materii, din elementele create din nimic.

O altă dovadă a probabilității lumii este relativitatea ei. Adică crearea acestor lumi atunci când nu exista nimic altceva. [Vugiud înseamnă existent. Aceasta este de trei tipuri. Primul este **vagibul vugiud**, adică existența necesară ce este atemporală. Doar Allah este vagibul vugiud. Cea de-a doua este **Mumteni`ul vugiud**, adică imposibilitatea existenței. Este reprezentat prin ceea ce trebuie să dispară întotdeauna, cum este răul suprem. Adică nu poate exista un asociat al lui Allah, sau un al doilea zeu. Cea de-a treia formă este **Mumchinul vugiud**,adică existența posibilă, ce poate apare dar și dispare. Toate ființele și toate lumile au o astfel de existență. Antonimul cuvântului vugiud este Adem, ce înseamnă nimic. Toate aceste lumi înainte de a fi create erau Adem adică nu existau.]

Lucrurile existente sunt două:primul posibilitatea și al doilea necesitatea. Dacă existența era doar posibilă nu și necesară nimic nu ar fi existat. [Deoarece apariția unui lucru din nimic presupune o schimbare, un eveniment. Conform regulilor fizicii, pentru a interveni o schimbare asupra unui corp este necesară influența exterioară a unei forțe, iar sursa acesteia trebuie să fi existat înaintea acelui corp.] De aceea existența posibilă nu se poate crea și nu își poate continua existența de la sine. Fără acțiunea unei forțe creația și existența sa nu ar fi fost posibilă. Ceea ce nu se poate crea de la sine bineînțeles că nu poate crea alte posibilități. Doar ceea ce este vagibul vugiud poate crea posibilitate. Astfel existența lumii ne indică prezența unui creator. De aici reiese că singurul creator al tuturor posibilităților, ce nu este relative și probabil poate fi doar vagibul vugiud.

Existența sa nu are început și nu este indusă de alcineva. În mod contrar dacă ar fi fost relative și probabil ar fi trebuit creat de către cineva. În limba persană **Huda** înseamnă fără de început, de la sine existent.

Observăm că toate lumile sunt într-o ordine surprinzătoare. În fiecare an știința descoperă mereu alte noi exemple. Cel ce crează această ordine trebuie să fie Hay (viu), Alim (atotștiutor), Kadir (atotputernic), Murid, Semi (aude tot), Basir (vede tot), Mutekellim (vorbitor) și Halik (creator). Căci moartea, ignoranța, lipsa de putere, surditatea, orbirea neputința de a vorbi sunt defecte. Nu este posibil ca cel ce a creat în această ordine și apără de dispariție acest univers să posede însușiri deficiente.

[De la atom și până la stele, fiecare ființă a fost create conform unor legi, unor calcule. Ordinea, echilibrul întâlnit în legile și legăturile din fizică, chimie, biologie, astronomie surprind mintea omenească. Chiar și Darwin a spus: (Când mă gândesc la detaliile și ordinea din construcția ochiului, îmi vine să înnebunesc de mirare.). Aerul este format din amestecul a azotului în proporție de 78%, oxigenului 21% și gaze inerte 1% . Dacă oxigenul ar fi foat într-o proporție mai mare de 21% ne-ar fi ars plămânii, iar dacă ar fi foat în proporșie mai mica de 21% nu ar fi ars elementele alimentare din sânge, astfel că oamenii și animalele nu ar fi putut supraviețui. Această proporție de 21% nu se schimbă nicăieri, nici măcar în ploaie. Aceasta este o mare binecuvântare. Oare nu ne arată acest lucru existența, forța și mila lui Allahu teala? În comparative cu această minune, construcția ochiului rămâne foarte simplă. Cel ce a creat toate legile, calculele cele mai detaliate și formulele ce sunt folosite în științele exacte ar putea avea slăbiciuni?]

În altă ordine de idei, putem observa însuşirile amintite şi la creaţiile Sale. Dacă aceste însuşiri nu s-ar fi regăsit în persoana Sa le-ar fi dăruit

Allahu teala şi creaturilor Sale? Dacă nu îi erau proprii aceste calităţi nu ar fi însemnat că creaturile Sale îi sunt superioare?

Şi afirmăm din nou că creatorul lumilor trebuie să posede toate însuşirile superioare perfecte şi să nu deţină nici o caracteristică deficientă. Căci ce are defecte, lacune nu poate fi Creator, Huda.

Lăsând la o parte toate aceste dovezi raţionale, există şi versete şi hadisuri ce indică însuşirile perfecte ale lui Allahu teala în mod foarte clar. Nu ne este permis să ne îndoim de acestea, căci este o dovadă de necredinţă. Cele opt însuşiri prezentate mai sus poartă numele de însuşiri spirituale (sifati subutiyye). Allahu teala este deţinătorul uturor calităţilor superioare. Nu există nici un cusur, schimbare sau amestec în prezenţa, în calităţile sau acţiunile Sale. Însuşirile existenţiale şi cele spirituale poartă numele de însuşiri divine. Cel ce crede că vreo creatură deţine aceste calităţi devine apostat.

-3-

Principiile Islamului

Cu ajutorul lui Allahu teala, cel ce face posibilă existenţa tuturor lumilor în orice moment, dăruitorul tuturor binefacerilor şi binecuvântărilor, ce este în orice moment hazir și nazir vom începe acum să explicăm cuvintele Profetului nostru aleyhisselam.

Omer bin Hattab radiyallahu anh, imamul erou al musulmanilor, unul dintre mai marii companionilor profetului cunoscut ca spunând mereu adevărul, relatează:

(Într-o zi câţiva dintre companionii profetului ne aflam în prezenţa şi în servicul său. În acea zi, acea oră atât de preţioasă, de onorată îmi fu dat să particip la discuţia profetului, am avut onoarea să mă aflu în prezenţa sa şi să văd chipul său binecuvântat, hrana sufletelor şi bucuria inimilor. Mai poate fi vreo zi la fel de preţioasă şi de onorată ca ziua în care l-am văzut pe îngerul Gebrail aleyhisselam în formă umană şi am ascultat din gura sa binecuvântată cum i-a explicat profetului sallallahu aleyhi ve sellem, clar şi frumos învăţăturile de care au nevoie robii lui Allahu teala?

În acea zi s-a apropiat de noi o persoană ca şi cum ar fi răsărit luna. Purta haine foarte albe şi avea părul foarte negru. Nu se observau la el semnele specifice călătorilor cum ar fi praful sau transpiraţia. Nici unul dintre noi, companionii profetului nu îl cunoştea. Adică nu îl mai văzuserăm până atunci. A venit şi s-a aşezat lângă Trimisul lui Allah sallallahu aleyhi ve sellem lipindu-şi genunchii de genunchii acestuia. Acest călător era îngerul Gebrail aleyhisselam ce luase formă umană. Deşi poziţia sa ar părea necuviincioasă, aceasta arăta că ceea ce avea să comunice era foarte important. Ne arată că atunci când vrem să învăţăm

despre religie nu trebuie să ne ruşinăm şi nu trebuie să existe sentimente de mândrie sau superioritate între elev şi maestrul său. Astfel îngerul Gebrail aleyhisselam le arată companionilor Profetului că cel ce doreşte să înveţe despre religie trebuie să-şi întrebe învăţătorul liber, fără a se ruşina,căci nu este bine să ne ruşinăm căutând să învăţăm religia şi comportamentul pe calea lui Allahu teala.

(Acea persoană onorată şi-a aşezat mâinile pe genunchii binecuvântaţi ai Profetului aleyhisselam i-a cerut acestuia, O Trimis al lui Allah! Vorbeşte-mi despre Islam.)

Înţelesul cuvântului Islam este cel de supunere. Profetul aleyhisselam explică faptul că Islamul este reprezentat de cele cinci baze ale religiei astfel:

1-Prima dintre bazele religiei este mărturisirea de credinţă (Kelime-i Şehadet), adică rostirea (Eşhedu en la ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluh). Orice persoană responsabilă (ce a ajuns la pubertate) şi se poate exprima prin viu grai trebuie să creadă cu toată inima şi să mărturisească că, (În cer şi pe pământ nu există nimeni şi nimic în afara lui Allahu teala care să aibă dreptul de a fi adorat. El este singurul demn de a fi venerat). El este vagibul vugiud. Numele Său este Allah şi El nu are nici o slăbiciune şi deţine toate calităţile superioare. Şi de asemenea şi că Muhammed, fiul lui Abdullah, din tribul Haşim, cel ce este numit arab căci s-a născut în Mecca,este robul şi trimisul lui Allahu teala, adică este profet. Acesta avea culoarea trandafirie, chipul frumos, luminos, ochii şi sprâncenele negre, fruntea-i binecuvântată deschisă, un comportament ales şi vorba dulce. Este fiul lui Amine, fiica lui Veheb. [S-a născut în Mecca, în anul 571, în a douăzecea zi a lunii aprilie, în dimineaţa de luni la răsăritul zorilor]. În anul 611, la vârsta de patruzeci de ani a fost înştiinţat că este profet. Acest an poartă numele de anul profeţiei.

Următorii treisprezece ani şi i-a petrecut în Mecca chemând oamenii la Islam. Din porunca lui Allahu teala s-a mutat în oraşul Medina de unde a răspândit Islamul în toată lumea. La zece ani după Hegira, în Medina, în anul 632 în luna iunie, a douăsprezecea zi, luni în luna Rebiul-evvel a trecut în lumea de dincolo. [Conform istoricilor Profetul a intrat în peșteră, la muntele Sevr, spre seară, joi, 27 Saffer 622, în timpul emigrării sale de la Mecca la Medina. . A părăsit peştera luni noaptea şi pe 20 septembrie, conform calendarului musulman luni, în a 8a zi a lunii Rebiul evvel a intrat în satul Kuba din oraşul Medina. Această zi fericită a fost aleasă ca anul nou în calendarul musulman solar. Anul nou al acestui calendar pentru şiiţi este cu şase luni mai devreme, adică pe 20 martie zi celebrată de cei ce se închină focului ca fiind sărbătoarea Nevruz. În acea noapte de joi, când ziua și noaptea erau egale, a rămas în Kuba şi în ziua de vineri a părăsit această localitate. În acea zi a intrat în Medina şi acea primă zi a lunii Muharrem a fost aleasă ca ziua începutului de an pentru calendarul musulman lunar.]

2. -Cel de-al doilea principiu al Islamului este împlinirea rugăciunii de cinci ori pe zi respectând obligaţiile şi condiţiile. Este obligaţia fiecărui musulman să împlinească zilnic rugăciunea la timpul ei în mod conştient. Este un mare păcat să împlineşti rugăciunea înaintea timpului specific conform calendarelor greşite pregătite de ignoranţi sau de cei ce nu urmează învăţăturile nici unei şcoli religioase. Aceste rugăciuni nu vor fi valabile. De asemenea din această cauză prima rugăciune tradiţională de prânz şi rugăciunea obligatorie de apus vor fi împlinite la un timp mekruh (kerahat vakti). [O dată cu chemarea la rugăciune a muezinului se înţelege că a intrat timpul pentru rugăciune. Nu putem numi ezan ceea ce rostesc necredincioşii şi bid`at ehli (cei ce au adoptat obiceiuri ulterioare nespecifice Islamului) folosindu-se de megafoane şi instrumente fonice.] Rugăciunile trebuiesc împlinite respectând obligaţiile, necesităţile şi

tradiţiile, fără a depăşi timpul specific şi dedicându-ne întru totul lui Allahu teala. În Coran rugăciunea apare sub denumirea de Salat. Sensul cuvântului Salat este de rugă a oamenilor, de rugă de iertare a îngerlor, mila lui Allahu teala. În Islam Salat reprezintă anumite mişcări însoţite de rostirea unor anumite rugi aşa cum este indicat în cărţile religioase ilmihal. Rugăciunea se începe cu Iftitah tekbiri (Allahu ekber) sau ruga de început. Aceasta se rosteşte pentru bărbaţi ridicându-şi palmele în dreptul urechilor şi apoi coborându-le şi împreunându-le pe abdomen, iar pentru femei ridicându-şi palmele în dreptul umerilor şi apoi coborându-le şi împreunându-le pe piept. Rugăciunea ia sfârşit cu ultima poziţie de aşezare când se întoarce capul spre dreapta şi spre stânga, mişcări numite selam.

3. - Cel de-al treilea principiu al Islamului este oferirea daniei din propriile bunuri. Sensul cuvântului danie este curăţire, laudă şi a deveni bun şi frumos. În Islam, dania înseamnă să dai ceea ce este mai mult decât necesarul din tipurile de bunuri pentru care se dă danie, într-o anumită limită (Nisab), musulmanilor care sunt indicaţi în Coran, fără a-i înjosi. Dania se oferă la şapte tipuri de oameni. În cele patru şcoli religioase există patru tipuri de bunuri pentru care se dă danie: aur şi argint, bunurile provenite din comerţ, afaceri, pentru animalele cu patru picioare ce pot fi tăiate, care au păscut mai mult de jumatate de an la păşune, recolte. Cel de-al patrulea tip de danie, cel pentru recolte se numeste (Uşr). Uşr-ul trebuie dat imediat ce recolta a fost strânsă. Pentru celelalte trei tipuri de danie se aşteaptă să se strângă suma impusă de religie pentru acordarea daniei,şi se oferă anul următor.

4. - Cel de-al patrulea principiu din cele cinci este postul în luna Ramazan. Postul se mai numeşte şi Savm. Înţelesul cuvântului savm este să fereşti ceva de altceva. În Islam înseamnă să te fereşti de trei lucruri în

fiecare zi a lunii Ramazan, pentru că aşa a poruncit Allahu teala, conformându-te regulilor. Aceste trei lucruri sunt mâncarea, băutura,şi relaţiile sexuale. Luna Ramazan începe când se vede pe cer luna nouă. Nu începe la o dată calculată dinainte în calendar.

5. - Cel de-al cincilea principiu al Islamului este pelerinajul o dată în viaţă dacă dispui de resursele materiale necesare. Este obligaţie ca o dată în viaţă, în stare de sacralitate (ihram) să înconjori Ka`aba şi să mergi pe muntele Arafat, atâta timp cât eşti în siguranţă în timpul călătoriei, ai trupul sănătos şi ai resurse financiare mai multe decât cele necesare pentru a-ţi întreţine familia până la întoarcerea ta de la Mekka cea glorioasă.

Auzind aceste spuse din gura Profetului, acea persoană zise (Adevărat grăieşti, o Trimis al lui Allah). Omer „radiallahu anh" povesti că toţi companionii ce se aflau prezenţi au rămas miraţi de faptul că cel ce pusese întrebarea era şi cel ce afirma că răspunsul este cel corect. Când întrebi ceva înseamnă că vrei să afli ceva despre ceva ce nu cunoşti, iar a afirma că răspunsul este corect înseamnă că aveai cunoştinţă despre acest lucru.

Din cele cinci principii ale Islamului amintite mai sus cel mai important este credinţa şi rostirea mărturiei de credinţă. Următorul este împlinirea rugăciunii. Următorul este postul, şi apoi pelerinajul. Iar în cele din urmă, dania. Superioritatea mărturisirii de credinţă asupra celorlalte principii ale Islamului este acceptată în unanimitate. În ceea ce priveşte ordinea importanţei celorlalte patru principii punctul de vedere al majorităţii savanţilor islamici este cum am arătat mai sus. Mărturia de credinţă a fost prima obligaţie a musulmanilor şi a apărut la începuturile Islamului. Cele cinci timpuri de rugăciune au venit ca obligaţie în al doisprezecelea an al profeţiei şi la un an şi câteva luni după hegira în noaptea de Miraj. Postul din luna Ramazan a devenit obligatoriu în al doilea an după hegira, în luna

Şa`ban. Iar dania a devenit obligatorie în acelaşi an cu postul dar în luna Ramazan. Pelerinajul însă a devenit obligatoriu în al nouălea an după hegira.

Dacă o persoană neagă, sau îşi afirmă necredinţa, ori calomniază vreunul din aceste cinci principii ale Islamului devine necredincios. De asemenea cel ce nu acceptă ceea ce a fost explicat în mod clar că ar fi interzis sau acceptat, ori cel ce afirmă că ceva acceptat ca interzis este permis şi ceva permis este interzis devine necredincios. La fel cum persoana care neagă chiar şi una din cunoştinţele islamice necesare de care au cunoştinţă până şi cei ignoranţi ce trăiesc în ţările musulmane devine necredincios.

[Spre exemplu este interzisă consumarea cărnii de porc și a băuturilor alcoolice, jocurile de noroc, expunerea de către femei a părului, a braţelor, a picioarelor şi de către bărbaţi a porţiunii dintre abdomen şi genunchi. Cele patru şcoli religioase au avut păreri diferite în privinţa porţiunii de corp pe care un bărbat o poate arăta şi de asemenea asupra părţilor corpului la care poate privi. Fiecare musulman trebuie să-şi acopere părţile corpului care au fost indicate de către şcoala religioasă căreia îi aparţine. În cartea **Kimya-i seadet** se relatează (Le este interzis femeilor să iasă pe stradă expunându-şi capul, părul, braţele şi picioarele şi de asemenea să îmbrace haine subţiri, strâmte, împodobite şi parfumate. Părinţii, soţii, fraţii care le aprobă şi le permit ieşirea pe stradă astfel vor fi părtaşi la păcatele şi pedeapsa lor.)Vor arde împreună în Iad, însă dacă se vor căi şi vor cere iertare vor fi ispăşiţi de focul Iadului, căci Allahu teala îi iubeşte pe cei ce se căiesc. Interdicţia pentru femei de a se expune bărbaţilor străini a fost revelată în al treilea an după Hegira. Spionii englezi şi ignoranţii ce au fost înşelaţi de aceştia afirmă că deoarece versetele despre higeab nu au fost revelate de la început, acoperirea ar fi

o chestiune inventată de savanţii în jurisprudenţa islamică. Bineînţeles că nu trebuie să ne lăsăm înşelaţi de aceştia.

Persoana care afirmă că este musulman trebuie să ştie cu siguranţă că toate acţiunile întreprinse de ea sunt sau nu în concordanţă cu Islamul. Dacă nu ştie trebuie să întrebe un învăţat ehl-i sunnet sau să citească şi să se documenteze din cărţile savanţilor ehl-i sunnet. Căci dacă ceea ce face nu este conform regulilor islamice va intra în păcat sau poate chiar mai rău în necredinţă. În fiecare zi trebuie să ne mărturisim căinţa cu adevărat căci păcatele şi necredinţa pentru care ne căim şi ne cerem iertare vor fi cu siguranţă iertate. Dacă nu ne căim vom primi pedeapsă pentru fapele noastre atât în această lume cât şi în Iad. Musulmanii vor fi izbăviţi de focul Iadului după ispăşirea pedepsei, însă necredincioşii şi duşmanii Islamului vor arde pe veci în Iad.

Porţiunile corpului ce trebuiesc acoperite de bărbaţi şi de femei atât la rugăciune cât şi în afara ei poartă numele de **Avret mahalli** (părţi ale corpului ce nu trebuie expuse vederii). Este interzis să îţi expui aceste părţi ale corpului şi să priveşti la cele ale altei persoane. Cel ce nu acceptă chestiunea părţilor corpului ce nu trebuie expuse privirii altcuiva în Islam este necredincios, la fel ca şi cel ce afirmă că este permis să îţi expui sau să priveşti părţile corpului ce trebuie acoperite ale altcuiva, fapt acceptat în unanimitate de toate cele patru şcoli religioase. La fel este considerată şi chestiunea expunerii părţilor corpului ce trebuie acoperite de către femei, sau interpretarea de cântece şi mevlid de către femei în prezenţa bărbaţilor. Conform şcolii religioase hanbelite porţiunea dintre genunchi şi regiunea inghinală a bărbaţilor nu este avret.

Cel ce afirmă că este musulman trebuie să înveţe şi să acorde atenţie principiilor islamului şi credinţei şi de asemenea interdicţiilor şi regulilor acceptate în unanimitate de către toate cele patru şcoli religioase.

Neştiinţa nu are nici o scuză. Este ca şi necredinţa. Toate cele patru şcoli religioase acceptă ca fiind avret toate părţile corpului femeii în afara feţei şi a palmelor. Deşi nu va deveni necredincios, cel ce neacordând atenţia cuvenită îşi va expune părţi ale corpului ce nu au fost în unanimitate acceptate de cele patru şcoli religioase ca fiind avret, va înfăptui un mare păcat conform şcolii sale religioase. La fel este şi chestiunea expunerii de către bărbaţi a porţiunii dintre genunchi şi regiunea inghinală, adică coapsa. Este obligatoriu să învăţăm ceea ce nu ştim. Îmediat cum învăţăm trebuie să ne căim şi să ne acoperim.

Dintre păcate sunt de asemenea şi minciuna, bârfa, calomnia, furtul, înşelăciunea, trădarea, să rănești inima cuiva, sediţiunea, folosirea bunului cuiva fără acordul acestuia, neplata serviciilor cuiva, nerespectarea legilor statului, neplata taxelor. Înfăptuirea acestora împotriva nemusulmanilor sau a ţărilor nemusulmane este de asemenea păcat. Nu este considerată necredinţă necunoaşterea chestiunilor ce nu sunt foarte cunoscute şi necesare de către ignoranţi, însă este păcat.

-4-

PRINCIPIILE CREDINȚEI

(Acea persoană (Gebrail aleyhiselam) întrebă iar (**O Trimis al lui Allah! Spune-mi ce este credința**). După ce a întrebat şi i-a fost explicat ce este Islamul, Gebrail aleyhisselam I-a întrebat pe Trimisul lui Allah „pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa" despre importanţa şi adevărul credinţei. Sensul cuvântului iman este de a cunoşte pe cineva ca fiind de maximă încredere, să ai încredere în acea persoană. În Islam iman înseamnă să crezi şi să mărturiseşti că Profetul Muhammed "pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa" este trimisul lui Allahu teala şi propovăduitorul ales de El, să crezi în învăţăturile trimise de Allahu teala prin intermediul lui şi mărturisirea credinţei prin viu grai. Credinţa puternică înseamnă să crezi în măreţia lui Allahu teala şi a atributelor Lui cu siguranţa cu care ştim că focul ne arde sau că un şarpe veninos ne-ar omorî dacă ne-ar muşca, să căutăm aprecierea lui Allahu teala şi să evităm furia Sa şi să ne sădim credinţa în inimă precum scrisul pe marmură.

Credinţa propăvăduită de Muhammed aleyhisselam sunt una şi aceeaşi cu Islamul. Ambele implică credinţa în sensul mărturisirii de credinţă. Deşi există unele diferenţe literale, în Islam nu există nici o diferenţă.

Credinţa este unică sau este formată din alăturarea mai multor lucruri? Dacă este formată din mai multe părţi, câte sunt acestea?Actele de credinţă, faptele bune sunt parte a credinţei? Vorbind despre credinţă este permis să spunem cu voia lui Allahu teala (inşaallahu teala)? Credinţa este oscilantă? Credinţa este creaţia lui Allahu teala? Este

credinţa în mâna omului? Sau drepcredincioşii şi-au mărturisit credinţa în urma unei presiuni? Dacă credinţa ar fi mărturisită sub o presiune de ce Allahu teala a poruncit ca toţi să ne mărturisim credinţa? Ne-ar lua mult timp să răspundem în detaliu tuturor acestor întrebări de aceea nu vom răspunde aici la fiecare întrebare în parte, însă trebuie ştiut că conform şcolilor religioase Eş´ari şi Mu´tezile că Allahu teala nu cere ceva ce nu este posibil de împlinit. Conform orientării Mu´tezile dacă acel lucru este posibil, însă nu stă în puterea oamenilor nu este permis. Conform orientării Eş´ari este permis, însă nu a fost poruncit. Cum ar fi spre exemplu să li se poruncească oamenilor să zboare liber în aer. Allahu teala nu le-a cerut oamenilor în actele de adorare, în credinţă şi în faptele lor ceea ce nu le stă în putinţă. De aceea o persoană care înnebunește, uită, sau doarme ori moare în timp ce este musulman, chiar dacă în acea situație nu-și confirmă acea stare este în continuare musulman.

În cazul acestui hadis nu trebuie să ne gândim la sensul lingvistic al cuvântului. Căci din punct de vedere lingvistic cuvântul reprezintă credinţă în cineva, ceva şi aprobarea acestuia, iar dintre ignoranţii arabi nu exista nimeni care să nu cunoască acest sens, cu atât mai mult companionii profetului ˝ Allah fie mulţumit de ei˝. Scopul îngerului Gebrail aleyhisselam era de a-i învăţa pe companioni înţelesul credinţei. De aceea l-a întrebat pe Profetul nostru ˝pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa˝ care sunt principiile credinţei în Islam. **Iman** (credinţa) înseamnă să crezi din toată inima şi să mărturiseşti prin viu grai credinţa în şase lucruri clare pe care le-a descoperit prin propria conştiinţă sau cu ajutorul unor dovezi, ori urmând cuvinte alese. Profetul Muhammed aleyhisselam a explicat cele şase principii ale credinţei astfel:

1. -Primul dintre acestea este să-ţi mărturiseşti credinţa **că Allahu teala este vagibul vugiud (adică existența Sa este indispensabilă, că**

El este adevăratul demn de a fi venerat şi că este creatorul tuturor ființelor. Trebuie să credem cu siguranţă că Allahu teala a creat din nimic, fără materie, fără timp şi fără asemănare tot ceea ce există pe această lume cât şi pe lumea cealaltă. [El este cel ce a creat din nimic şi face posibilă existenţa în fiecare moment a tuturor materiilor, atomilor, moleculelor, elementelor, compușilor, a materiilor organice, celulelor, a vieţii, a morţii, tuturor recţiilor, a oricărui tip de forţă, a fluxurilor energetice, mişcărilor, legilor, a sufletelor, a îngerilor, a tuturor fiinţelor vii şi fără viaţă.]

Așa cum a creat tot ceea ce există în aceste lumi atunci când nu exista nimic, tot astfel le crează unele din altele. Iar în ziua de apoi le va distruge într-o clipită. El este creatorul, stăpânul, conducătorul tuturor ființelor. El posedă cele mai frumoase și superioare calități. Nu are nici un defect. Poate face orice dorește. Ceea ce face nu este în beneficiul Său sau al altcuiva. De asemenea nici pentru o recompensă sau așteptând ceva în schimb. Împreună cu acestea în fiecare faptă a Sa sunt nenumărate binefaceri, binecuvântări, înțelepciuni și favoruri.

El nu are obligația de a face ceea ce este folositor și bun pentru robii Săi, și nici de a-i binecuvânta pe unii și de a-i tortura pe alții. Ar fi potrivit superiorității și bunătății Sale dacă i-ar primii pe toți păcătoșii în Paradis. Și de asemenea ar fi potrivit dreptății Sale dacă i-ar arunca pe toți cei ce îl adoră și îl respectă în Iad. Însă Allahu teala ne-a vestit și dorește ca musulmanii și cei ce îl adoră să intre în Rai și să primească nenumăratele Sale binecuvântări, iar cei ce i se împotrivesc să fie pedepsiți pe veci în Iad. El nu își calcă niciodată cuvântul. Dacă toate creaturile, toate ființele și-ar mărturisi credința în Allahu teala, aceasta nu ar avea nici un beneficiu pentru El. Și dacă toate ființele ar păcătui și s-ar răzvrăti împotriva lui Allahu teala, aceasta nu i-ar aduce nici un prejudiciu. Dacă omul dorește ceva Allahu teala va crea acel lucru în cazul în care de asemenea dorește

și El acest lucru. Dacă El nu dorește acest lucru, nimic nu se poate mișca. Nimeni nu poate deveni necredincios dacă Allahu teala nu dorește acest lucru, nimeni nu s-ar putea răzvrăti împotriva Sa. Chiar dacă El crează păcatele și necredința, nu le aprobă. Nimeni nu se poate amesteca în acțiunile Sale. De asemenea nimeni nu are dreptul și puterea de a judeca și de a interoga motivul acțiunilor Lui Allahu teala. El va ierta dacă dorește chiar și pe cei ce nu s-au căit înaintea morții de cele mai mari păcate în afara aducerii de asociați lui Allahu teala și a necredinței. Și de asemenea poate pedepsi pentru un păcat minor. Însă ne-a vestit că cei ce mor în necredință nu vor fi iertați și vor fi pedepsiți pe veci.

Allahu teala va tortura în Iad, fără a-i ține veșnic acolo, pe cei ce sunt musulmani, însă a căror credință nu este compatibilă cu dogma ehl-i sunnet și mor fără a se căi.

Este posibil să îl vedem cu ochii pe Allahu teala în această lume, însă nimeni nu l-a văzut. [Allahu teala nu s-a arătat în această lume nimănui. Organele de simț nu L-au putut percepe. Aceasta este o mare binecuvântare pentru oameni. Dacă ar fi fost văzut ar fi fost insultat, batjocorit de cei răi, iar asta ar fi atras mânia divină. Atunci pedeapsa ar fi coborât atât asupra celor răi cât și asupra celor buni. Iar dacă cei buni ar fi fost martirizați nu ar mai fi existat liniște și bunăstare în această lume.] În ziua judecății de apoi li se va arăta necredincioșilor și musulmanilor care au păcate, mânios și aspru, iar dreptcredincioșilor li se va arăta cu harul Său. Dreptcredincioșilor în Paradis li se va arăta în toată măreția Sa. El va fi văzut de asemenea și de îngeri și de femei. Însă necredincioșii vor fi privați de acest dar. De asemenea există relatări foarte clare ce ne arată că nici djinii nu-L vor vedea pe Allahu teala. Conform majorității savanților islamici (Dreptcredincioșii vor fi onorați să Îl vadă pe Allahu teala în fiecare

dimineață și seară, cei mai jos în rang în fiecare zi de vineri, iar femeile de câteva ori pe an ca sărbătorile din această lume.)

În cartea **Tekmi-ul iman** în limba persană Șeyh Abdulhak Dehlevi [decedat în 1642 (1052 după hegira) la Delhi],relatează: Într-un hadis se relatează (**Îl veți vedea pe Domnul vostru în ziua judecății de apoi așa cum vedeți luna în cea dea paisprezecea zi** (adică luna plină)!) Așa cum pe această lume Allahu teala nu este înțeles, astfel în lumea de apoi El va fi văzut fără a fi înțeles. Marii învățați precum Ebul Hasen Eș`ari, imamul Suyuti și imamul Beyheki ne-au vestit că și îngerii îl vor vedea pe Allahu teala, în Rai. Conform Imamului a`zam Ebu Hanife și altor savanți islamici djinii nu vor obține recompense pentru faptele lor și nu vor intra în Rai, însă dintre ei cei dreptcredincioși vor fi izbăviți de Iad. Femeile îl vor vedea pe Allahu teala de cîteva ori pe an, la fel cum sunt sărbătorile religioase în această lume. Musulmanii virtuoși și desăvârșiți îl vor vedea pe Allahu teala în fiecare dimineață și seară, iar restul, doar în zilele de vineri. Părerea mea umilă este că și femeile, și îngerii, și djinii sunt incluși în această veste bună. Femeile desăvârșite și învățate precum Fatimat-uz-zehra, Hadicet-ul-kubra, Aișe-i siddika și celelalte soții preacurate ale Profetului, ca și Meryem și Asiye ”Allah fie mulțumit de ele” sunt excepții, iar imamul Suyuti desemnează acest lucru.]

Trebuie să credem că îl vom vedea pe Allahu teala, însă nu trebuie să ne punem întrebări în legătură cu forma în care ne va apărea. Deoarece acțiunile sale nu pot fi înțelese de mintea umană. Acestea nu seamănă cu lucrurile lumești și nici nu pot fi comparate cu cunoștințele fizice și chimice. Allahu teala nu este materie, sau element, ori corp. Nu este nici amestec sau vreo alăturare. Nu se poate număra, cântări sau calcula. El nu suferă nici o schimbare. Este atemporal și nu are o locațieNu are început sau sfârșit și nici direcție. De aceea mintea umană nu poate percepe nimic

propriu lui Allahu teala. De asemenea, nu poate percepe nici forma în care se va arăta. Cuvintele ce apar în versete și hadisuri ca determinând mâini, picioare, direcții sau locații nu reprezintă forme pe care noi le cunoaștem, le înțelegem și le folosim uzual. Astfel de versete și hadisuri poartă numele de **Muteșabihat** . Trebuie să credem în aceste versete și hadisuri fără însă a ne pune întrebări, sau trebuie să dăm acelor cuvinte sensuri care să fie în conformitate cu măreția lui Allahu teala. Spre exemplu cuvântul mână poate avea sensul de energie, forță, putere.

Profetul Muhammed aleyhisselam l-a văzut pe Allahu teala în timpul nopții miraj, însă nu cum vedem noi cu ochii în această lume. Dacă cineva afirmă că l-a văzut pe Allahu teala în această lume, devine profan. Evlialar (dreptcredincioșii ce sunt foarte apropiați de Allahu teala) îl văd pe Allahu teala, însă nu așa cum vedem în această lume și nici cum va fi văzut în lumea de apoi (**Ru`yet**), ci Îl văd cu ochiul inimii (**Șuhud**). Chiar dacă au existat companioni care au afirmat că L-au văzut pe Allahu teala, asta s-a întâmplat în stare de inconștiență, astfel că au confundat starea ru`yet cu cea de șuhud. Ori au dat ei un sens conform măreției lui Allahu teala acestei vederi.

Întrebare:S-a arătat mai sus că Allahu teala poate fi văzut în această lume. Atunci de ce este numit profan cel ce afirmă că ceva ce poate fi posibil s-a întâmplat?Dacă o persoană care afirmă aceasta devine necredincios, atunci mai putem spune că este posibil?

Răspuns: Din punct de vedere literal prin cuvântul geaiz înțelegem, este posibil sau nu. Conform orientării Eș`ari [Ebulhasen Ali bin Ismail Eș`ari a decedat la Bagdad în anul 941 (330 după Hegira)] posibilitatea de a vedea, înseamnă că Allahu teala este capabil de a crea în om o forță de a vedea diferită de vederea îndeaproape sau față în față, ori de vederea creată prin legile fizicii. Spre exemplu El este capabil să arate un țânțar

din Andaluzia unui om orb din China, ori să îi arate unui om de pe pământ ceea ce se află pe Lună sau pe alte stele. Această capacitate îi este proprie doar lui Allahu teala. În al doilea rând să afirmi că L-ai văzut pe Allahu teala în această lume este incompatibil cu versetele coranice și consensul savanților islamici. De aceea cel ce afirmă contrariul devine profan sau necredincios. În al treilea rând afirmarea vederii lui Allahu teala în această lume nu înseamnă că este posibil să Îl vadă în cadrul legilor fizice. Cu toate acestea persoana care afirmă acestea, spune că L-a văzut așa cum vede și alte lucruri, ceea ce nu este posibil. Cel ce afirmă astfel de lucruri ce duc la necredință este numit profan sau necredincios. [Mevlana Halid] ne atenționează după aceste răspunsuri:

(**Atenție!**) Prin acest avertisment ne arată că cel de-al doilea răspuns este mult mai solid. [(Mulhid) și (Zîndîk), adică necredinciosul și profanul, afirmă că sunt credincioși. Mulhid este sincer în afirmația sa, căci crede că credința sa este cea dreaptă. Zîndîk, însă este dușmanul Islamului și se arată musulman doar pentru a putea să înșele musulmanii și să dărâme Islamul din interior.]

Trecerea timpului și succesiunea zilelor și nopților nu au efect asupra lui Allahu teala. Deoarece asupra Sa nu intervine nici o schimbare în nici o privință. Nu putem vorbi despre trecut sau viitor în legătură cu El. El nu întrepătrunde cu nimic și nici nu se unește cu nimic. [Secta Nusayri a șiiților care afirmă că Allahu teala ar fi pătruns în hazreti Ali este necredincioasă.] Allahu teala nu are nici un oponent, asemănare , asociat, ajutor, sau apărător. De asemenea nu are mamă, tată, fiu, fiică sau soț, soție. El este omniprezent și vede întotdeauna tot ce ne înconjoară. Ne este tuturor mai aproape decât jugulara. Însă apropierea sa și prezența Sa nu sunt așa cum le percepem noi din aceste cuvinte. Apropierea Sa nu poate fi percepută nici cu știința învățaților, ori cu inteligența oamenilor de

știință, ori cu keșf și șuhud al evliya. Rațiunea umană nu poate percepe semnificațiile lor interioare. Allahu teala este unic în persoana și atributele Sale. Nu intervine nici o schimbare în nici una din ele. Tefekkeru fi alallahi ve la tetefekkeru fi zatillahi.

Numele lui Allahu teala sunt **Tevkif,** adică ne este permis să folosim numele Sale indicate de Islam, dar nu ne este permis să utilizăm alte nume, cuvinte. [Spre exemplu Allahu teala este numit Alim (atotștiutor), dar nu vom folosi un alt cuvânt sinonim cum ar fi fakih, căci Islamul nu ne-a indicat acest nume. Astfel nu este permis să Îl numim pe Allahu teala, idol. Căci spre exemplu idolii indienilor sunt vaci. Cuvintele Dieu, Got, God, Dumnezeu pot fi folosite pentru a defini idolii, însă nu pot fi folosite în locul numelui Allah.]

Numele lui Allahu teala sunt infinite. Este bine-cunoscut faptul că El are o mie și unu de nume, adică Allahu teala le-a dezvăluit ființelor o mie și unu de nume. În religia lui Muhammed aleyhisselam au fost revelate nouăzeci și nouă și acestea poartă numele de **Esmai husna**.

Însușirile existențiale sunt în număr de șase. [Acestea au fost împărtășite mai sus]. Însușirile spirituale sunt opt conform imamului Maturidi și șapte conform imamului Eș`ari. Aceste însușiri sunt precum persoana Sa, veșnice. Sunt sacre. Nu sunt precum însușirile creaturilor Sale. Ele nu pot fi înțelese prin raționament sau prin compararea lor cu lucruri din această lume. Allahu teala a înzestrat ființele Sale cu câte un exemplu din atributele sale. Astfel că văzând aceste însușiri, putem înțelege într-o mică măsură atributele lui Allahu teala. Deoarece omul nu-L poate înțelege pe Allahu teala, nu ne este permis să ne gândim sau să încercăm să-L înțelegem. Cele opt însușiri spirituale ale lui Allahu teala nu sunt nici aceleași, nici diferite de persoana Sa. Aceste opt însușiri sunt:

Hayat (viață)**, ilm** (omnisciență)**, sem`** (auz)**, basar** (văz)**, kudret** (putere)**, kelam** (vorbă)**, irade** (voință)**, tekvin** (creativitate). Conform imamului Eș`ari tekvin și kudret sunt unul și același.

Fiecare din cele opt însușiri ale lui Allahu teala este unică și uniformă. Nici una dintre ele nu suferă vreo schimbare. În schimb variază calitatea afiliată fiecărei creaturi. Faptul că un atribut al Său variază în raport cu sarcina sa și modul în care afectează fiecare creatură, nu dăunează unicității sale. În mod similar deși Allahu teala a creat atîtea ființe diferite pe care le apără în fiecare clipă de la dispariție, însă El este tot unic. Fiecare creatură are nevoie de El în fiecare moment în fiecare sens, însă El nu are nevoie de nimeni în nici o privință.

2. -Cel de-al doilea principiu al credinței din cele șase este **credința în îngeri.** Înger înseamnă vestitor, forță sau emisar. Îngerii sunt corpuri eterice, mai eterice chiar și decât starea gazoasă a materiei. Sunt vii, creați din lumină divină și sunt raționali. Răul propriu ființei umane nu există în îngeri. Pot lua orice formă. Așa cum materia în stare gazoasă poate lua formă atunci când ia formă lichidă sau solidă, așa și îngerii pot lua forme frumoase. Îngerii nu sunt suflete ce s-au despărțit de corpurile umane așa cum cred creștinii. Însă nu sunt nici imateriali precum forțele sau puterile, așa cum credeau unii filozofi antici. Toți îngerii poartă numele de **Melaike**. Ei au fost creați înaintea oricăror viețuitoare. De aceea ni s-a poruncit să credem în îngeri înaintea credinței în cărți. Iar credința în cărți o precede pe cea în profeți. În această succesiune sunt prezentate în Coran principiile credinței.

Credința în îngeri trebuie să fie în modul următor:Îngerii sunt robii lui Allahu teala și nu asociații Lui. Și nu sunt nici fiicele Sale, așa cum cred necredincioșii și politeiștii. Allahu teala iubește toți îngerii. Ei nu păcătuiesc și împlinesc toate poruncile lui Allahu teala. Ei sunt asexuați, adică nu sunt

feminini și masculini. Nu se pot căsători și nu au copii. Sunt vii. Potrivit unei relatări a lui Abdullah ibni Mesud ”Allahu teala fie mulțumit de El”; deși se spune că unii îngeri au avut copii și că Iblis și djinii sunt dintre aceștia, explicația sa este scrisă în detaliu în cărți. Când Allahu teala a anunțat că va crea oamenii, îngerii au întrebat (O Allah! Vei crea ființe care vor vărsa sânge și vor corupe lumea?)Acest gen de întrebări ale îngerilor, numite **Zelle** nu schimbă starea lor de puritate, de inocență.

Dintre toate creaturile, îngerii sunt cei mai numeroși. În afară de Allahu teala nu știe nimeni numărul lor exact. În ceruri nu există nici măcar un singur loc în care îngerii să nu împlinească acte de adorare. Fiecare loc din ceruri este plin de îngeri ce sunt la plecăciune sau se prosternează. Îngerii au îndatoriri în cer , pe pământ, în iarbă, în stele, în fiecare creatură vie și lipsită de viață, în picăturile de ploaie, în frunzele copacilor, în fiecare moleculă, în fiecare atom, în fiecare reacție, în fiecare mișcare. Ei împlinesc poruncile lui Allahu teala peste tot. Sunt intermediari între Allahu teala și creaturile Sale. Unii dintre ei sunt comandați de către alți îngeri. Alții aduc profeților mesajele divine. Unii aduc gândurile bune numite **ilham** în inimile oamenilor. Iar alții nu sunt conștienți de oameni și de toate celelalte creaturi, ei pierzându-și cunoștința în fața frumuseții lui Allahu teala. Fiecare are un loc anume pe care nu îl părăsește. Unii dintre ei au două aripi, alții au patru sau chiar mai multe. [Așa cum aripile animalelor și cele ale avioanelor sunt create diferit și nu seamănă între ele, astfel și aripile îngerilor au o structură proprie. Când auzim numele a ceva ce nu cunoaștem sau nu am văzut presupunem că este asemănător cu ceea ce cunoaștem, însă ne înșelăm. Îngerii au aripi. Credem acest lucru, dar nu știm cum sunt. Imaginile ce apar în biserici, în unele reviste sau filme ale unor femei cu aripi ca fiind îngeri sunt niște născociri. Musulmanii nu fac astfel de imagini. Și de asemenea nu trebuie să credem adevărate aceste imagini nerealiste ale non musulmanilor și să ne lăsăm înșelați de

dușmanii religiei.] Îngerii Raiului se află în rai. Superiorul lor este **Ridvan**. Îngerii din Iad numiți **Zebani** împlinesc poruncile ce le-au fost date în Iad. Mai marii acestor îngeri din Iad sunt în număr de nouăsprezece. Iar cel mai mare este **Malik**.

Cei patru îngeri ce vin, doi ziua și doi noaptea și scriu tot ceea ce face omul bun sau rău se numesc **Kiramen katitibin** sau **îngerii Hafaza**. S-a spus de asemenea că îngerii Hafaza ar fi diferiți de îngerii Kiramen katibin. Îngerul din partea dreaptă este superiorul îngerului din partea stângă și el scrie faptele bune și actele de adorare. Îngerii din partea stângă înregistrează faptele rele. Există de asemenea îngeri care vor tortura în mormânt necredincioșii și musulmanii neascultători și îngeri care vor pune întrebări în mormânt. Îngerii ce pun întrebări în mormânt sunt **Munker și Nekir**, iar cei care vor pune întrebări drepcredincioșilor sunt **Mubeșșir și Beșir**.

Îngerii sunt superiori unii altora. Cei mai mari sunt în număr de patru. Primul dintre ei este **Gebrail** aleyhisselam. Datoria acestuia este de a aduce revelația profeților și de a-I informa asupra poruncilor și interdicțiilor lui Allahu teala. Cel de-al doilea înger este **Israfil** aleyhisselam cel ce va sufla în trâmbiță. El va sufla în trâmbiță de două ori. La prima suflare toate vietățile în afara lui Allahu teala vor muri. La a doua suflare toate vietățile vor reînvia. Cel de-al treilea este **Mikail** aleyhisselam. Datoria sa este de a ieftini, scumpi, de a produce surplusul și deficitul [adică echilibrul economic], [de a produce confortul și ușurința] și de a mișca fiecare materie. Cel de-al patrulea este **Azrail** aleyhisselam, cel a cărui datorie este de a lua sufletele oamenilor. După acești patru mari îngeri există patru clase superioare de îngeri: **Hamele-i arș** sunt în număr de patru, (în ziua judecății de apoi ei vor fi opt), îngerii aflați în prezența divină **Mukarrabin**, mai marii îngerilor ce torturează **Kerubiyan** și îngerii milei

Ruhaniyan. Toți aceștia sunt superiorii îngerilor. Ei, în afara profeților, le sunt superiori tuturor oamenilor. Dreptcredincioșii musulmani și evliya le sunt superiori îngerilor obișnuiți și celor inferiori. Iar îngerii comuni le sunt superiori musulmanilor comuni , adică păcătoșilor și celor neascultători. Necredincioșii, însă le sunt inferiori tuturor creaturilor. La prima suflare a trâmbiței toți îngerii în afara celor patru mari îngeri și a îngerilor Hamelei arș vor dispărea. După aceea vor dispărea îngerii Hamelei arș și abia apoi cei patru mari îngeri. La cea de-a doua suflare a trâmbiței mai întâi vor învia toți îngerii. Îngerii Hamelei arș și cei patru mari îngeri vor învia înaintea celei de-a doua suflări a trâmbiței. Deci reiese că acești îngeri așa cum au fost creați înaintea tuturor creaturilor, vor dispărea după toate viețuitoarele.

3. -Al treilea principiu al credinței **este credința în cărțile trimise de Allahu teala.** Allahu teala a trimis aceste cărți prin intermediul îngerilor, unora dintre profeții Săi, scrise pe tăblițe, unora șoptindu-le la ureche, iar altora făcându-i să audă fără ajutorul îngerilor. Toate aceste cărți reprezintă cuvântul lui Allahu teala. Ele sunt terne și veșnice. Aceste cărți nu sunt creații. De asemenea ele nu reprezintă cuvintele îngerilor sau ale Profeților. Cuvântul lui Allahu teala nu este precum cuvintele pe care le scriem sau le ținem noi în minte. Nu sunt cuvinte precum cele scrise, rostite sau gândite. Nu sunt formate din sunete și litere. Omul nu poate percepe cum sunt însușirile și prezența lui Allahu teala. Însă oamenii pot citi, memora și scrie aceste cuvinte. Cuvântul lui Allahu teala are două aspecte. Când se află împreună cu oamenii devine hadis, iar când ne gândim că este cuvântul lui Allahu teala este etern.

Toate cărțile trimise de Allahu teala sunt adevărate și drepte. Nu conțin minciuni sau greșeli. Chiar dacă s-a spus că este posibil să ne ierte în loc să ne pedepsească, aceasta este în funcție de voința Sa sau de

unele condiții necunoscute nouă. Deoarece cuvântul pedeapsă, tortură nu vestește un eveniment, nu va fi o minciună dacă El ne iartă. Deși nu este posibil ca Allahu teala să nu dăruiască binefacerile promise, este posibil să ierte pedepsele . Rațiunea, ca și versetele coranice ne dovedesc acest lucru.

Este necesar să se interpreteze versetele și hadisurile în sensurile lor literale, cu excepția cazului în care există un inconvenient sau vreun risc. Nu este permis să se atribuie un sens similar cu sensul literal al acestora. [Coranul și hadisurile sunt dialectul tribului Kureyș. Trebuie să atribuim cuvintelor sensuri folosite acum 1400 de ani în Higeaz. Nu este corect să le traducem oferindu-le semnificații contemporane, care sunt rezultatul modificării de-a lungul secolelor.]Versetele numite **Muteșabihat** au sensuri neinteligibile, oculte. Sensurile acestora sunt înțelese doar de Allahu teala și unii superiori cărora li s-a dăruit cunoșterea secretelor și a celor nevăzute (**ilmi ledunni**) și care înțeleg doar ceea ce le-a fost dezvăluit. Altcineva nu poate înțelege. De aceea trebuie să credem că aceste versete sunt cuvântul lui Allahu teala și să nu investigăm sensurile lor. Învățații din școala religioasă Eș`ari au relatat că este permis să atribuie explicații scurte sau detaliate acestor versete. Te`vil înseamnă să alegi din mai multe sensuri ale unui cuvânt pe cel care nu este comun. Spre exemplu în traducerea versetului ”Mâna lui Allahu teala este deasupra mâinilor lor” din sura Isra, trebuie să spunem că este cuvântul lui Allahu teala și eu cred în ceea ce El a dorit să ne spună prin acest cuvânt. Eu nu înțeleg sensul cuvântului, doar Allahu teala este cel ce înțelege, El este cea mai bună cale. Sau trebuie să spunem știința lui Allahu teala este diferită de cunoașterea noastră. Voința Sa nu seamănă cu voința noastră. Deci nici mâna Sa nu seamănă cu mâna noastră.

În cărțile revelate de Allahu teala doar pronunția sau doar semnificația unor versete, ori ambele au fost schimbate de către Allahu teala. Coranul este cartea care a înlocuit toate celelalte cărți precedente și a abolit regulile impuse prin ele. Nu va exista în Coran niciodată până la sfârșitul lumii vreo greșeală, vreo adăugire sau puncte lipsă ori uitate. Toate învățăturile din trecut și viitor se află în Coran. De aceea Coranul este superior și mai prețios decât toate cărțile revelate. Cel mai mare miracol al Profetului Muhammed ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” este Coranul. Dacă s-ar aduna oamenii și djinii împreună tot nu ar fi în măsură să găsească ceva similar nici măcar celei mai scurte sure din Coran. De fapt cei mai renumiți poeți ai Arabiei s-au reunit. S-au străduit foarte mult, însă nu au putut spune ceva similar unui verset scurt. Au fost stupefiați și nu au putut rezista Coranului. Allahu teala i-a făcut pe dușmanii Coranului neputincioși și i-a învins în fața Cărții. Elocvența Coranului cel Sfânt este peste puterea omenească. Oamenii nu sunt în putere de a găsi cuvinte asemănătoare. Versetele Coranului nu sunt precum poeziile, proza sau rimele versurilor. Cu toate acestea Coranul a fost scris cu litere folosite în limbajul poeților Arabiei.

O sută patru de cărți din cele revelate ne- au fost transmise nouă. Dintre cele mai cunoscute sunt zece pagini lui **Adem** aleyhisselam, cincizeci de pagini lui **Șit** aleyhisselam, treizeci de pagini lui **Idris** aleyhisselam, zece pagini lui **Ibrahim** aleyhisselam. **Tevrat** (Tora) i-a fost revelată lui Musa aleyhisselam, **Zebur** lui Davud aleyhisselam, **Ingil** (Biblia) lui Isa aleyhisselam și **Kuranî Kerim** lui Muhammed aleyhisselam.

Atunci când o persoană dorește să dea un ordin, sau să interzică ceva, să întrebe ceva sau să dea o veste, în primul rând va gândi și va pregăti acestea în mintea lui. Aceste sensuri din minte omului sunt numite **Kelamî nefsi**. Ele nu pot fi în turcă, arabă sau persană. Nu își vor schimba

sensurile conform exprimării lor în anumite limbi. Cuvintele ce îmbracă aceste sensuri poartă numele de **Kelamî lafzi**. Kelamî lafzi poate fi explicat folosindu-ne de mai multe limbi. De aici reiese că Kelamî nefsi al unei persoane este un atribut pur, neschimbat, distinct care există în posesorul său precum alte atribute ca cunoștințele, discernământul, văzul. Kelamî lafzi reprezintă un grup de litere care exprimă kelamî nefsi prin rostirea lui până ajunge la urechea persoanei. Astfel cuvântul lui Allahu teala este etern, veșnic, non-silențios, nu este o creatură și se află împreună cu prezența Sa. Este un atribut distinct, diferit de atributele sale existențiale, știință sau discernământ, ori de însușirile sprituale.

Cuvântul lui Allahu teala nu se schimbă niciodată și este pur. Nu este în litere sau sunete. El nu poate fi clasificat sau diferențiat ca interdicție, comandă sau narațiune și nici în turcă, arabă, persană, ebraică. Nu ia astfel de forme și nici nu poate fi scris. Nu are nevoie de mijloace precum inteligența, urechea sau limba. Poate fi spus în orice limbă se dorește. Astfel că dacă a fost spus în limba arabă va fi numit Kuranî Kerim. Dacă va fi rostit în ebraică va fi Tora, iar rostirea în limba siriacă va deveni Biblia. [În cartea **Șerh-ul mekasid** se afirmă că dacă va fi rostit în limba siriacă cuvântul lui Allahu teala va purta numele de Zebur și dacă va fi rostit în limba greacă va purta numele de Ingil.]

Cuvântul divin ne vestește diferite subiecte. În cazul în care ne vestește evenimente ce au avut sau vor avea loc se numește **Haber** (narator, narațiune). Dacă nu este așa este **Inșa**. În cazul în care ne arată lucrurile ce trebuiesc împlinite este **Emr** (comandă). Dacă ne arată interdicțiile este **Neh**y (interdicție). Însă nu va exista nici o schimbare și nici o multiplicare a cuvântului divin. Toate cărțile și paginile revelate fac parte din atributul cuvântului divin al lui Allahu teala, adică din kelamî nefsi al lui Allahu teala. Revelația dezvăluită prin litere, în scriere și oral, cea ce

se aude și se memorează poartă numele de Kelamî lafzi sau Kur`anî Kerim. Deoarece aceste kelamî lafzi redau kelamî nefsi le putem de asemenea numi cuvinte și atribute divine. Așa cum în totalitate poartă numele de Kur`anî Kerim la fel și părțile lui pot fi numite Kur`an.

Savanții islamici au convenit în unanimitate că Kelamî nefsi nu este o creație și că este veșnic. Nu există nici o unanimitate dacă kelamî lafzi este posibil (hadis) sau veșnic. Unii dintre cei ce consideră kelamî lafzi ca fiind posibil au spus că nu este bine să se afirme acest lucru deoarece s-ar putea înțelege că și kelamî nefsi este probabil. Acesta este cel mai bun comentariu. Căci mintea oamenilor auzind ceva ce denotă altceva, simultan își amintește acel lucru. Cînd unii dintre savanții căii drepte fac referire la faptul că Kuranî kerim este hadis, trebuie să ne gândim că se referă la sunetele și cuvintele citite de gura noastră. Savanții ehli sunnet au afirmat în unanimitate că și kelamî nefsi și kelamî lafzi reprezintă cuvântul lui Allahu teala. Deși unii dintre savanți consideră acest cuvânt metaforic, cu toții sunt de acord că kelamî nefsi este cuvântul lui Allahu teala, caracteristica de vorbire a lui Allahu teala. Afirmația că kelamî lefzi este cuvântul lui Allahu teala, înseamnă că Allahu teala este Creatorul cuvântului.

Întrebare: Din cele scrise mai sus se înțelege că Cuvântul lui Allahu teala nu poate fi auzit. Dacă cineva afirmă că a auzit Cuvântul lui Allahu teala înseamnă că a auzit sunetele și cuvintele rostite sau a înțeles prin aceste cuvinte kelamî nefsi etern. Toți Profeții, ba chiar toată lumea, pot auzi în aceste două moduri. Care este motivul pentru care Musa aleyhisselam (kelimullah) a fost diferit?

Răspuns: Musa aleyhisselam a auzit Cuvântul divin fără litere sau sunete, în afara obiceiului divin. El a auzit într-un mod inexplicabil așa cum Allahu teala va putea fi văzut în Paradis într-un mod inexplicabil. Nimeni

altcineva nu a mai auzit în acest mod. Ori a auzit Cuvântul lui Allahu teala prin sunet, însă nu doar cu urechea ci cu fiecare particulă a corpului său din toate părțile. Ori a auzit doar din direcția copacului, însă nu prin sunet. Nu a auzit prin vibrații sau cu alte mijloace. Deoarece a auzit prin unul din aceste trei mijloace a fost numit **Kelimullah**. La fel au auzit Cuvântul divin și Profetul Muhammed aleyhisselam în noaptea Miraj și îngerul Gebrail când primea revelația.

4. - Cel de-al patrulea principiu al credinței este **credința în Trimișii lui Allahu teala, profeții**. Ei au fost trimiși pentru a ne arăta nouă, oamenilor, calea cea dreaptă, pentru a ne ajuta să atingem calea plăcută de Allahu teala. Sensul literal al cuvântului rusul, pluralul cuvântului resul este de trimis, vestitor. Sensul islamic al cuvântului **Resul** este de persoană nobilă, respectabilă a cărei natură, caracter, cunoștințe și intelect sunt superioare tuturor oamenilor din acea perioadă, neavând nici o trăsătură negativă sau un comportament neplăcut. Profeții dețin calitatea **Ismet** ce înseamnă că nu au comis nici un păcat grav sau scuzabil înainte sau după ce au fost informați cu privire la profeția lor. [Necredincioșii ce încearcă să distrugă Islamul din interior afirmă, arătând drept dovadă cărțile celor ce nu aparțin unei școli religioase, că Profetul Muhammed aleyhisselam ar fi sacrificat animalele, înaintea primirii profeției, în fața idolilor. Din cele scrise mai sus reiese că aceste afirmații nu sunt decât niște minciuni urâte.]După ce au fost informați cu privire la profeția lor și până când acest lucru a fost cunoscut și răspândit profeții nu au avut vreun cusur cum ar fi orbire, surzenie sau alte probleme. Trebuie să credem că fiecare profet a avut șapte particularități: **emanet** (încredere), **sîdk** (devoțiune), **teblig** (comunicare), **adalet** (justețe), **ismet** (puritate), **fetanet** (inteligență ieșită din comun) și **emnul azl** (siguranța că nu i se va lua profeția).

Profetul care aduce o nouă religie este numit **Resul** (mesager, trimis). Profeții care nu aduc o religie nouă ci o propăvăduiesc pe cea existentă poartă numele de Nebi. Nu există nici o diferență între Resul și Nebi în ceea ce privește comunicarea poruncilor lui Allahu teala și chemarea oamenilor la Islam. Trebuie să credem că toți profeții fără nici o excepție au fost devotați și sinceri. Dacă o persoană nu crede în unul din profeți, se consideră că nu crede în niciunul din ei.

Profeția nu se dobândește prin muncă, înfometare, chinuri sau împlinirea de acte de adorare în mod excesiv. Aceasta este primită doar prin selecția și favoarea lui Allahu teala. Religiile au fost trimise prin intermediul profeților pentru ca oamenii să aibă o viață utilă atât în această lume cât și în lumea de apoi, pentru a se feri de lucrurile dăunătoare și să poată atinge liniștea, mântuirea, fericirea. Deși au avut mulți dușmani care i-au înjosit și i-au supărat, ei nu au ezitat și nu au renunțat să le comunice oamenilor poruncile lui Allahu teala cu privire la faptele ce trebuie crezute și lucrurile ce trebuie făcute. Pentru a arăta devoțiunea și sinceritatea profeților, Allahu teala i-a sprijinit cu miracole. Nimeni nu a putut rezista miracolelor lor. Cei ce au acceptat și și-au exprimat credința într-un Profet formează **Ummah** (comunitatea) acelui Profet. În Ziua Judecății profeților li se va permite să mijlocească pentru oamenii păcătoși din comunitatea lor, iar mijlocirea lor va fi acceptată. De asemenea li se va permite mijlocirea pentru comunitățile lor și învățaților, dreptcredincioșilor și evliya-urilor. Profeții „pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor" sunt vii în mormintele lor într-un fel pe care noi nu-l putem înțelege. Pământul nu putrezește corpurile lor binecuvântate. De aceea se relatează într-un hadis: **Profeții împlinesc rugăciunea și pelerinajul în mormintele lor.**

[În ziua de azi vehabiții, ce trăiesc în Arabia Saudită nu cred în acest hadis și îi numesc necredincioși pe adevărații musulmani ce cred acest

hadis. Deși nu devin necredincioși, explicând greșit sau dubios ceea ce era explicat clar în Coran și hadisuri, ei devin o comunitate de eretici. Aduc un foarte mare prejudiciu Islamului. Vehabismul a fost fondat de un idiot pe nume Muhammed bin Abdulvehhab din orașul Negid. El a fost indus în eroare de spionul englez Hempher, folosindu-se de ideile eretice ale lui Ibn Teymiyye. Ahmed ibn Teymiyye a decedat în Damasc în anul 1328 (728 după Hegira)]. Vehabismul s-a răspândit între turci și peste tot prin intermediul unui egiptean pe nume Abduh [Muhammed Abduh a decedat în Egipt în anul 1905 (1323 după Hegira)]. S-a subliniat în nenumărate cărți ale învățaților Ehli sunnet că vehabismul nu este o a cincea orientare religioasă ci doar o cale greșită și o erezie. Acest subiect a fost dezbătut în detaliu în cărțile (Seadeti ebediyye) și (Kiyamet ve ahiret). Allahu teala să-I protejeze pe tinerii religioși de a cădea pe calea vehabismului inventat de englezi și să nu-I despartă de calea lăudată a savanților Ehli sunnet!].

În timp ce ochii binecuvântați ai profeților ”pacea lui Allahu teala fie asupra lor” dorm, ochii inimilor lor nu dorm niciodată. Toți profeții au fost egali în exercitare drepturilor lor ca profeți, în posedarea superiorității profeției. Toți au avut cele șapte însușiri amintite mai sus. Profeții nu au fost niciodată privați de onoarea de a fi profeți, însă evliya pot fi lipsiți de această binecuvântare. Profeții erau ființe umane. Oamenii nu pot avea profeți dintre djini sau îngeri, aceștia nu pot atinge niciodată superioritatea profeților. Profeții au avut unul asupra altuia superioritate și onoruri. Spre exemplu, deoarece comunitatea sa, țara în care a fost trimis au fost mai mari, știința și valoarea sa s-a răspândit pe arii mult mai extinse, miracolele sale au fost mai abundente și continue și deoarece el a primit binecuvântări și favoruri speciale ultimul profet **Muhammed** aleyhisselam le este superior tuturor celorlalți profeți. Profeții numiți Ulul`azm le sunt superiori celor numiți Resul, iar aceștia la rândul lor le sunt superiori profeților numiți Nebi.

Numărul profeților ”pacea lui Allah fie asupra lor” nu este cunoscut. Este bine știut că au fost în număr mai mare de o sută douăzeci și patru de mii. Dintre ei trei sute treisprezece sau trei sute cincisprezece au fost Resul. Dintre aceștia șase sunt superiori și sunt numiți profeți **Ulul`azm**. Aceștia **sunt Adem, Nuh, Ibrahim, Musa, Isa și Muhammed Mustafa** ”pacea lui Allah fie asupra lor”.

Dintre profeți treizeci și trei sunt binecunoscuți. Aceștia sunt: **Adem, Idris, Șit, Nuh, Hud, Salih, Ibrahim, Lut, Ismail, Ishak, Yakub, Yusuf, Eyyub, Șuayb, Musa, Harun, Hîdîr, Yușa bin Nun, Ilyas, Elyesa, Zulkifl, Șemun, Ișmoil, Yunus bin Meta, Davud, Suleyman, Lokman, Zekeriyya, Yahya, Isa bin Meryem, Uzeyr, Zulkarneyn și Muhammed** ”pacea lui Allah fie asupra lor”.

Numele a doar douăzeci și opt dintre ei sunt amintite în Coran. Numele lui Șit, Hîdîr, Yușa, Șemun și Ișmoil nu au fost amintite în Coran. Dintre cei douăzeci și opt nu este sigur dacă Zulkarneyn, Lokman, Uzeyr și Hîdîr sunt profeți. În cea dea 36-a scrisoare, al doilea capitol al cărții Mektubat-I Masumiyye este scris că există surse puternice ce indică faptul că Hîdîr aleyhisselam este profet. În cea dea 182-a scrisoare se scrie că faptul că Hîdîr aleyhisselam este văzut în formă umană și că face anumite lucruri nu certifică că acesta ar fi în viață. Allahu teala a permis sufletului său precum și sufletelor altor profeți și evliya să ia formă umană. Faptul că sunt văzuți în formă umană nu înseamnă că ei sunt în viață. Cel de-al doilea nume al lui Zulkifl aleyhisselam este Harkîl. De asemenea există relatări în care se declară că ar putea fi și Ilyas sau Idris, ori Zekeriyya aleyhisselam.

Ibrahim aleyhisselam este Halilullah (prietenul lui Allahu teala), deoarece în inima sa nu exista dragoste pentru nici o altă creatură în afara lui Allahu teala. Musa aleyhisselam a fost Kelimullah, căci a vorbit cu

Allahu teala. Isa aleyhisselam a fost Kelimetullah deoarece nu a avut tată. S-a născut doar din mamă prin porunca divină a lui Allahu teala și ulterior a predicat oamenilor cuvântul plin de înțelepciune divină al lui Allahu teala.

Cel mai de preț, cel mai superior dintre oameni, motivul creării omenirii, Muhammed aleyhisselam a fost Habibullah (cel mai iubit de către Allahu teala). Există multe dovezi ce certifică că el este Habibullah, măreția și superioritatea sa. De aceea nu putem folosi cuvinte ca învins sau ratat la adresa Profetului. În Ziua de Apoi el va învia înaintea tuturor. El va merge primul la locul judecății și va intra primul în Paradis. Deși puterea umană nu este de ajuns pentru a putea număra miracolele sale, vom ornamenta cartea noastră cu miracolul mirajului:

Pe când Profetul nostru Muhammed aleyhisselam era în patul său, a fost trezit și trupul său binecuvântat a fost transportat din Mecca în Ierusalim și de acolo din Mesgid Aksa spre cer, iar după al șaptelea cer, Allahu teala L-a dus unde a dorit. Astfel trebuie să credem în Miraj. [Ereticii din secta ismailiților și dușmanii islamului ce se ascund sub înfățișarea învățaților islamici încearcă să înșele tinerii spunând și scriind că Mirajul nu a fost o ascensiune trupească ci doar o stare spirituală. Noi nu ar trebui să cumpărăm astfel de cărți corupte. În cărți precum **Șifa-i șerif** și **Seadet-i ebediyye** este scris detaliat cum s-a petrecut noaptea Miraj.]De la Mecca până la Sidre-tul-munteha a fost însoțit de Gebrail aleyhisselam. Sidre-tul-munteha este un copac în al șaselea și al șaptelea cer și mai departe de aici nu poate înainta nici o știință și nici o ascensiune. Aici Profetul Muhammed aleyhisselam l-a văzut pe Gebrail aleyhisselam în forma sa originală cu cele 600 de aripi ale sale. Gebrail aleyhisselam a rămas la Sidret-tul-munteha. Profetul Muhammed a fost transportat din Mecca până la Ierusalim și până în cel de-al șaptelea cer de către Burak. Burak este un animal din Rai de culoare albă, mai mic decât un catâr și

mai mare decât un măgar, ce nu face parte dintre animalele pământești. Este foarte rapid, un pas de-al său întinzându-se atât cât poți cuprinde cu privirea și este asexuat. . Trimisul lui Allah ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” le-a fost imam profeților la Mesgid Aksa unde au împlinit rugăciunea de noapte sau pe cea de dimineață. Profetul s-a aflat acolo în forma sa trupească, iar ceilalți profeți se aflau acolo în forma lor spirituală. De la Mesgid Aksa și până la al șaptelea cer Profetul Muhammed aleyhisselam a fost ridicat cu o scară necunoscută numită Miraj. De o parte și de alta a drumului erau îngeri care îi aduceau laude Profetului nostrum ”pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa”. La sosirea sa în fiecare cer, Gebrail aleyhisselam îi vestea venirea,În fiecare cer s-a întâlnit cu câte un profet. În locul numit Sidre a văzut multe lucruri extraordinare. A văzut binecuvântările din Rai și pedepsele din Iad. Din dorința și plăcerea de a-L vedea pe Allahu teala nu a privit la nici una din binecuvântările Raiului. De la Sidre mai departe a mers singur prin lumina divină. A auzit sunetul kalemurilor cu care scriau îngerii. A trecut prin șaptezeci de mii de perdele. Distanța dintre două perdele fiind de cinci sute de ani. După aceea stând pe o suprafață mai strălucitoare decât soarele, numită Refref a trecut prin Kurs și a ajuns la Arș. A trecut de Arș, ieșind din materie, timp și spațiu ajungând la starea de a-L auzi pe Allahu teala vorbind.

El L-a văzut pe Allahu teala într-un mod care nu poate fi înțeles sau explicat, așa cum Allahu teala va fi văzut în Lumea de apoi în afara timpului și spațiului. A vorbit cu Allahu teala fără a folosi litere sau sunete. L-a glorificat și i-a adus laude și mulțumiri lui Allahu teala. A primit nenumărate onoruri și daruri. Deși i-au fost dăruite lui și comunității sale cincizeci de timpuri de rugăciune obligatorie, treptat acestea au fost reduse la cinci prin îndemnul lui Musa aleyhisselam. Înaintea acestui evenimet se împlineau doar rugăciunea de dimineață (sabah) și cea de

după amiază (ikindi) sau rugăciunile de noapte (yatsi). După această lungă călătorie în care a primit daruri și binecuvântări, în care a văzut și a auzit lucruri nemaipomenite s-a întors în patul său. Locul îi era încă cald. Ceea ce am relatat mai sus a fost parțial explicat în versetele Coranului și parțial în hadisuri. Deși nu este vagib să credem acestea, cei ce nu cred, se vor separa de comunitatea ehli sunnet, deoarece au fost relatate de savanții acestei comunități. Iar cel ce nu crede în versete sau hadisuri devine necredincios.

Vom enumera în continuare câteva din dovezile ce ne arată că Profetul Muhammed aleyhisselam a fost superior (**Seyyidul enbiya**) tuturor profeților ”pacea lui Allahu teala fie asupra lor”:

În Ziua judecății de apoi toți profeții se vor adăposti la umbra steagului său. Allahu teala le-a poruncit tuturor profeților, ca în cazul în care vor rămâne în viață până în timpul profetului Muhammed aleyhisselam, cel mai ales și cel mai iubit dintre toate creaturile, să își mărturisească credința în el și să îl sprijine. Toți profeții la rândul lor i-au sfătuit și le-au poruncit comunităților lor acest lucru.

Muhammed aleyhisselam este **Hatemul enbiya**, adică după el nu va mai veni vreun alt profet. Sufletul său binecuvântat a fost creat înaintea tuturor profeților. El a fost primul ce a primit starea de profeție. Profeția a fost completă prin venirea sa pe această lume. În apropierea sfârșitului lumii, în timpul lui Hazreti Mehdi, Isa aleyhisselam va coborî din cer în Damasc și va predica islamul pe pământalăturându-se comunității Profetului Muhammed aleyhisselam.

[Comunitatea eretică numită **Kadîyani** apărută în anul 1880, (1296 după Hegira), organizată de către englezi a folosit cuvinte urâte și mincinoase și la adresa profetului Isa aleyhisselam. Deși se autoproclamă musulmani ei nu fac altceva decât să distrugă Islamul din interior. A fost

eliberată și o fetva cum că aceștia nu sunt musulmani. Aceștia mai sunt numiți și **Ahmedi**.]

Un alt grup de eretici și profani este secta Gemaatul tebligîyye. Aceasta a fost fondată de către un ignorant pe nume Ilyas în anul 1926, (1345 după Hegira). El afirma că a primit în vis ordinul de a salva musulmanii, deoarece aceștia s-au îndepărtat de la calea cea dreaptă a Islamului. El a spus că a învățat din cărțile învățaților Nezir Huseyin, Reșid Ahmed Kenkuhi și Halil Ahmed Seharenpuri. Pentru a induce în eroare musulmanii, ei vorbesc întotdeuna despre valoarea rugăciunii și a comunității, deși rugăciunile și actele de credință ale comunităților eretice nu vor fi acceptate. Ei trebuie mai întâi să se documenteze asupra căii Ehli sunnet, să scape de credințele eretice și să devină musulmani adevărați. Cei ce interpretează eronat versetele din Coran ce nu au fost explicate în mod clar poartă numele de eretici (**bid`at ehli**). Dușmanii Islamului ce interpretează greșit versetele din Coran dându-le sensuri deviate și perfide poartă numele de profani (**zîndîk**). Profanii încearcă să schimbe islamul și Coranul. Englezii sunt cei care cheltuie miliarde pentru propaganda acestor secte pe care le inventează și le hrănesc. Membrii sectei Gemaatul tebligîyye ce au căzut în capcana necredincioșilor englezi, se autonumesc Ehli sunnet și încearcă să înșele musulmanii prin minciunile lor. Abdullah bin Mes`ud spune (Vor exista persoane care deși nu vor respecta religia vor împlini rugăciuni.)Aceștia vor arde în focul Iadului pe veci. O parte dintre aceștia sunt precum cuiburile de berze din vârful minaretelor, cu bărbile lor lungi, cu turbanele mari și robele lor înșeală musulmanii dând sensuri greșite versetelor citite. Deși în hadisuri s-a relatat**: Innallahe la yenzuru ila suverikum ve siyabikum ve lakin yenzuru ila kulubikum ve niyyatikum**, (Alahu teala nu vă judecă pe voi după hainele și figurile voastre ci după intențiile și inimile voastre.). Cel mai vizibil simptom al ereticilor și profanilor este afirmația pe care o fac

despre cărțile adevăraților savanți ehli sunnet că ar fi greșite și mincinoase, și îndemnul pe care îl fac oamenilor de a nu citi aceste cărți]

Muhammed aleyhisselam este cel mai presus dintre toți profeții și reprezintă mila lui Allahu teala pentru toate creaturile Sale. 18. 000 de lumi de ființe beneficiază de oceanul său de binecuvântări. În unanimitate s-a acceptat că el este profetul tuturor oamenilor și djinilor. Există mulți care afirmă că este și profetul îngerilor, animalelor, plantelor și al tuturor substanțelor. Ceilalți profeți au fost trimiși unor anumite comunități, anumitor țări. Însă Trimisul lui Allah ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa” a fost trimis ca profet pentru toate ființele vii sau fără viață din toate lumile. Allahu teala S-a adresat celorlalți profeți folosindu-le numele, însă Profetului Muhammed I S-a adresat folosind apelativele, O Trimisul meu, O Profetul meu. Lui i-au fost dăruite toate miracolele asemănătoare cu miracolele înfăptuite de ceilalți profeți. Allahu teala I-a dăruit profetului Muhammed aleyhisselam atâtea binecuvântări și miracole cum nu a mai dăruit nici unui profet. El a fost superior tuturor profeților prin excelență și onoruri nenumărate. Profetul Muhammed aleyhisselam a fost ales ca superior tuturor profeților prin cea mai mare calitate morală din lume, credința cea mai desăvârșită, cunoașterea, blîndețea, răbdarea, devotamentul, ascetismul, castitatea, justețea, eroismul, pudoarea, curajul, modestia, înțelepciunea, comportamentul frumos, ajutorarea, compasiunea și onoruri inepuizabile. La semnul degetului său binecuvântat luna s-a împărțit în două, pietrele din mâna sa L-au slăvit pe Allahu teala, arborii l-au salutat spunând, O Resulullah!, lemnul uscat numit Hannane a plâns când Profetul Muhammed aleyhisselam s-a îndepărtat de el, dintre degetele sale binecuvântate a curs apă pură și curată, în lumea cealaltă va primi binecuvântări precum **Makamî Mahmud, Șefaatî kubra, Apa Kevser, Vesile și Fadile,** el a avut onoarea de a-L vedea pe Allahu teala înaintea intrării sale în Rai. Doar Allahu teala

cunoaște numărul miracolelor dăruite lui. Religia adusă de el a abrogat toate celelalte religii anterioare, fiindu-le superioară Iar comunitatea sa este mai mare decât comunitățile celorlalți profeți. Evliya aparținând comunității Profetului Muhammed aleyhisselam sunt mai onorabili decât evliya aparținând altor comunități.

Printre evliya aparținând comunității Profetului Muhammed aleyhisselam cel care a meritat mai mult decât alții și și-a câștigat dreptul de a fi calif, cel mai onorabil și superior dintre toți oamenii după profeți este **Ebu Bekri Sîddîk** ”radiyallahu anh” **.** El este primul care a câștigat onoarea și dreptul de a fi calif. Nici în perioada preislamică din favoarea și binecuvântarea lui Allahu teala el nu s-a închinat niciodată idolilor. A fost protejat de rușinea necredinței și a ereziei. [De aici ar trebui să înțelegem cât de ignoranți și demni de milă sunt cei care afirmă că Profetul Muhammed s-ar fi închinat idolilor înaintea primirii profeției.]

Următorul cel mai de preț dintre oameni este cel de-al doilea calif, **Omer bin Hattab** ”radiyallahu anh”, cel pe care Allahu teala l-a ales ca prieten pentru Trimisul Său.

După acesta urmează în superioritate cel de-al treilea calif al Profetului Muhammed aleyhisselam, izvor de bunătate, binecuvântări, modestie, credință și cunoaștere sprirituală, **Osman bin Affan** ”radiyallahu anh”, Zinnureyn.

După aceștia cel mai binecuvântat dintre oameni este cel de-al patrulea calif, leul lui Allahu teala, posesor al unor uimitoare virtuți, **Ali bin ebi Talib** ”radiyallahu anh”.

După aceștia urmează califul **Hazreti Hasan**. Cei treizeci de ani de califat menționați în hadis au luat sfârșit cu califatul său. [Hasan bin Ali a fost omorât prin otrăvire în Medina în anul 669, 49 după Hegira]. Pe

aceștia îi urmează lumina ochilor Profetului ”pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa” **Huseyin bin Ali** ”Allahu teala fie mulțumit de el”.

Aceste superiorități s-au bazat pe multitudinea faptelor bune, pe întâietatea acceptării Islamului, pe ascultarea Profetului ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra lui”, lupta pentru religie, răspândirea Islamului și împiedicarea răspândirii necredinței, corupției și sedițiunii, urmarea îndeaproape a tradițiilor Profetului, părăsirea țării sau a celor dragi pentru Islam.

Cu toate că Hazreti Ali ”Allahu teala fie mulțumit de el” a îmbrățișat Islamul înaintea tuturor, cu excepția lui Hazreti Ebu Bekir ”Allahu teala fie mulțumit de el”, fiind copil și neavând nici o proprietate, trăind în casa Profetului ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa”, acceptarea Islamului de către el nu a reprezentat un motiv ca necredincioșii să accepte religie cea dreaptă. Însă accepatea islamului de către ceilalți califi a consolidat Islamul. Deoarece Hazreti Ali și copiii săi ”Allahu teala fie mulțumit de ei” sunt cele mai apropiate rude ale Profetului și îi sunt rude de sânge s-ar putea spune că le sunt superiori lui Hazreti Ebu bekir și lui Hazreti Omer Faruk, însă această superioritate nu a fost o superioritate în toate privințele și nu face ca ei să depășească aceste persoane în orice mod. Aceasta este similară cu unele învățături ale lui Hîzîr aleyhisselam către Hazreti Musa aleyhisselam. [Dacă relația de sânge ar fi fost singurul criteriu ce definea superioritatea atunci Hazreti Abbas i-ar fi fost superior lui Hazreti Ali. Mai mult decât atât, Ebu Talib și Ebu Leheb care au fost foarte apropiați Profetului în ceea ce privește legătura de sânge, nu au avut onoarea de a se afla nici măcar printre cei mai de jos credincioși.] Datorită legăturii de sânge cu Profetul Muhammed aleyhisselam, Hazreti Fatima a fost superioară lui Hazreti Hatige și Hazreti Aișe ”Allahu teala fie mulțumit de ele”. Însă superioritatea dintr-un anumit

punct de vedere nu reflectă superioritatea din toate punctele de vedere. Învățații islamici au remarcat în mod diferit care dintre aceste trei femei a fost superioară. Conform hadisurilor aceste trei femei împreună cu Hazreti Meryem și Hazreti Asiye, soția faraonului ”Allahu teala fie mulțumit de ele” sunt superioare tuturor femeilor din lume. Într-un hadis se relatează: **Fatima este cea mai mare dintre femeile din Paradis. Iar Hasan și Huseyin cei mai de seamă dintre tinerii din Rai**. Acest hadis se referă la superioritate doar într-un singur sens.

Următorii cei mai importanți sunt cei mai de seamă Companioni ai Profetului, **Așere-i mubeșșere,** adică cei zece companioni ce au fost binecuvântați și cărora li s-a vestit că vor intra în Rai. Aceștia sunt urmați de cei 303 companioni ce au participat la războiul Bedir. După aceea cei 700 de luptători ce au luat parte la bătălia de la Uhud. Ei sunt urmați de cei 1400 de oameni ce au luat parte la **Bi`at-ur-ridvan,** cei ce au depus jurământul de credință față de Profetul Muhammed aleyhisselam sub copac.

Este de datoria noastră să menționăm cu dragoste și venerație numele companionilor Profetului”Allahu teala fie mulțumit de ei„, cei ce și-au sacrificat viețile și bunurile pe calea și în slujba Profetului Muhammed aleyhisselam. Nu ne este permis să rostim la adresa lor cuvinte ce nu sunt în concordanță cu măreția lor. Este considerat ca semn de erezie rostirea numelor lor, lipsită de respect.

Cel ce îl iubește pe Trimisul lui Allah aleyhisselam, trebuie să îi iubească și pe companionii săi. Căci într-un hadis se relatează: **Cei ce îmi iubesc companionii, îi iubesc pentru că mă iubesc pe mine. Cel ce nu-I iubește, nu mă iubește nici pe mine. Cel ce îi rănește pe ei, mă rănește pe mine. Iar cel ce mă rănește pe mine îl rănește pe Allahu teala. Bineînțeles că cel ce îl rănește pe Allahu teala va avea parte de**

pedeapsă aspră. Într-un alt hadis se relatează**: Dacă Allahu teala dorește să facă o favoare unui om din comunitatea mea, îi va insufla dragostea pentru companionii mei. Îi va iubi pe toți ca pe propriul suflet**.

De aceea nu ar trebui să presupunem că luptele ce au avut loc între ei nu au avut ca motiv satisfacerea gândurilor rele sau lupta pentru califat. Astfel de presupuneri ce duc la folosirea de cuvinte urâte la adresa lor sunt dovezi de ipocrizie ce duc la pierzanie. Deoarece stând în prejma Profetului aleyhisselam, ascultându-I cuvintele binecuvântate, din inimile lor dispăruse orice urmă de încăpățânare, de dușmănie și orice dorință de poziție și dependența de această lume. Ei au devenit puri și fuseseră salvați de lăcomie, ambiție, ură și comportament urât. Având în vedere că cel ce stă în prezența unuia din evliya aparținând comunității Profetului va avea beneficii din superioritatea și frumusețea caracterului acestuia se purifică și scapă de dependența acestei lumi, cum putem să ne gândim că companionii Profetului, cei ce l-au iubit pe Profet aleyhisselam mai mult decât viețile lor, cei ce au sacrificat tot pentru a-l ajuta, cei ce erau îndrăgostiți de cuvintele lui binecuvântate ce hrănesc sufletele nu s-ar fi purificat, nu s-ar fi lepădat de comportamentul urât și s-ar fi luptat pentru leșurile acestei lumi trecătoare?Acei oameni au fost cu siguranță mai puri decât toți ceilalți. Este oare potrivit să asemănăm luptele lor, despărțirea lor, cu luptele pentru această lume, dintre noi cei ce purtăm intenții rele? Nu este potrivit să gândim astfel despre companionii Profetului. Oare nu se știe cel ce gândește astfel de lucruri urâte despre companionii Profetului că dușmănia față de companionii Profetului înseamnă dușmănie față de Trimisul lui Allah ”pacea și binecuvântarea lui Allahu teala fie asupra sa”, cel ce ce i-a educat și i-a instruit și să vorbești urât la adresa lor înseamnă să vorbești urât despre Profetul Muhammed aleyhisselam. De aceea învățații islamici afirmă că cei ce nu respectă și nu acceptă

superioritatea companionilor Profetului, nu cred în Trimisul lui Allah. Luptele Gemel și Siffin nu pot fi luate drept temei pentru calomnierea acestora. Din cauza unor motive religioase nici unul din cei care I s-au opus lui Hazreti Ali în aceste bătălii nu a fost rău, ba chiar sunt demni de răsplată. Într-un hadis se relatează: **Un mujtehid (**persoană care atunci când este nevoie poate da fetwa în conformitate cu versetele coranice și hadisurile) **care se înșeală va primi o recompensă, iar cel care găsește adevărul două sau zece. Prima din cele două recompense este pentru ijtihad** (acțiunea de a da fetwa în conformitate cu versetele Coranului și hadisurile)**, iar cea de-a doua pentru că a găsit adevărul.** Aceste conflicte dintre mai marii religiei nu aveau ca motive ostilitatea sau încăpățânarea ci din cauza diferențelor în ijtihad, din dorința de a împlini ceea ce Islamul cere. Fiecare dintre companionii profetului era mujtehid. [Spre exemplu în pagina 298 a cărții Hadika se dovedește prin hadisuri că Amr bin As ”Allahu teala fie mulțumit de el” era mujtehid]

Fiecare mujtehid trebuie să acționeze în conformitate cu concluzia rezultată în urma ijtihadului său, chiar dacă s-ar putea ca rezultatul concluziilor sale să nu fie în concordanță cu ijtihadul unui mujtehid mai mare decât el. Nu este permis să urmeze ijtihadul unui alt mujtehid. Ebu Yusuf și Muhammed Șeybani, discipolii imamului a`zam Ebu Hanife [Ebu Hanife Nu`man bin Sabit a decedat la Bagdad în anul 767, 150 după Hegira], cât și discipolii imamului Muhammed Șafi [Muhammed bin Idris Șafi`I a decedat în Egipt în anul 820, 204 după Hegira], Ebu Sevr și Isma`il Muzeni nu au fost de acord cu învățătorii lor în multe aspecte. Au afirmat că unele lucruri acceptate ca interzise de către profesorii lor sunt permise și că unele din cele permise sunt interzise. Însă nu putem să afirmăm că au păcătuit din cauza acestor afirmații. Nu există cineva care să afirme acest lucru deoarece și ei au fost mujtehid la fel ca și maeștrii lor.

Este adevărat că Hazreti Ali radiyallahu anh le era superior și mai învățat decât Muaviye și Amr bin Asr radiyallahu anhuma și ijtihadul său era mult mai exact și mai bun decât ijtihadul celor doi, însă deoarece companionii Profetului erau toți mujtehid, nu le era permis acestora doi să urmeze ijtihadul acestui mare imam. Trebuiau să acționeze în conformitate cu propriul ijtihad.

Întrebare:În luptele Jemel și Siffin, mulți dintre companionii Ensari și Muhagiri l-au sprijinit și l-au urmat pe Hazreti Ali. Deși aceștia erau mujtehid au considerat că era vagib să îl urmeze pe Hazreti Ali. De aici reiese că era vagib și pentru cei ce erau mujtehid să îl urmeze pe imamul Ali. Trebuiau ei să îl urmeze deși ijtihadul lor nu coincidea cu cel al lui Hazreti Ali?

Răspuns:Cei care s-au alăturat lui Hazreti Ali nu i s-au alăturat cu scopul de a urma ijtihadul său pentru că ijtihadul lor era în concordanță cu ijtihadul imamului Ali și de aceea era vagib să îl urmeze. În mod similar ijtihadul multora dintre mai marii companionilor Profetului nu a fost în concordanță cu cel al imamului Ali. De aceea a fost vagib pentru ei să lupte împotriva sa. Ijtihadurile companionilor Profetului s-au împărțit în trei atunci. O parte din ei au înțeles că imamul Ali avea dreptate și pentru ei a fost necesar să îl urmeze. O parte dintre ei au găsit corect ijtihadul celor care au fost împotriva imamului Ali și pentru ei a fost necesar să lupte împotriva lui. Cea de-a treia parte a considerat că nu trebuie să urmeze nici una din părți și nu este necesar să lupte. Ijtihadul lor le-a cerut să nu intre în luptă. Bineînțeles că toate cele trei părți au avut dreptate și toți au primit recompensă.

Întrebare: Răspunsul de mai sus ne arată că și cei ce au luptat cu Hazreti Ali ”radiyallahu anh” au avut dreptate. Pe de altă parte savanții Ehli sunnet afirmă că imamul Ali avea dreptate, iar cei ce au luptat împotriva

lui s-au înșelat, aveau însă o scuză și de aceea au fost iertați și chiar recompensați. Ce putem spune despre acest lucru?

Răspuns:Marii savanți religioși precum Imamul Șafi și Omer bin Abdulaziz au declarat că nu este permis să spunem despre nici unul din companionii Profetului că au greșit. De aceea, (Este greșit să afirmăm despre superiori că au greșit.)Nu le este permis celor inferiori să spună despre cei superiori (este vorba de superioritatea religioasă) că au greșit, sau au dreptate chiar dacă ne place sau nu ceea ce au făcut. Așa cum Allahu teala nu ne-a murdărit mâinile cu sângele acestor mari oameni, astfel și noi trebuie să ne ferim limbile de a rosti cuvinte ce îi judecă. Acei mari învățați cercetând evenimentele și înțelegând dovezile chiar dacă au declarat că adversarii imamului Ali s-au înșelat și acesta a avut dreptate, au vrut să spună că dacă Hazreti Ali ”radiyallahu anh” ar fi avut posibilitatea să vorbească cu adversarii săi i-ar fi condus către un ijtihad în conformitate cu ijtihadul său. Ca o chestiune de fapt, Hazreti Zubeyir bin Avvam, deși era în tabăra adversă imaului Ali în bătălia cămilei, după o studiere mai profundă și-a schimbat ijtihadul și a renunțat la luptă. Iată astfel ar trebui să percepem cuvintele savanților Ehli sunnet care consideră că această greșeală este admisibilă. Nu ne este permis să spunem că Hazreti Ali și susținătorii săi erau pe drumul cel drept iar Hazreti Aișe și ceilalți companioni ai Profetului erau pe un drum greșit.

Aceste lupte dintre companionii Profetului proveneau din diferențele de ijtihad în ramurile normelor Islamului. Nu existau diferențe în ceea ce privește bazele și principiile fundamentale ale Islamului. Acum unii oameni folosesc cuvinte jignitoare și urâte la adresa unor mari personalități religioase precum Hazreti Mu`aviye și Hazreti Amr ibn As. Ei nu realizează că în realitate faptul că rănesc comapnionii Profetului îl rănește și îl defăimează pe Profetul Muhammed aleyhisselam. Este scris în cartea

Șifai șerif că Imamul Malik bin Enes a spus (Persoana care defăimează și aduce injurii la adresa lui Hazreti Mu`aviye și a lui Hazreti Amr ibn As (Mu`aviye bin Ebu Sufyan a decedat în Damasc în anul 680, 60 după Hegira. Amr ibn As a decedat în Egipt în anul 663, 43 după Hegira.) ”radiyallahu anhuma” merită cuvintele pe care le spun împotriva lor. Trebuie aspru pedepsiți cei care vorbesc și scriu împotriva lor și de asemenea cei care arată lipsă de respect față de persoanele lor.) Fie ca Allahu teala să ne umple inimile de dragoste pentru companionii preaiubitului Său Profet! Nu ipocriții și păcătoșii, ci musulmanii pioși și cu frică de Allah îi iubesc pe acești oameni măreți.

[Cei care realizează măreția și valoarea companionilor Trimisului lui Allah ”sallallahu aleyhi ve sellem”, cei care îi iubesc, îi respectă și îi urmează pe toți deopotrivă sunt numiți **Ehli sunnet**. Cei care afirmă că îi iubesc doar pe unii dintre ei, iar pe unii nu, astfel defăimându-I pe majoritatea companionilor și în concluzie neaflându-se pe calea nici unora dintre ei se numesc Șiiți și Rafîzi. Acești Rafîzi sunt foarte răspândiți în Iran, India și Irak. În Turcia nu îi întâlnim deloc. Unii dintre aceștia în scopul de a-i înșela pe Alevi puri musulmani din Turcia au pretins că sunt și ei Alevi, ceea ce înseamnă musulman care iubește pe Hazreti Ali. A iubi pe cineva înseamnă să urmezi calea sa și să-i iubești pe cei iubiți de el. Dacă ei l-ar fi iubit pe Hazreti Ali ”radiyallahu anh” atunci i-ar fi urmat calea. Hazreti Ali ”radiyallahu anh” a iubit toți companionii Profetului. A fost de asemenea un consilier și un confident pentru cel de-al doilea calif, Hazreti Omer. El și-a căsătorit fata de la Hazreti Fatma, Hazreti Ummu Gulsum cu Hazreti Omer. Într-o hutbe a spus despre Hazreti Mu`aviye (Frații noștri s-au îndepărtat de noi. Ei nu sunt însă necredincioși sau păcătoși. Ijtihadul lor a fost de așa manieră.) Când hazreti Talha, care a luptat împotriva sa a fost martirizat, i-a șters pământul de pe față și i-a condus el însuși rugăciunea de înmormântare. Allahu teala ne spune în Coran

(**Dreptcredincioșii sunt frați**.). Iar în ultimul verset al surei Feth ni se spune (**Companionii Profetului se iubesc unii pe alții.**)Să nu iubești unul dintre companionii Profetului, sau chiar mai rău să arăți ostilitate față de vreunul dintre ei, înseamnă să nu crezi în Coranul cel Sfânt. Marii savanți islamici au înțeles foarte bine superioritatea companionilor Profetului"radiyallahu teala anhum ejmain". Ei ne-au cerut să-I iubim pe toți astfel salvându-ne pe noi musulmanii de la pericol.

Cei ce nu iubesc și arată ostilitate față de Hazreti Ali și fii săi, cât și față de descendenții lor sunt numiți **Harigi**. Acum ei poartă numele de **Yezidi**. Credința și religia lor este foarte greșită.

Vehabiții sunt cei care pretind că iubesc toți companionii Profetului, dar nu urmează calea acestora și numesc calea comapnionilor Profetului propria lor cale greșită. Vehabismul a luat naștere din amestecul ideilor eretice din cărțile lui Ahmed bin Teymiyye și minciunile spionului englez pe nume Hempher. Vehabiții nu agrează nici învățații islamici Ehli sunnet, nici pe marii sufiști și de asemenea nici pe șiiți, calomniindu-i pe toți. Ei consideră că sunt singurii musulmani adevărați. Ei consideră că cei ce nu gândesc la fel ca ei sunt politeiști și afirmă că este helal pentru ei să ia viața și proprietățile acestor oameni. Ei dau sensuri greșite versetelor și hadisurilor și consideră că acestea reprezintă Islamul. Nu recunosc majoritatea hadisurilor și edillei șeriyye (cele patru surse de a înțelege Islamul: Coranul, hadisurile, consensul învățaților islamici asupra unei probleme și analogia). Învățații islamici au demonstrat în nenumărate rânduri în cărțile lor prin dovezi că cei ce nu urmează Ehli sunnet fac mai mult rău Islamului și sunt eretici. Pentru informații detaliate în această chestiune puteți consulta cărțile (**Kiyamet ve ahiret**) și (**Se`adeti Ebediyye**) în limba turcă, (**Minha-tul-vehbiyye**), (**Et-Tevessul-u bin Nebi ve bis-Salihin**), (**Sebil-un-necat**) în limba arabă și (**Seyf-ul ebrar**)

în limba persană. În cel de-al treilea volum al cărții scrisă de **Ibni Abidin** (Muhammed Emin ibni Abidin a decedat în Damasc în anul 1836, 1252 după Hegira), în capitolul despre `bagîi`, cât și în cartea turcă Nimeti islam în capitolul despre căsătorie se scrie în mod clar că vehabiții sunt ibahi. Eyyub Sabri pașa, unul dintre amiralii sultanului Abdulhamid al II-lea în cărțile (**Mi`ratul haremeyn**) și (**Tarihi Vehhabiyyan**) și Gevdet pașa în cel de-al șaptelea volum al istoriei sale scriu detaliat despre vehabiți în limba turcă. Și cartea **Șevahid-ul-halk** a lui Yusuf Nebhanin scrisă în limba arabă și tipărită în Egipt răspunde în detaliu vehabiților și lui Ibni Teymiyye. Cincizeci de pagini din această carte sunt prezente și în cartea **Islam alimleri ve vehhabiler** tipărită în anul 1972 în Istanbul în limba arabă.

Eyyub Sabri pașa ”rahime-hullahu teala” declară: (Vehabismul a luat ființă în anul 1791, 1205 după Hegira, în Peninsula Arabică în urma unei rebeliuni sângeroase și chinuitoare.) Unul dintre cei ce se străduiesc să răspândească vehabismul și ruperea de cele patru școli religioase prin cărțile sale este egipteanul Muhammed Abduh. El și-a declarat deschis simpatia pentru Gemaleddin Efgani, conducătorul lojei masone din Cairo, el la rândul său fiind mason. Acesta a fost prezentat tinerilor ca fiind un mare învățat, un reformator eminent și un ilustru om al ideilor. Dușmanii Islamului ce așteptau în umbră pentru a distruge Ehli sunnet prin cuvinte de laudă false despre Islam, au incitat în mod insidios această fitna deghizându-se în oameni religioși. Abduh a fost ridicat în slăvi, iar marii învățață ehli sunnet și imamii celor patru orientări religioase au fost declarați ignoranți. Numele lor nu mai erau menționate și erau date uitării. Însă strămoșii noștrii puri și nobili, urmașii martirilor care și-au jertfit sângele pentru Islam și și-au dat viețile pentru dragostea Trimisului lui Allah ”sallallahu aleyhi ve sellem”, nu s-au lăsat înșelați de propaganda și reclamele pentru care s-au vărsat mulți bani. Ba din contră nici măcar nu

i-au luat în considerare și nu au vrut să audă de aceşti eroi falşi ai Islamului. Allahu teala i-a protejat pe descendenţii martirilor de aceste atacuri odioase. Şi în zilele noastre sunt expuse tinerilor traduceri ale cărţilor lui Mevdudi (este fondatorul asociaţiei Gema`at-ul-islamiyye din India. A decedat în anul 1979, 1399 după Hegira.), Seyyid Kutb (acesta a fost executat în Egipt în anul 1966, 1386 după Hegira) și Hamidullah cât şi ale susţinătorilor asociaţiei Tebligi gemaat. Ele conţin idei eretice ce nu sunt în conformitate cu învăţăturile ehli sunnet și sunt lăudate excesiv prin reclame extravagante. Noi trebuie să fim permanent în alertă. Fie ca Allahu teala să îi deştepte pe musulmani din necunoaştere, de dragul preaiubitului Său Profet ”sallallahu aleyhi ve sellem”Fie ca Allahu teala să ne protejeze de a ne lăsa înşelaţi de minciunile şi calomniile duşmanilor! Amin! Să nu ne înşelăm pe noi înşine doar prin rugăciune!Să te rogi fără însă a respecta legea divină, fără a ne strădui ar însemna să îi cerem lui Allahu teala să înfăptuiască minuni. Musulmanii trebuie și să muncească şi să se roage. Noi trebuie în primul rând să respectăm sensurile, căile și apoi să ne rugăm. Prima cale de a evita necredinţa este învăţarea și predarea Islamului. Este obligatoriu pentru orice musulman, bărbat sau femeie să înveţe dogma Ehli sunnet, obligaţiile şi interdicţiile și de asemenea să îi înveţe şi pe alţii. Aceasta este prima datorie. În zilele noastre acest lucru este foarte uşor, căci suntem liberi de a scrie și publica cărţile ce ne învaţă corect islamul.

Cei ce nu învaţă credinţa şi învăţăturile Ehli sunnet și la rândul lor nu îşi învaţă copiii sunt în pericol de a cădea în necredinţă şi de a ieşi din islam. Rugile unor astfel de oameni nu vor fi acceptate, astfel că ei nu se vor putea feri de necredinţă. Trimisul lui Allah relatează într-un hadis (**Unde există cunoaştere, există şi musulmani. Acolo unde nu există cunoaştere nu va mai exista nici Islamul**.) Aşa cum pentru a putea rămâne în viaţă trebuie să ne hrănim și să bem, tot aşa pentru a ne putea

feri de înșelăciunile necredincioșilor trebuie să ne învățăm credința și religia. Strămoșii noștri se adunau frecvent și citeau cărțile de ilmihal din care își învățau religia. Doar așa și-au putut păstra credința și au gustat dulceața Islamului. Și ne-au putut transmite nouă corect lumina acestei fericiri. Astfel și noi pentru a ne putea păstra credința și a ne feri copiii de dușmanii interni și externi trebuie în primul rând ca o măsură preventivă necesară să citim și să învățăm din cărțile ilmihal scrise de marii învățați Ehli sunnet. Părinții care doresc ca copiii lor să fie buni musulmani, ar trebui să-i învețe Kur`an Kerim. Cât avem această posibilitate să citim, să învățăm și la rândul nostru să ne învățăm copiii și pe cei de care suntem responsabili! Va fi greu pentru ei sau chiar imposibil după ce vor merge la școală. Va fi inutil să ne văităm când nenorocirea se va abate asupra noastră. Nu trebuie să ne lăsăm înșelați de ziarele , cărțile, publicații, emisunile televizate și radiofonice, de filmele înșelătoare și false ale dușmanilor Islamului. Ibni Abidin ”rahimehullahu teala” relatează în cel de-al treilea volum al cărții sale: (acei necredincioși perfizi care chiar dacă nu cred în nici o religie pretind a fi musulmani și încearcă să ne învețe lucruri ce conduc către necredință ca și cum acestea ar fi proprii Islamului, cei acre se străduiesc să atragă musulmanii către necredință sunt numiți **Zîndîk** (profani).

Întrebare:O persoană care a citit traducerile cărților lor corupte zice, (Ar trebui să citim interpretări ale Coranului. Este o idee periculoasă și înfricoșătoare să lăsăm sarcina de a înțelege religia noastră și Coranul în seama oamenilor de știință religioși. În Coran nu se spune (O voi oameni de știință religioși) ci se folosesc apelative precum (O voi cei credincioși) sau (O voi oameni). De aceea fiecare musulman ar trebui să încerce să înțeleagă Coranul de unul singur neașteptând ajutor de la nimeni.)

Această persoană dorește ca toată lumea să citească interpretarea Coranului și cărți de hadisuri. Cartea egipteanului Reșid Rîza (acesta este elevul lui Muhammed Abduh și a decedat în anul 1935, 1354 după Hegira) publicată de Oficiul pentru afaceri religioase cât și cartea **Islamda Birlik ve Fikh Mezhebleri** au făcut cititorii și mai confuzi. În multe pasaje din această carte spre exemplu în cel de-al șaselea dialog se spune:

(*Ei, adepții uneia din cele patru școli religioase și-au ridicat imamii la rangul profeților. Ba chiar au preferat cuvintele unui mujtahid ale cărui cuvinte nu au fost în concordanță cu hadisul Profetului"sallallahu aleyhi ve sellem". Ei au afirmat că hadisul ar putea fi anulat sau în opinia imamului lor un alt hadis l-ar putea înlocui pe acesta.*

Acționând conform cuvintelor acestor oameni care gândesc greșit sau poate nu ar fi cunoscut problema renunță la hadisul Profetului, care nu greșea niciodată, și se îndepărtează și de calea mujtehidilor. Prin acțiunile lor ei contrazic chiar și Coranul. Ei afirmă că în afara imamilor mujtehid nimeni nu poate înțelege sensurile Coranului. Aceste cuvinte ale adepților celor patru școli religioase și ale fakihilor (savanți în juridica islamică) arată că au fost adoptate de la creștini și evrei. Dimpotrivă este mult mai ușor de înțeles sensul Coranului și al hadisurilor decât cărțile scrise de savanții juridici. Cei ce stăpânesc foarte bine limba și gramatica limbii arabe nu vor întâmpina greutăți în înțelegerea Coranului și hadisurilor. Cine ar putea nega că Allahu teala are puterea de a-și explica în mod clar propria religie?Cine ar putea obiecta că Trimisul lui Allah "sallallahu aleyhi ve sellem" este cel mai capabil pentru a putea înțelege ceea ce Allahu teala a vrut să ne transmită și să ne explice la rândul său nouă? Să afirmi că explicațiile lui hazreti Muhammed aleyhisselam nu sunt suficiente pentru musulmani ar însemna să pretinzi că nu și-a îndeplinit datoria de comunicare în mod optim. Dacă majoritate oamenilor nu ar fi

avut capacitatea de a înțelege Coranul și hadisurile, Allahu teala nu i-ar mai fi considerat responsabili pe oameni de normele din Carte și tradițiile Profetului. Omul trebuie să cunoască, ceea ce crede prin dovezi. Allahu teala nu aprobă imitarea (adaptarea omului de la sine la un mezheb). Imitarea strămoșilor nu va fi acceptată ca o scuză. Versetele ne arată că Allahu teala nu aprobă niciodată imitarea. Este mult mai ușor să se înțeleagă partea religiei în legătură cu furu` din dovezi decât partea ce ține de credință. Dacă suntem însărcinați cu ceea ce este greu cum să nu fim responsabili de ceea ce este mai ușor?Este mai greu să se elaboreze normele privind unele chestiuni mai rar întâlnite, de aceea se va considera scuzabilă necunoașterea sau neîmplinirea acestora. Savanții în juridica islamică au inventat o serie de probleme pentru care au produs și reguli. Și au încercat să le dovedească folsind re`y, kîyasî celi, kîyasî hafi. Acestea au fost folosite și în sfera actelor de adorare ce nu puteau fi percepute prin raționamentul uman. Astfel au extins religia și au îngreunat-o pentru musulmani. Eu nu neg comparația, însă afirm că în sfera religiei nu există comparație. Credința și actele de adorare au fost complete din timpul Profetului Muhammed "sallallahu aleyhi ve sellem". Nimeni nu poate să mai aduge acestora ceva. Imamii celor patru orientări religioase au interzis oamenilor imitarea.)

Acest pasaj preluat din cartea (Islamda Birlik ve Fikh Mezhebleri) a lui Reșid Rîza precum și celelalte cărți anti-mezhebite interzic imitarea imamilor celor patru orientări religioase ale musulmanilor. Se cere tuturor să învețe tefsir și hadis. Ce părere aveți despre acest lucru?

Răspuns:În cazul în care pasajele scrise de non mezhebiți sunt citite cu atenție se va observa cu ușurință că ei încearcă să înșele musulmanii folosindu-se de opinii separatiste, idei eretice înfrumusețate.

Ignoranții crezând că aceste scrieri se bazează pe raționament, știință și logică îi urmează, însă oamenii învățați nu vor cădea în capcanele lor.

În scopul de a avertiza tineretul de pericolul pe care îl reprezintă non mezhebiții sau anti sunniții,ce au condus musulmanii spre pierzanie veșnică, marii învățați ai Islamului"rahimehullahu teala" au scris de-a lungul a 14 secole multe cărți valoroase.

Pentru a răspunde întrebării de mai sus am găsit de cuviință să redăm traducerea unui pasaj din cartea **Huccetullahi alel-alemin,** scrisă de Yusuf Nebhani (decedat la Beirut în anul 1932, 1350 după Hegira), începând cu pagina 771. :

Nu oricine poate trage concluzii din Coranul cel Sfânt. Deoarece nici chiar imamii mujtehid nu ar fi în măsură să înțeleagă toate normele din Kuran Kerim, Trimisul lui Allah "sallallahu aleyhi ve sellem" a explicat aceste reguli în hadisurile sale. Companionii Profetului și imamii mujtehid au fost în măsură să înțeleagă și să ne explice normele așa cum Trimisul lui Allah "sallallahu aleyhi ve sellem" le-a extras din Coran.

Pentru a putea înțelege aceste norme Allahu teala i-a înzestrat pe imamii mujtehid cu cunoștințe religioase și științifice, înțelegere puternică, inteligență ascuțită și multe alte virtuți. În fruntea acestor virtuți însă se află takva (evlavie). Aceasta este urmată de nur-u ilahi (lumina divină) din inimile lor. Cu ajutorul acestor virtuți au reușit iamii mujtehid să înțeleagă ceea ce au dorit Allahu teala și Profetul Muhammed aleyhisselam să redea prin cuvintele lor, iar acolo unde nu au înțeles s-au folosit de **Kîyas** (comparație). Fiecare dintre cei patru imami ai celor patru oerientări religioase au declarat că nu spun nimic din proprie opinie și le-au spus ucenicilor săi: (dacă întâlniți un hadis autentic urmați-l lăsând deoparte cuvântul meu!). Imamii celor patru școli religioase au spus aceste cuvinte pentru învățații mujtehid ca și ei. Acești învățați au fost mujtehid de tegih

(care aveau capacitatea de a face alegeri), ce cunoșteau toată documentația celor patru orientări religioase. Acești învățați mujtehid cercetau documentele și hadisurile pe care imamul mezhebului și-a bazat ijtihadul, apoi hadisul autentic nou întâlnit, ca de altfel și alte documente în urma cărora făceau alegerea. Ori, imamul mujtehid în anumite probleme deoarece hadisul pe care l-ar fi folosit ca dovadă nu ajungea la el, folosea metoda comparației pentru a da un verdict. Discipolii săi aflând hadisul puteau da un verdict diferit de al învățătorului lor. Cu toate acestea, discipolii la utilizarea unui astfel de ijtihad nu încălcau regulile imamului. Și muftii mujtehid care i-au succedat au procedat la fel când au dat fetva. Din toate acestea reiese că musulmanii care i-au urmat pe cei patru imami ai celor patru școli religioase și discipolii acestora, au urmat normele lui Allahu teala și a Trimisului lui Allah. Acești mujtehid au înțeles regulile pe care alții nu le-ar fi putut extrage din Coran și hadisuri și ne-au transmis nouă ceea ce au înțeles. Musulmanii la rândul lor au urmat ceea ce acești imami au înțeles și ne-au transmis din Coran și din tradițiile Profetului. Deoarece cel de-al 43. lea verset al surei Nahl spune în traducere: (**Dacă nu știți, întrebați-i pe cei care știu!**).

Acest verset ne arată că nu toată lumea poate înțelege corect Coranul și tradițiile Profetului. De asemenea se poruncește prin acest verset ca cei care nu înțeleg Coranul și tradițiile profetice să nu încerce să înțeleagă personal ci să învețe de la cei ce știu. Dacă toată lumea ar fi înțeles corect sensurile coranului și ale hadisurilor atunci nu ar mai fi existat cele șaptezeci și două de secte eretice. Cei ce au înființat aceste secte erau mari învățați, însă nici unul nu a fost capabil să înțeleagă corect sensurile Coranului și ale hadisurilor. Înțelegându-le greșit s-au îndepărtat de calea cea dreaptă și au fost motivul pierzaniei a milioane de musulmani. Unii dintre ei au dat înțelesuri atât de greșite Coranului și hadisurilor încât au ajuns să îi numească necredincioși și politeiști pe

musulmanii ce urmau calea cea dreaptă. În cartea vehabită **Keșf-uș-șubuhat** tradusă în limba turcă, ce a fost adusă în mod clandestin în Turcia, se spune că este permisă uciderea și confiscarea bunurilor musulmanilor ce urmează dogma Ehli sunnet.

Allahu teala a dăruit doar ummei Profetului ”sallallahu teala aleyhi ve sellem” binecuvântarea ca imamii mezhebiți să realizeze ijtihad și să formeze școlile religioase în care să se adune toți musulmanii. Pe de o parte Allahu teala a protejat cunoștințele religioase și credința de eretici, zîndîk, oamenii satanici și necredincioși prin crearea imamilor celor patru mezheburi, pe de altă parte prin crearea acestora a protejat religia de a suferi stricăciuni. Creștinismul și iudaismul nebenificiind de această binecuvântare au suferit stricăciuni și au ajuns în zilele noastre ca niște jucării.

Învățații islamici au convenit de comun acord că la patru sute de ani după moartea Profetului ”sallallahu aleyhi ve sellem” nu mai exista nici un savant profund capabil de ijtihad. O persoană care afirmă că este nevoie de ijtihad trebuie să fie nebun ori ignorant în religie. Atunci când marele învățat Gelaleddin Suyuti ”rahimehullahu teala”[a decedat în Egipt în anul 1505, 905 după Hegira] a afirmat că a atins gradul de ijtihad, marii savanți religioși ai vremii sale i-au pus o întrebare la care se dăduseră două răspunsuri diferite, cerându-i să-l aleagă pe cel mai corect. El nu a putut răspunde. A motivat că nu poate acorda timp acestei probleme având foarte mult de lucru. Deși nu i se ceruse decât să folosească ijtihadul pe o fetva, ceea ce reprezintă cel mai scăzut grad de ijtihad. Văzând că un astfel de mare savant precum imamul Suyuti se eschivează de a face ijtihad pe o fetva, atunci cum putem noi numi pe cei care forțează oamenii să se angajeze într-un ijtihad absolut decât nebuni ori ignoranți spiritual? Imamul Gazali ”rahimehullahu teala” [a decedat în orașul Tus în anul 1111,

505 după Hegira] a declarat în cartea sa **Ihya-ul-ulum** că în perioada sa nu a existat nici un mujtehid.

În cazul în care un musulman ce nu este mujtehid învață un hadis autentic, și în consecință îi vine greu să urmeze norma imamului mezhebului de care aparține deoarece învățătura imamului său nu este în concordanță cu hadisul respectiv, el trebuie să caute și să găsească în cadrul celor patru mezheb un alt imam al cărui ijtihad este în conformitate cu acel hadis și pe care să îl urmeze în acea acțiune. În cartea sa **Ravdat-ut-talibin** imamul Yahya Nawawi ”rahimehullahu teala (decedat în Damasc în anul 1277, 676 după hegira) explică detaliat această chestiune. Pentru că nu le este permis celor ce nu au atins gradul de ijtihad să extragă norme din Coran și Sunna Profetului. Unii ignoranți pretind că au atins gradul de ijtihad absolut drept care pot extrage norme din Coran și Sunna Profetului și că nu mai trebuie să urmeze vreuna din școlile religioase. Astfel părăsesc orientarea religioasă urmată de ani de zile. Încearcă prin ideile lor greșite să infirme mezheburile. Ei fac tot felul de afirmații stupide și ignorante precum: Noi nu vom urma opinia unui om religios care este precum noi. Înșelați de Șeytan și provocați de nefs ei pretind că sunt superiori. Ei nu înțeleg că prin astfel de cuvinte nu fac decât să își afișeze ignoranța și ticăloșia lor și nicidecum superioritatea. Printre aceștia observăm și ignoranți și eretici ce afirmă că toată lumea ar trebui să citească tefsir și să extragă regulile islamice din tefsir și din cărțile lui Buhari. O fratele meu musulman!Evită cât poți să te împrietenești cu astfel de proști, să îi consideri pe aceștia oameni de religie și să citești cărțile lor!Leagă-te strâns de imamul orientării tale religioase!Poți alege pe oricare vrei și îți place dintre cele patru orientări religioase. Însă nu este permis să cercetezi și să îndeplinești un act prin unificarea sau amestecarea doar a facilităților tuturor mezheburilor într-un mod care nu este compatibil cu oricare dintre ele,ceea ce se numește **Telfik.** După ce

avem grijă ca acțiunea noastră să se desfășoare în conformitate cu una din orientările religioase, dacă vom urma pe cât posibil și condițiile celorllate trei mezheburi ca acțiunea noastră să fie autentică și acceptată, vom avea o mare răsplată, iar acest lucru poartă numele de **Takva** (evlavie).

Un musulman care poate citi și înțelege bine hadisurile, ar trebui mai întâi să învețe hadisurile pe care se bazează învățăturile mezhebului căruia îi aparține, apoi să împlinească ceea ce I se cere prin acestea și să evite ceea ce este interzis prin aceste hadisuri, și să învețe măreția și valoarea religiei islamice, numele și atributele lui Allahu teala și ale Profetului Muhammed ”sallallahu aleyhi ve sellem”, viața, virtuțile și miracolele Profetului Muhammed aleyhisselam, ordinea acestei lumi și a celei de apoi, despre Rai și despre Iad, îngerii, djinii, Profeții trecuți, comunitățile și cărțile lor, superioritatea Coranului și a Profetului Muhammed ”sallallahu aleyhi ve sellem”, familia și companionii săi ”rîdvanullahi teala aleyhi ecma`in”, semnele ultimei zile și multe alte cunoștințe despre această lume și cea de apoi. În hadisurile Profetului Muhammed ”sallallahu aleyhi ve sellem„sunt adunate toate informațiile necesare despre această lume cât și despre lumea de apoi.

Când ceea ce am scris aici va fi înțeles va deveni evident cât de ignoranți sunt cei ce afirmă că regulile extrase de mujtehid din hadisurile profetului sunt inutile. Printre numeroasele cunoștințe transmise prin hadisuri sunt foarte puține ce ne învață despre actele de adorare și comportare. Conform unor învățați sunt în număr de cinci sute. [Dacă le numărăm și pe cele care se repetă numărul lor nu depășește trei mii.] Dintr-un număr atât de mic de hadisuri nu este posibil ca nici unul din cei patru imami mezhebiți să nu fi auzit un hadis autentic. Fiecare hadis autentic a fost folosit ca dovadă de către cel puțin unul din imamii celor

patru mezheburi. Dacă un musulman observă că o anumită acțiune în mezhebul său nu este în conformitate cu un hadis autentic, poate împlini acea acțiune conform unui alt mezheb care a folosit acest hadis în ijtihadul său. Este posibil ca și imamul mezhebului urmat de el să fi auzit acest hadis, dar a urmat un alt hadis pe care el l-a considerat mult mai autentic, ori a urmat un alt hadis care l-a anulat pe cel urmat anterior, ori din motive știute doar de mujtehid nu a folosit acest hadis ca dovadă. Chiar dacă este bine pentru un musulman care înțelege că acel hadis este autentic să renunțe la ijtihadul propriului său mezheb, care nu este în conformitate cu hadisul și să urmeze hadisul, acesta trebuie să urmeze un alt mezheb care a folosit acest hadis în ijtihadul său pentru subiectul în cauză. Deoarece imamul acelui mezheb cunoscând dovezile normelor islamice, a înțeles că nu există nici un obstacol în acționarea conform acelui hadis. Cu toate acestea, este permis să se acționeze și conform propriului său mezheb, căci imamul mezhebului său s-a bazat cu siguranță pe o dovadă puternică în ijtihadul său. Islamul consideră scuzabilă pentru cel ce urmează mezhebul necunoașterea acestei dovezi. Pentru că nici unul din cei patru imami mezhebiți nu au părăsit Coranul sau Sunna în ijtihadul lor. Orientările lor religioase reprezintă explicațiile Coranului și ale tradițiilor profetice pe care le-au transcris în cărți pe înțelesul musulmanilor. Aceste lucrări ale imamilor mezhebiți”rahimehullahu teala” au fost un servicu extraordinar adus Islamului care nu ar fi fost omenesc posibil dacă Allah teala nu i-ar fi ajutat.   Existența acestor mezheburi este una dintre cele mai perfecte dovezi ale faptului că Rasulullah”sallallahu aleyhi ve sellem” este profet adevărat și Islamul este religia adevărată.

Diferențele în ijtihad ale imamilor mezhebiți au fost doar în chestiuni privind problemele de jurisprudență islamică. În chestiuni de itiqad, dogmă și cunoștințe de credință nu au existat dezacorduri între ei. De asemenea nu au existat dezacorduri între ei în ceea ce privește învățăturile de

jurisprudență islamică cunoscute ca fiind esențiale și care aveau ca dovadă hadisuri care au fost raportate din surse foarte sigure. S-au diferențiat doar în privința unora din chestiunile de jurisprudență. Acestea rezultând din diferența de a înțelege soliditatea dovezilor în aceste chestiuni. Aceste mici diferențe reprezintă milă pentru această comunitate, căci este permis pentru musulmani să urmeze orice mezheb pe care îl doresc și li se pare mai ușor. Resulullah"sallallahu aleyhi ve sellem" a vestit acest lucru și astfel s-a și întâmplat.

Nu este permis să se facă ijtihad în chestiuni de itiqad, (adică bazele credinței) și de jurisprudență islamică care au fost explicate în mod clar în Coran și Sunna. Aceasta ar deschide calea către erezie ceea ce reprezintă un păcat grav. Există o singură cale dreaptă în ceea ce privește chestiunile de itiqad și aceasta este calea **Ehli sunnet vel gemaat.** Diferența declarată în hadisuri ca fiind compasiune este doar aceea în reguli, în dreptul islamic.

Într-o chestiune în care părerile celor patru mezheburi diferă, doar una dintre hotărâri este corectă. Cei ce vor urma această hotărâre corectă vor primi de două ori răsplată, iar cei ce vor urma hotărârile ce nu sunt corecte vor primi doar o singură răspaltă. Faptul că mezheburile sunt o compasiune pentru musulmani ne arată că putem renunța la unul din mezheburi pentru a urma hotărârile unui alt mezheb. Dar nu este permis să se urmeze alt mezheb decât cele patru, nici chiar cele ale companionilor Profetului, căci nefiind puse într-o formă scrisă au fost uitate. Nu există în prezent nici o posibilitate de a urma alt mezheb decât cele patru cunoscute. Imamul Ebu Bekir Razi"rahimehullahu teala" (decedat în anul 980, 370 după Hegira) a declarat că savanții islamici au fost în unanimitate de acord că nu este permis să se urmeze în mod direct companionii profetului. Îi sfătuim pe cei ce doresc să înțeleagă bine

superioritatea mezheburilor, ai mujtehid și în special a celor patru imami mezhebiți, faptul că mezhebul lor nu a încălcat Coranul și Sunna și că normele transmise prin kîyas și ijtihad nu au fost propriile lor opinii ci au fost preluate din hadisuri și din Coran, să citească cărțile **Mizanul kubra** și **Mizanul hidriyye** ale imamului Abdulvehhab Șa`rani ”rahimehullahu teala”. Încheiem aici traducerea pasajului din cartea **Huccetullahi alel`alemin.** Toate scrierile de mai sus au fost traduse din textul original în arabă. Așa cum se procedează în toate cărțile noastre și aici adăugirile din alte cărți au fost luate în paranteze astfel că traducerea textului original nu se confundă cu ceea ce s-a adăugat. Textul de mai sus tradus din cartea Huccetullahi ale`alemin în arabă a fost tipărit în Istanbul în anul 1974, 1394 după Hegira.

Nu este corect să spunem (În Coran nu se spune învățații religioși). Multe versete laudă cunoașterea și învățații religioși. În cartea sa **Hadika,** Abdulgani Nablusi spune:

În traducerea celui de-al șaptelea verset al surei Enbiya se spune, (**Întrebați-i pe oamenii ce se ocupă cu zikr ceea ce nu cunoașteți**!), iar zikr înseamnă cunoaștere. Acest verset ne poruncește să căutăm un învățat pe care să-l întrebăm chestiunile pe care nu le cunoaștem. În traducerea celui de-al șaptelea verset al surei Al-i Imran se spune, (**Doar cei ce posedă cunoașterea vor înțelege sensurile versetelor ce nu au fost explicate clar.),** iar în versetul 18 se spune, (**Învățații înțeleg și vor transmite și celorlalți existența și unicitatea lui Allahu teala**) și în versetul 81 al surei Kasas se spune, (**Învățații le-au spus, să vă fie rușine! Recompensele pe care Allahu teala le va oferi celor care cred și împlinesc fapte bune vor fi mult mai presus de binefacerile acestei lumi**.), iar în al 56-lea versete al surei Rum se spune, (**Învățații și credincioșii vor spune Iată aceasta este Ziua Învierii pe care ați**

negat-o în această lume.), în versetul 108 al surei Isra se spune, (**Învățații se prosternează când aud Coranul și spun Stăpânul nostru este perfect. El își respectă întotdeauna cuvântul dat.**), în versetul 54 al surei Hac se spune, (**Învățații înțeleg că Kuran Kerim este cuvântul lui Allahu teala**), iar în versetul 50 al surei Ankebut se spune, (**Coranul cel Sfânt și-a găsit loc în inimile învățaților**), și în cel de-al 6. lea verset al surei Sebe` se spune, (**Învățații știu că Kurani Kerim este cuvântul lui Allahu teala și că duce spre dragostea lui Allahu teala**), și al 11-lea verset al surei Mujadila se spune, (**Învățații vor primi ranguri înalte în Paradis**), iar în traducerea celui de-al 27-lea verset al surei Fatir se spune, (**Doar cei ce sunt învățați se tem de Allahu teala**), și în traducerea celui de-al 14-lea verset al surei Hujurat se spune, (**Cel mai de preț dintre voi este cel ce se teme cel mai mult de Allahu teala**).

În hadisurile prezentate în cea de-a 365-a pagină a cărții **Hadika** se spune, (**Allahu teala, îngerii și toate viețuitoarele fac dua pentru cel ce învață oamenii ceva bun**) și (**În Ziua Judecății de apoi li se va permite mijlocirea** (șefa`at) **mai întâi Profeților, apoi învățaților și apoi martirilor**), (**O voi oameni! Să știți că cunoștințele pot fi dobândite prin ascultarea savanților islamici**), (**Învățați! Învățarea cunoștințelor religioase este un act de adorare. Cel ce învață și predă va primi recompensa jihadului. Predarea cunoștințelor religioase este precum oferirea de pomeni. Învățarea cunoștințelor religioase de la un învățat este precum împlinirea rugăciunii tehegiud**). Autorul cărții de jurisprudență islamică **Hulasa**, Tahir Buhari (decedat în anul 1147, 542 după Hegira)”rahimehullahu teala” relatează: (Citire cărților de jurisprudență islamică este mai presus decât împlinirea rugăciunilor noaptea). Deoarece este obligatoriu pentru noi să învățăm de la savanții islamici sau din cărți obligațiile noastre și ceea ce ne este interzis. Citirea cărților de jurisprudență islamică în scopul de a învăța ceea ce trebuie să

facem și pentru a-l învăța și pe alții este mai presus decât împlinirea rugăciunii tesbih. În hadisuri se relatează: (**Învățarea cunoștințelor religioase este mai presus decât toate actele de adorare voluntare, căci este de folos atât persoanei noastre cât și celorlalți**.) și (**Cel ce învață pentru a-i putea învăța pe ceilalți va fi răsplătit ca sîddîk.**) Cunoștințele islamice se vor învăța doar de la un ustad și din cărți. Cei ce afirmă că nu avem nevoie de cărți islamice și cărți care să ne ghideze sunt mincinoși sau profani ce înșeală musulmanii și îi îndreaptă spre distrugere. Cunoștințele din cărțile religioase provin din Kurani Kerim și din hadisuri. Aici încheiem traducerea din **Hadika** (autorul acestei cărți Abdulgani Nablusi a decedat în anul 1731, 1143 după Hegira).

Allahu teala L-a trimis pe Profetul Muhammed aleyhisselam pentru a ne comunica și a ne învăța Coranul cel Sfânt. Companionii Profetului au învățat aceste cunoștințele din Coran de la el. Iar savanții islamici la rândul lor le-au învățat de la companionii Profetului. Toți musulmanii au învățat cunoștințele islamice de la savanții islamici și din cărțile acestora. În unele hadisuri se relatează: (**Cunoșterea este o comoară, iar cheia este a întreba și a învăța**), (**Învățați și învățați-i și pe alții**!), (**Orice are o sursă. Sursa evlaviei sunt inimile învățaților**), (**Predarea cunoștințelor islamice este o răscumpărare pentru păcate**).

În primul capitol al cărții intitulate **Mektubat**, imamul Rabbani ”rahmetullahi aleyh”, în cea de-a 193-a scrisoare relatează:

O persoană responsabilă, adică ce ajunge la pubertate, trebuie mai întâi să-și corecteze credința, ideologia. Adică să învețe și să creadă conform cunoștințelor de credință scrise de savanții Ehli sunnet. Fie ca Allahu teala să-i răsplătească pe acei învățați cu multe multe recompense! Amin! Putem scăpa de tortura Iadului doar crezând în ceea ce ei ne-au transmis și urmând calea lor. [Cei ce urmează calea lor poartă numele de

Sunniți.] Doar aceștia sunt cei ce urmează calea Trimisului lui Allah ”sallallahu aleyhi ve sellem” și pe cea a companionilor săi ”ridvanullahi aleyhim ecma`in”Dintre cunoștințele extrase din Kurani Kerim și hadisuri cele mai de preț și cele mai corecte sunt cele înțelese și transmise de acești discipoli ai comunității Profetului. Căci orice eretic, adică reformator ce nu aparține nici unui mezheb susține cu mintea sa scurtă că a extras din Coran și hadisuri, ideile sale greșite. Astfel încearcă să defăimeze și să înjosească savanții Ehli sunnet. Deci nu trebuie să considerăm corect și adevărat tot ceea ce se susține a fi dedus din Coran și hadisuri, nu trebuie să ne lăsăm înșelați de toate propagandele înfrumusețate și să nu considerăm a fi corect tot ce se scrie.

Pentru a învăța ideologia corectă transmisă de savanții Ehli sunnet vel gemaat este foarte valoroasă și explicită cartea marelui savant islamic Turpuști scrisă în limba persană (**El-mu`temed**). Cartea este pe înțelesul tuturor. Ea a fost tipărită în anul 1989, 1410 după Hegira la editura Hakikat. Fadlullah bin Hasen Turpuști este un savant hanefi în jurisprudență islamică. El a decedat în anul 1263, 661 după Hegira.

După corectarea cunoștințelor de credință, trebuie să învățăm și să urmăm ceea ce este Halal (permis), Haram (interzis), Farz (obligatoriu), Vagib (necesar), Sunnet (tradiție a Profetului), Mendub și Mekruh din cărțile de fîkîh scrise de savanții islamici Ehli sunnet. Nu trebuie să citim cărțile ereticilor ce nu au reușit să înțeleagă superioritatea acestor învățați. Allahu teala să ne ferească de acest lucru! Musulmanii ce nu urmează ideologia Ehli sunnet în privința chestiunilor de credință nu se vor putea feri de a intra în Iad în lumea de apoi. Cel a cărui credință este dreaptă, chiar dacă este mai slab în împlinirea actelor de adorare, este posibil să fie iertat, chiar dacă nu se va căi. Chiar dacă nu va fi iertat, după ispășirea pedepsei va putea ieși din Iad. Principalul lucru este corectarea credinței.

Hace Ubeydullah Ahrar ”kaddesallahu teala sirrehul`aziz” (a decedat la Semerkand în anul 1490, 895 după Hegira) spune: (Dacă mi s-ar oferi toate descoperirile și miracolele fără însă a mi se oferi credința Ehli sunnet vel gemaat, m-aș considera ruinat. Dacă nu aș primi nici un miracol și nici o descoperire și aș avea multe greșeli, însă aș fi binecuvântat cu credința Ehli sunnet vel gemaat nu mi-ar părea rău deloc).

În zilele noastre musulmanii din India au rămas singuri. Dușmanii religiei îi asaltează din toate părțile. O monedă oferită azi în serviciul Islamului valorează mai mult decât mii de monede oferite altă dată. Cel mai mare serviciu adus Islamului este de a împărți cărți Ehli sunnet de credință și Islam în sate și tinerilor. Cine va primi această sarcină să-i mulțumească lui Allahu teala și să se bucure căci este foarte norocos. Întotdeauna este sevab să aduci un serviciu Islamului. Însă încercarea de a răspândi ideologia Ehli sunnet în zilele noastre când Islamul a devenit atât de slab și se încearcă nimicirea sa prin minciuni și calomnii este o faptă cu mult mai bună. Profetul Muhammed ”sallallahu aleyhi ve sellem” le-a spus comapnionilor săi, (**Voi ați venit pe lume într-o perioadă în care dacă respectați nouă din zece porunci și interdicții ale lui Allahu teala și nu respectați una din zece veți fi distruși. Veți fi pedepsiți!Însă după voi, va veni o vreme când cei ce vor respecta una din zece porunci și interdicții va fi izbăvit**.)[acestea sunt scrise în (**Mișkat-ul-mesabih**) volumul 1, pagina 179 și în Kitab-ul-fiten, Tirmizi rândul 79.] Timpul despre care se vorbește în acest hadis este perioada în care trăim noi. Trebuie să ne luptăm cu necredincioșii, să îi cunoaștem și să nu le arătăm afecțiune. [Lupta ce implică forță este o chestiune de stat, a armatei statului. Musulmanii iau parte la un astfel de jihad doar prin misiunea pe care o primesc din partea statului ca soldați. În cea de-a 65-a scrisoare se relatează că jihadul prin vorbe și scris este mult mai benefic decât jihadul ce folosește forța.] Nu trebuie să fi învățat sau evliya pentru

a putea răspândi cărțile , cuvintele savanților Ehli sunnet. Fiecare musulman ar trebui să se străduiască să facă asta. Să nu piardă această oportunitate. Fiecare musulman va fi întrebat în ziua de apoi de ce nu a servit Islamul. Cei ce nu se străduiesc să răspândească cărțile de ilmihal și nu ajută fundațiile ce răspândesc cunoștințele religioase vor fi pedepsiți și nu li se vor accepta scuzele ori pretextele. Deși Profeții ”aleyhimusselam”erau cei mai buni dintre oameni, cei mai valoroși, ei nu s-au gândit niciodată la propriul confort. S-au străduit zi și noapte să răspândească religia lui Allahu teala, calea fericirii veșnice. Celor ce au cerut miracole le-au răspuns (**Miracolul este creat de Allahu teala. Misiunea mea este răspândirea religiei lui Allahu teala**.) Allahu teala le-a fost de ajutor în munca lor pe această cale făptuind miracole. Noi de asemenea ar trebui să răspândim cărțile și cuvintele învățaților Ehli sunnet ”rahimehumullahu teala” și să le explicăm tinerilor, prietenilor că dușmanii Islamului, necredincioșii, cei ce calomniază și înjosesc Islamul sunt răi, josnici și mincinoși. [Să spui aceste lucruri despre ei nu se consideră bârfă ci emri ma`ruf, îndemnare spre bine.] Cei ce nu se străduiesc să fie de ajutor pe această cale prin puterea, prin bunurile lor sau prin profesia lor nu vor putea scăpa de pedeapsă. Trebuie să considerăm o mare bucurie, o mare recompensă stresul, suferința, problemele pe care le vom întâmpina pe această cale. Profeții ”aleyhimussalevat” erau asaltați de oameni ignoranți și degenerați în timpul comunicării poruncilor lui Allahu teala către oameni. Întâmpinau multe greutăți. Preaiubitul Profet al lui Allah, Muhammed aleyhisselam a spus: (**Nici un Profet nu a suferit mai multe maltratări decât am suferit eu**). Aici se sfârșește traducerea din cartea Mektubat.

[Este datoria fiecărui musulman să învețe ideologia Ehli sunnet și să îi învețe și pe cei de care este responsabil. Trebuie să găsească cărțile și publicațiile ce transmit cuvintele învățaților Ehli sunnet, să le cumpere și

să le trimită tinerilor și cunoscuților. Să se străduiască ca aceștia să le citească și să răspândească cărțile ce arată adevărata față a dușmanilor Islamului.]

Învățații Ehli sunnet sunt învățații celor patru mezheburi ce au atins gradul de ijtihad, care au arătat tuturor musulmanilor de pe acest pământ calea cea dreaptă și ne-au fost ghizi în învățarea religiei lui Muhammed aleyhisselam fără să fi suferit vreo schimbare sau stricăciune. Cei mai de seamă dintre aceștia sunt în număr de patru, primul fiind **Imami a`zam Ebu Hanife Nu`man bin Sabit** ”rahimehullahu teala”. El este unul dintre cei mai mari învățați religioși și liderul Ehli sunnet. Biografia sa este scrisă în cărțile **Se`adeti Ebediyye** și **Faideli Bilgiler.** S-a născut în Kufa, Irak în anul 80 după Hegira, iar în anul 767, 150 după Hegira a fost martirizat în Bagdad.

Cel de-al doilea mare savant islamic este **Imami Malik bin Enes** ”rahimehullahu teala”. S-a născut în Medina în anul 90 după Hegira și a murit tot acolo în anul 795, 179 după Hegira, a trăit 89 de ani conform celor scrise în cartea lui Ibni Abidin. Bunicul său a fost Malik bin Ebi Amir.

Cel de-al treilea mare savant și unul dintre cei mai importanți a fost **Imami Muhammed bin Idris Șafi`i** ”rahimehullahu teala”. S-a născut în Gaza, Palestina în anul 150 după Hegira și a decedat în Egipt în anul 820, 204 după Hegira.

Cel de-al patrulea a fost **Imami Ahmed bin Hanbel** ”rahimehullahu teala” ce s-a născut în Bagdad în anul 164 după Hegira și a decedat tot în Bagdad în anul 855, 241 după Hegira. El este stâlpul de bază al clădirii Islamului.

În zilele noastre cel ce nu urmează unul din acești patru imami se află în mare pericol. Căci se află în erezie. Au existat mulți alți învățați Ehli sunnet în afara acestor patru amri imami. Și aceia au avut mezheburi

corecte, însă cu timpul au fost date uitării și nu au fost însemnate în cărți. Spre exemplu cei șapte mari cărturari mediniți ce au fost numiți **Fukahai seb`a și Omer bin Abdul`aziz, Sufyan bin Uyeyne, Ishak bin Raheveyh, Davud Tai, Amir bin Șerahili Șa`bi, Leys bin Sa`d, A`meș, Muhammed bin Cerir Taberi, Sufyani Sevri și Abdurrahman Evzai** ”rahimehullahu teala” fac parte dintre aceștia.

Toți Companionii Profetului au fost pe bună dreptate ca niște stele pentru orientarea noastră în Islam. Fiecare dintre ei era suficient pentru a ghida întreaga lume pe calea cea dreaptă. Ei erau mujtehid și fiecare aparținea de mezhebul său. Cele mai multe dintre mezheburi au fost identice, dar pentru că nu au fost însemnate în cărți s-au pierdut astfel că nu este posibil să urmăm acele mezheburi în ziua de azi. Mezheburile celor patru mari imami au fost însemnate în cărți de către ei înșiși și de către discipolii lor. Astfel că azi fiecare musulman trebuie să aparțină unuia din cele patru mezheburi sus numite, să trăiască și să împlinească actele de adorare conform învățăturilor acestor mezheburi. [Persoana care nu dorește să urmeze nici unul din acetse mezheburi nu poate face parte din Ehli sunnet. Consultați capitolul de început!]

Dintre discipolii acestor mari imami, doi au atins grade foarte înalte în râspândirea cunoștințelor de credință. Astfel au devenit două mezheburi conform ideologiei, credinței. Credința corectă conformă Coranului și hadisurilor este doar credința transmisă de aceste două mezheburi. Aceștia doi sunt cei ce au răspândit cunoștințele de credință conforme Ehli sunnet pe fața pământului. Unul dintre ei este **Ebul Hasan Eș`ar**i ”rahimehullahu teala” născut în Basra în cel de-al266-lea an după Hegira și care a decedat în Bagdad în naul 941, 330 dup Hegira. Iar cel de-al doilea **Ebu Mansur Maturidi** ”rahimehullahu teala” a decedat în

Semerkand în naul 944, 333 după Hegira. Credința fiecărui musulman trebuie să fie conformă cu cea a unuia din acești doi imami.

Căile evliyaurilor sunt corecte. Ei nu s-au îndepărta de calea Islamului nici cât un fir de păr. [Există în fiecare secol mincinoși, deviați care au folosit religia pentru foloasele lor lumești și s-au autoproclamat evliya, murșid sau oameni de autoritate religioasă. Și în ziua de azi în fiecare meserie, profesie sau post oficial se găsesc persoane rele. Ar fi o dovadă de ignoranță și o nedreptate să pătăm renumele tuturor profesiilor și al oamenilor ce au legătură cu acestea doar văzându-I pe cei care caută avantajele și plăcerile în răul altora. Ar însemna să le dăm o mână de ajutor pe cei ce vor să dezbine. De aceea existența unor oameni de religie ignoranți și eretici ce folosesc căi greșite nu ar trebui să ne determine să vorbim de rău învățații islamici, oamenii de tasavvuf și pe cei ce și-au dedicat viețile în slujba Islamului. Trebuie să înțelegem că cei care calomniază aceste persoane nu au dreptate.]Evliya posedă miracole. Toate acestea fiind adevărate. Imamul Yafi`i  (Abdullah Yafii a decedat în Mecca în anul 1367, 768 după Hegira) spune,  (Miracolele lui Gavs-us-sekaleyn mevlana Abdulkadir Geylani ”kadessallahu teala sirrehul`aziz” (decedat în Bagdad în anul 1161, 561 după hegira) au fost atât de cunoscute încât nu există îndoială în privința lor. Căci faptul că erau atât de răspândite poate fi acceptat ca dovadă.)

Nu este permis, imitând pe cineva, să numim o persoană care împlinește rugăciunea necredincios atât timp cât acest lucru nu reiese din actele sale sau din vorbele sale. Nu se va blestema cineva cu excepția cazului în care se știe cu siguranță că a murit în necredință. Nu este permis să se aducă blesteme nici măcar pentru necredincioși. De aceea este mai bine să nu îi blestemăm pe Yezidi.

5. -Cel de-al cincilea principiu al credinței, din cele șase, este **credința în ziua de apoi**. Această perioadă începe în ziua morții omului și durează până în Ziua Judecății. Este numită ultima zi deoarece nu există noapte după această zi sau pentru că urmează după această lume. Această zi relatată în hadisuri nu reprezintă ziua, noaptea cunoscute de noi, ci este vorba de o perioadă de timp. Nimeni nu știe când va veni acea zi, acel timp. Însă Profetul nostru Muhammed aleyhisselam a subliniat multe dntre semnele venirii acestei zi: venirea lui Hazreti Mehdi, coborârea din cer în Damasc a lui Hazreti Isa, ieșirea lui Dejjal. Ye`giugi, me`giugi vor apărea și vor produce haos în toată lumea. Soarele va răsări de la apus. Vor avea loc cutremure foarte puternice. Cunoștințele religioase vor fi date uitării. Răul și viciile se vor înmulți, oamenii necinstiți, imorali și necredincioși vor deveni lideri, poruncile lui Allahu teala vor fi interzise. Peste tot se vor împlini păcate, un foc mare va izbucni din Yemen. Munții și cerurile se vor rupe în bucăți, soarele și luna se vor întuneca. Mările se vor amesteca, vor fierbe și se vor usca.

Musulmanii ce fac păcate sunt numiți **Fasâk**. Păcătoșii și necredincioșii vor avea parte de pedeapsă în mormânt. Bineînțeles că trebuie să credem în pedeapsa mormântului. Când persoana decedată este așezată în mormânt, ea revine la viață într-un fel pe care noi nu-l putem înțelege și va fi torturat sau va fi binecuvântat. Așa cum s-a relatat în hadisuri doi îngeri numiți Munker și Nekir sub forma a două persoane înfricoșătoare vor veni în mormânt și vor pune întrebări. Întrebările din mormânt conform unor învățați sunt puse din unele chestiuni de credință, iar conform altora din toate chestiunile de credință. [De aceea trebuie să ne învățăm copiii răspunsurile la următoarele întrebări, (Cine este Domnul tău? Care este religia ta? Cărei comunități îi aparții? Care este cartea ta? Unde este kibla ta? Care este mezhebul tău în credință și fapte?)! În cartea Tezkirei Kurtubi se relatează că cei ce nu aparțin comunității Ehli sunnet

nu au cum să răspundă corect la aceste întrebări.]Mormântul celor ce vor răspunde bine la aceste întrebări se va mări și o fereastră spre Paradis se va deschide. În fiecare dimineață și seară își vor putea vedea locurile din Rai, iar îngerii le vor face favoruri și le vor aduce vești bune. Cei ce nu vor răspunde bine însă, vor fi loviți cu ciocane din fier , astfel încât în afara oamenilor și djinilor toate viețuitoarele le vor auzi țipetele. Mormintele li se vor micșora astfel încât vor simți că acestea îi strâng și oasele le intră unele în altele. Li se va deschide o fereastră către Iad și în fiecare dimineață și seară își vor vedea locul din Iad, iar în morminte vor fi torturați până în Ziua Învierii.

Trebuie să credem și în învierea după moarte. După ce carnea și oasele putrezesc și se transformă în pământ și gaze, corpurile vor fi create din nou, iar sufletele își vor relua locul în ele și toți oamenii se vor ridica din mormânt. De aceea acel timp poartă numele de Ziua Învierii.

[Plantele absorb din aer dioxid de carbon și din pământ apă și săruri minerale, pe care le unesc și se formează substanțe organice ce sunt materia vie a organelor noastre. Se știe în zilele noastre că o reacței chimică ce în mod normal poate dura ani de zile în prezența unui catalizator are loc într-un timp mai scurt și decât o secundă. În mod similar Allahu teala va uni apa cu dioxid de carbon și substanțe minerale în morminte și va crea substanțe organice și organismele noastre vii într-o clipă. Profetul, vestitorul adevărului, relatează că vom fi aduși la viață astfel. Și știința ne arată de asemenea că acest lucru se și întâmplă în lume.]

Toate viețuitoarele se vor aduna la locul adunării (Mahșer). Cărțile în care se află faptele fiecărui om vor veni în zbor la proprietarii lor. Allah Atotputernicul, creatorul pământurilor, cerurilor, stelelor și a tuturor particulelor va face să se întâmple aceste lucruri. Trimisul lui Allah

”sallallahu aleyhi ve sellem” a relatat că acestea vor avea loc. Spusele sale sunt fără îndoială adevărate. Cu siguranță că toate acestea se vor întâmpla.

Cărțile faptelor oamenilor buni și pioși vor fi înmânate prin partea dreaptă, iar cele ale oamenilor răi și păcătoși prin partea stângă. Toate faptele însemnate sau neînsemnate, bune sau rele se vor regăsi în aceste cărți. Vor fi dezvăluite de către organele noastre, chiar și faptele necunoscute de îngerii Kiramen Katibin și vom fi trași la răspundere pentru acestea. În Ziua Judecății, în cazul în care Allahu teala va dori acest lucru, toate faptele ascunse vor fi dezvăluite. Îngerii vor fi întrebați ce au făcut în ceruri și pe pământ. Profeții ”salevatullahi teala ve teslimatuhu aleyhim ecmain” vor fi întrebați cu privire la modul în care au transmis popoarelor lor poruncile lui Allahu teala. Și oamenii vor fi întrebați cum au respectat ceea ce le-au transmis profeții și dacă și-au împlinit datoriile. Vor fi întrebați dacă și-au respectat drepturile unul altuia. În Ziua adunării cei ce au credință, fapte bune și un caracter frumos vor fi răsplătiți și binecuvântați, iar cei cu un temperament urât, răi și cu fapte rele vor fi aspru pedepsiți.

Allahu teala iartă, prin mila Sa păcatele mari și mici. Dacă dorește va ierta toate păcatele în afara aducerii de asociați (șirk) și necredinței, iar prin drepatea Sa va pedepsi pentru păcatele mici dacă El voiește. Cei ce mor politeiști și în necredință nu vor fi iertați niciodată. Necredincioșii cu carte sau fără, adică cei care nu cred că Profetul Muhammed aleyhisselam a fost trimis ca Profet pentru toți oamenii, care dezaprobă chiar și una singură din normele și interdicțiile comunicate de acesta, ce mor astfel vor fi torturați veșnic în Iad.

În Ziua Judecății va exista un cântar, un instrument de măsură diferit de cele știute de noi,numit **Mizan,** cu ajutorul căruia se vor cântări faptele

noastre. Într-o parte a balanței vor încăpea cerul și pământul. Partea ce măsoară faptele bune va fi luminoasă și se va afla în dreapta Arșului (cel mai înalt cer) pe partea dinspre Paradis. Partea ce măsoară faptele rele va fi întunecată și se afla în stânga Arșului, pe partea dinspre Iad. Faptele, cuvintele, gândurile, privirile noastre din această lume, vor lua o formă acolo și vor deveni luminoase cele bune și întunecate cele rele, astfel fiind cântărite. Această balanță nu se asemănă cu balanțele lumești cunoscute de noi. Se spune că, partea grea se va ridica, iar partea ușoară va coborî. Conform unora dintre învățați"rahimehullahu teala"vor exista mai multe tipuri de balanțe. Iar conform opiniei altora nu s-a explicat în mod clar câte balanțe vor fi și cum vor arăta. Nu ar trebui să ne gândim la asta, au spus ei.

Podul Sîrat există. Din porunca lui Allahu teala acest pod va fi construit deasupra Iadului. Tuturor li se va porunci să treacă peste acest pod. În acea zi toți Profeții îl vor implora pe Allahu teala (O Allah! Dă-ne siguranță!)Cei ce vor merge în Rai vor trece cu ușurință peste pod și vor intra în Paradis. Dintre aceștia unii vor traversa precum fulgerul, alții precum vântul, iar alții precum caii galopând. Podul Sîrat este mai subțire decât firul de păr și mai ascuțit decât sabia, precum este și urmarea Islamului în această lume. Străduința pentru respectarea Islamului este întocmai ca traversarea podului Sîrat. Cei ce se împotrivesc cu putere nefsului lor în această lume, în lumea de dincolo vor trece podul Sîrat cu ușurință. Cei ce nu urmează Islamul și sunt robii propriului nefs, vor trece podul Sîrat cu foarte mare greutate. De aceea calea dreaptă a lui Allahu teala poartă numele de Sîratî mustakîim. Această similitudine în nume ne arată faptul că urmarea Islamului este ca și traversarea podului Sîrat. Cei ce merită Iadul vor cădea de pe pod direct în Iad.

Va exista o apă numită **Kevser** ce îi va fi proprie Profetului nostru Muhammed Mustafa"sallallahu teala aleyhi ve sellem". Este de mărimea unui drum de o lună. Apa sa este mai albă ca laptele, iar mirosul său mai frumos decât moscul. Paharele din jurul ei sunt mai numerose decât stelele. Cel ce bea o dată din această apă, chiar și în Iad fiind nu va mai simți setea niciodată.

De asemenea trebuie să credem în **mijlocirea (șefaat**). Profeții, evliya, dreptcredincioșii, îngerii și cei cărora Allahu teala le va permite vor mijloci pentru iertarea păcatelor mari și mici ale musulmanilor ce au murit înainte de a se căi și Allahu teala le va accepta mijlocirea. [Profetul nostru "sallallahu aleyhi ve sellem" a relatat, (**Eu voi fi mijlocitor pentru cei ce au înfăptuit păcate mari, dintre cei din comunitatea mea**.)]Mijlocirea în lumea de apoi va fi de cinci tipuri:

Primul, păcătoșii obosiți de așteptare și aglomerație, în Ziua Judecății la locul adunării vor jeli și vor cere ca judecata să se facă cât mai curând. Se va face mijlocire pentru aceștia atunci.

Cel de-al **doilea** tip de mijlocire se va face pentru ca întrebările și răspunsurile să se dea ușor și repede.

Cel de-al **treilea** tip de mijlocire se va face pentru protejarea musulmanilor care au păcate la traversarea podului Sîrat pentru a nu cădea în Iad.

Cel de-al **patrulea** tip de mijlocire va fi pentru ieșirea din Iad a musulmanilor ce au multe păcate.

Cel de-al **cincilea** tip de mijlocire. Deși în Paradis se va rămâne veșnic și vor fi nenumărate binefaceri, acesta are opt trepte. Treapta fiecăruia va fi în raport cu numărul fapteor bune și al credinței. Mijlocirea se va face pentru înălțarea gradului celor din Rai.

Paradisul și Iadul există și acum. Raiul se află șapte straturi deasupra cerurilor, iar Iadul se află mai jos decât orice. Sunt șapte Raiuri și opt Iaduri. Paradisul este mai mare decât Pământul, Soarele și cerurile. Iadul este de asemenea mai mare decât Soarele.

6. -Cel de-al șaselea fundament este credința în **kader**, soartă și că **tot ceea ce este bun sau rău vine de la Allahu teala**. Lucrurile bune sau rele care li se întâmplă oamenilor, avantajele și dezavantajele, câștigul și pierderile toate sunt din voința lui Allahu teala. Cuvântul Kader înseamnă măsurarea unei cantități; decizie, ordin. De asemenea mai are sensul și de multitudine și măreție. Dorința eternă a lui Allahu teala pentru existența unui lucru se numește kader, predestinare. Apariția predestinării, adică faptul că aceasta ia ființă se numește **Kaza**. Aceste două cuvinte Kaza și Kader se pot folosi și unul în locul celuilalt. În consecință, kaza înseamnă dorința eternă a lui Allahu teala de a crea toate lucrurile ce au fost și vor fi create din timpurile trecute până în eternitate. Crearea tuturor acestor lucruri, conform kaza, fără a fi mai mult sau mai puțin decât trebuie reprezintă predestinarea. În trecutul veșnic Allahu teala știa tot ce se va întâmpla. Această cunoaștere a Sa reprezintă Kaza și Kader. Filozofii antici greci numeau aceasta inayeti ezeliyye, harul veșnic. Toate creaturile au luat ființă din această kaza. Crearea lucrurilor conform științei din trecutul veșnic poartă de asemenea numele de kaza și kader. Pentru credința în predestinare trebuie să cunoaștem bine că ceva dorit de Allahu teala în trecutul veșnic, va fi creat fără a fi mai puțin sau mai mult exact conform dorinței Sale. Este imposibil ca ceva ce nu a fost dorit de El să ia ființă și ceva ce a fost dorit de El să nu ia ființă.

Toate animalele, plantele, lucrurile fără viață [lichidele, solidele, gazele, stelele, moleculele, atomii, electronii, undele electro-magnetice, pe scurt mișcările tuturor creaturilor, reacțiile fizice, chimice, nucleare,

schimburile de energie, evenimentele fiziologice ale viețuitoarelor], existența sau inexistența unui lucru, acțiunile bune sau rele ale robilor lui Allahu teala, pedepsirea lor în ceastă lume și în cea de apoi și absolut tot exista în cunoașterea lui Allahu teala încă din trecutul veșnic. Allahu teala crează din trecutul veșnic până în eternitate lucrurile, caracteristicile, acțiunile, evenimentele, conform cunoașterii Sale din trecutul veșnic. Allahu teala este cel ce crează acțiunile bune sau rele ale oamenilor, faptul că ei sunt musulmani, necredința lor, toate acțiunile lor voite sau nevoite. El este singurul Creator. El crează tot ce se întâmplă prin intermediul unor mijloace, cauze (sebeb). (**El crează totul prin intermediul unor mijloace**.)

Spre exemplu focul este arzător. Dar în realitate Allahu teala este cel care crează arderea. Focul nu are nici o legătură cu arderea. Însă obiceiul Său este de așa natură, astfel încât dacă ceva nu este atins de foc, nu se produce arderea. [Focul nu face nimic altceva în afara încălzirii până la temperatura de aprindere. Nu focul este cel ce furnizează schimbul de electroni sau uniunea dintre carbon, hidrogen și oxigen aflate în componența materiei organice. Cei ce nu înțeleg adevărul cred că focul este cel ce produce aceste schimburi. Nu focul este cel ce arde și produce efectul de ardere. Allahu teala este singurul ce produce arderea. Toate acestea au fost create ca mijlociri, cauze pentru fenomenul de ardere. Cei ignoranți consideră că focul este cel care produce arderea. O persoană ce a terminat școala primară nu se va mulțumi cu această afirmație și va spune că aerul este cel care produce arderea. Cel ce termină școala gimnazială va afirma că nu este corect și că oxigenul din aer este cel care produce arderea. O persoană care termină liceul va spune că arderea nu este proprie oxigenului, ci orice element ce atrage electroni arde. O persoană ce termină universitatea însă, va adăuga în discuție pe lângă materie și energia. Deci observăm că înaintând în cunoaștere și ajungând

în interiorul unei probleme se observă mai multe cauze care stau la baza lucrurilor considerate ca fiind cauze. Savanții islamici”rahimehumullahu teala” ce au mers pe calea Profeților”aleyhumusselam”, ce se aflau pe cea mai înaltă treaptă a cunoașterii și vedeau adevărul exact,au subliniat faptul că fiecare din lucrurile pe care noi le credem arzătoare, constructive nu sunt decât niște simple mijlociri fără nici o putere, folosite ca mijlociri de adevăratul Creator.]Allahu teala este singurul care poate arde, chiar și fără prezența focului. Însă obiceiul Său este de a arde prin foc. Dacă nu va dori arderea nu o va face nici prin foc așa cum nu L-a ars pe Ibrahim aleyhisselam focul. Iubindu-l foarte mult și-a suspendat obiceiul. [De fapt Allahu teala a creat și substanțe care împiedică arderea pe care chimiștii le-au descoperit.]

Dacă ar fi dorit Allahu teala ar fi creat totul fără mijloace. Arderea s-ar fi produs fără foc, ne-ar fi săturat fără să mâncăm, am fi zburat fără avion. Am fi auzit de departe fără unde radio. Însă ne-a făcut favoarea de a crea totul prin intermediul unor mijloace. A dorit să creeze anumite lucruri prin anumite mijloace, ascunzându-și acțiunile sub anumite cauze. Și-a ascuns puterea sub aceste mijloace. Cel ce dorește ca Allahu teala să creeze ceva se va lega de aceste mijloace și astfel va obține ceea ce vrea. [Cel ce vrea să aprindă lampa va folosi chibritul. Cel ce vrea să obțină ulei de măsline va folosi o presă. Cel ce are o durere de cap va folosi o aspirină. Cel ce dorește să intre în Paradis în lumea de apoi va urma Islamul. Cel ce se împușcă moare, la fel și cel ce se otrăvește. Cel ce bea apă când este transpirat se va îmbolnăvi. Cel ce păcătuiește și își pierde credința va merge în Iad. Când o persoană folosește un mijloc va obține ceea ce se obține prin acest intermediar. Cel ce citește cărțile despre religia islamică, va învăța Islamul, îl va iubi și va deveni musulman. Cel ce trăiește printre necredincioși și non mezhebiți și ascultă cuvintele lor va deveni un ignorant religios. Iar aceștia în mare majoritate devin

necredincioși. Când o persoană folosește un vehicul acesta îl duce în locul care i-a fost atribuit.]

Dacă Allahu teala nu ar fi creat lucrările Sale prin intermediul unor mijloace, atunci nimeni nu ar mai fi avut nevoie de nimeni. Toți ar fi cerut de la Allahu teala fără a mai recurge la nimic altceva. Astfel încât între oameni nu ar mai fi existat relații sociale cum ar fi cele dintre superior și subordonat, elev și profesor, maestru și discipol, s-ar fi distrus ordinea dintre această lume și cea de apoi. Nu ar mai fi fost nici o diferență între frumos și urât, bine și rău, ascultător și rebel.

Dacă Allahu teala ar fi dorit, ar fi creat obiceiul Său în alt mod și ar fi creat totul în funcție de acesta. Spre exemplu, i-ar fi primit în Rai pe necredincioși, pe cei dependenți de plăcerile lumești, pe cei ce înșeală și rănesc alte persoane. Iar pe cei credincioși ce fac fapte bune și împlinesc acte de adorare i-ar fi trimis în Iad. Însă, versetele din Coran și hadisurile Profetului ne arată că voia Sa nu este asta.

El este cel care crează toate acțiunile omului voluntare și involuntare. El a creat opțiunea și voința în robii Săi pentru acțiunile lor voluntare și a făcut această opțiune și voință un mijloc pentru crearea acțiunilor lor. Când omul dorește ceva Allahu teala crează acea acțiune, dacă bineînțeles dorește și El acest lucru. Dacă omul nu dorește să facă ceva și Allahu teala de asemenea, Allahu teala nu va crea acea acțiune. Acțiunea nu va fi creată doar din dorința robului lui Allahu teala ci este nevoie și de dorința lui Allahu teala. Crearea acțiunilor dorite de robii Săi este precum crearea arderii dacă există foc sau necrearea acesteia dacă nu există foc. Când un cuțit atinge ceva Allahu teala crează tăierea. Însă nu cuțitul este cel ce taie ci acesta este doar un mijloc pentru tăiere. Cu alte cuvinte El crează acțiunile voluntare ale omului pentru ca acesta să își poată exprima voința, opțiunea în acțiune. Însă mișcările din natură nu

depind de voința umană. Acestea se produc doar din voința lui Allahu teala și cu totul alte motive. Nu există alt creator în afara Sa, cel ce a creat mișcările și particularitățile tuturor lucrurilor, ale soarelui, ale particulelor, ale picăturilor, ale celulelor, ale microbilor, ale atomilor materiei. Cu toate acestea există o diferență în ceea ce privește mișcarea materiei moarte și mișcările voluntare ale oamenilor și animalelor, când omul dorește să facă ceva dacă și Allahu teala dorește acest lucru, pune în mișcare pe robul Său și crează acea acțiune. Acțiunile oamenilor nu se află în puterile lor. De fapt ei nici nu știu cum acționează. [Acțiunile oamenilor sunt rezultatul multor reacții fizice și chimice.]În mișcările materiei moarte nu există voință, opțiune. Crearea arderii la atingerea focului nu implică dorința și opțiunea focului de a arde.

[Allahu teala dorește și crează și El dorințele bune și utile ale robilor Săi pe care îi iubește și de care are milă. Dorințele rele și dăunătoare ale acestora nu sunt dorite de Allahu teala și prin urmare nu sunt create. Deci acțiunile acestor robi ai lui Allahu teala vor fi mereu bune și utile. Aceștia se vor întrista că multe din lucrurile dorite de ei nu se realizează, însă dacă s-ar fi gândit că Allahu teala nu crează aceste acțiuni deoarece sunt dăunătoare și rele nu s-ar mai fi întristat. S-ar fi bucurat și i-ar fi adus mulțumiri lui Allahu teala. El a dorit ca acțiunile voluntare, opționale ale robilor să fie create după dorințele inimilor lor încă din veșnicie. Dacă dorința Sa nu ar fi fost veșnică, acțiunile noastre voluntare ar fi fost create forțat fără voința noastră. Acțiunile noastre voluntare sunt create după voința noastră deoarece așa a dorit Allahu teala în eternitate. Deci dorința Sa este singurul factor dominant.]

Acțiunile opționale ale oamenilor se întâmplă după două situații. În primul rând este implicată voința, opțiunea și puterea inimii robului. De aceea acțiunile robului poartă numele de obținere, care este un atribut al

omului. În al doilea rând creația lui Allahu teala are loc. Allahu teala a făcut toate poruncile, interdicțiile, recompensele și pedepsele deoarece omul posedă kesb. În traducerea versetului 96 din sura Saffat se spune (**Allahu teala v-a creat pe voi și acțiunile voastre**). Acest verset ne arată că oamenii posedă kesb, adică opțiunea inimii în acțiunile lor și Iradei juz`iyye adică liberul arbitru parțial. Acest verset dovedește clar că nu există nici o constrângere. De aceea se spune că acțiunile pot fi atribuite omului. Spre exemplu se spune Ali a lovit, a rupt, dar totodată subliniază faptul că totul este predestinat și este creat cu kaza.

Pentru crearea acțiunii unui om trebuie mai întâi ca inima sa să opteze pentru această acțiune și să o dorească. Robul va dori doar ceea ce îi stă în putere. Această dorință este numită kesb, dobândire. Unul dintre savanții Islamului relatează că kesb cauzează și are efect asupra creării acțiunilor. Dar nu este greșită afirmația cum că kesb nu are nici un efect asupra unei acțiuni opționale, deoarece acțiunea dorită de om și cea creată nu sunt diefrite. Deci reiese că omul nu poate face tot ceea ce dorește. Pot fi create de asemenea și acțiuni nedorite de el. Dacă omul ar fi făcut tot ce ar fi vrut și nimic din ceea ce nu dorește nu s-ar fi întâmplat, atunci nu ar mai fi fost rob, ci s-ar fi pretins divinitate. Allahu teala le-a făcut robilor săi o favoare și din mila Sa le-a oferit atâta energie, putere cât să respecte poruncile și interdicțiile Sale. Spre exemplu cel ce dispune de bani și sănătate poate merge o dată în viață în pelerinaj. Când vede luna răsărind pentru Ramadan poate ține o dată pe an o lună post. Poate împlini cele cinci rugăciuni zilnice obligatorii. Cel care are bunuri sau bani în valoare cu suma nisab poate oferi musulmanilor a patruzecea parte în aur sau argint zekatul. Observăm deci că omul poate împlini sau nu acțiunile sale opționale după propria voință. De aici reiese și măreția lui Allahu teala. Ignoranții și idioții neînțelegând chestiunile despre kaza și kader nu vor crede cuvintele savanților Ehli sunnet. Vor fi sceptici în ceea

ce privește puterea și opțiunea omului. Ei cred că omul este incapabil și silit în acțiunile sale opționale. Văzând că omul nu poate acționa conform propriei voințe în anumite situații, ei vor ponegri învățații Ehli sunnet. Aceste vorbe urâte ale lor ne arată că există voință și opțiune în acțiunile lor.

Abilitatea de a face sau a nu face ceva poartă numele de **Kudret** (putere). Preferința, alegerea de a face sau nu o anumită acțiune poartă numele de **Ihtiyar** (opțiune). Dorința de a împlini ceea opțiunea aleasă poartă numele de **Irade** (voință). Acceptarea unui lucru, neîmpotrivirea reprezintă **Riza** (acceptul). Atunci când puterea și dorința se împreunează, cu condiția ca să aibă un efect asupra acelei acțiuni, apare **Halk** (creația). Uniunea lor fără a avea efect asupra acțiunii poartă numele de **Kesb**. Oricine care optează nu este neapărat un creator. În mod similar nu este nevoie să se dea consimțământul pentru tot ceea ce este dorit. Allahu teala este numit Halik (Creator) și Muhtar (autonom). Iar omul este kasib și muhtar, adică posesor al dobândirii și al opțiunii.

Allahu teala dorește și crează actele de credință și păcatele robilor Săi. Cu toate acestea El apreciază actele de credință și nu apreciază păcatele. Totul există prin voința și creația lui Allahu teala. În traducerea versetului 102 al surei En`am se spune, (**Nu există altă divinitate în afara lui Allahu teala. El este singurul Creator al tuturor lucrurilor**).

Cei ce aparțin sectei **Mu`tezile** nefiind capabili să vadă diferența dintre voință și consimțământ au devenit confuzi și au declarat că omul poate crea ceea ce dorește. Ei au negat predestinarea și kaza. Cei din secta **Cebriyye** au devenit confuzi întru-totul, neînțelegând că ar putea exista opțiune fără creație. Crezând că omul nu are putere de discernământ l-au asemănat cu pietrele și lemnele. Au afirmat că omul nu este păcătos, ci Allahu teala este cel care îl face pe om să păcătuiască. În

cazul în care omul nu ar fi avut putere de discernământ și voință așa cum afirmă membrii sectei Cebriyye, dacă Allahu teala i-ar fi forțat pe oameni să păcătuiască, nu ar mai fi existat nici o diferență între acțiunile unui om care este aruncat de pe munte cu mâinile și picioarele legate și cele ale unui om care coboară ușor privind în jurul său. Însă primul este obligat să se rostogolească cu forța, iar cel de-al doilea coboară din proprie voință, aceasta fiind opțiunea lui. Cei ce nu pot vedea diferența între aceste două situații sunt persoane mărginite care nu cred de asemenea nici versetele. Ei consideră de asemenea și poruncile și interdicțiile impuse de Allahu teala ca fiind inutile și fără noimă. Adepții sectei Mu`tezile sau kaderiyye afirmă că omul este cel ce crează ceea ce dorește negând astfel versetul în care se spune, (Allahu teala este cel care crează tot) și îi aduc pe oameni ca asociați lui Allahu teala.

Șiiții la fel ca și Mu`tezile consideră că omul însuși crează tot ceea ce dorește. Ei argumentează această afirmație prin exemplul măgarului ce nu trece pârâul deși este bătut. Ei nu cred că dacă omul dorește ceva iar dorința sa nu este în concordanță cu dorința lui Allahu teala aceste două dorințe nu se pot împlini simultan, ci dorința lui Allahu teala va prima. De aici reiese că cuvintele celor din secta Mu`tezile sunt greșite. Adică omul nu poate să facă tot ceea ce dorește. Dacă ar fi fost așa cum afirmă ei și omul ar fi putut să facă orice și-ar fi dorit, atunci Allahu teala ar fi fost incapabil. Însă Allahu teala este departe de acest defect. Doar dorința Sa este cea care se împlinește. Doar El este cel care crează existența tuturor lucrurilor. Este foarte urât să scriem sau să afirmăm despre oameni că au creat cutare sau cutare lucru. Este o lipsă de respect față de Allahu teala și de asemenea o dovadă de necredință.

[După cum s-a explicat mai sus acțiunile voite ale oamenilor au loc prin multe evenimente fizice, chimice și fiziologice involuntare, despre

care nici măcar nu au cunoștință. Unui om de știință rezonabil care a înțeles această subtilitatese îi va fi rușine să afirme că a făcut darămite că a creat cu privire la acțiunile sale voluntare. Cel care însă nu posedă multă știință, înțelegere și rușine nu se va simți inconfortabil în a afirma oriunde, orice.

Allahu teala are milă de toți oamenii de pe pământ. El crează și le trimite toate lucrurile ce le sunt necesare. Le explică în mod clar ce au de făcut pentru a duce o viață liniștită și fericită pe această lume și de asemenea ce au de făcut pentru a atinge fericirea veșnică în lumea de apoi. El îi aduce pe calea cea dreaptă pe cei care dorește din oamenii care lăsându-se înșelați de nefsurile lor, de anturajul greșit, de cărțile și radiourile dăunătoare au pornit pe drumul greșit al ereziei și necredinței. Allahu teala îi aduce pe calea cea dreaptă. Pe cei ce sunt cruzi și depășesc limitele nu îi binecuvântează cu această favoare. Îi lasă în mocirla în care au căzut și care le place atât de mult.]

Aici se încheie traducerea nostră din cartea I`tikadname. Hagi Feyzullah, cel ce a făcut această traducere este din localitatea Kemah, Erzincan. Ani de zile a fost director în localitatea Soke. Iar în anul 906, 1323, după Hegira a decedat. Autorul cărții, Mevlana Halidi Bagdadi Osmani ”kuddise sirruh”, s-a născut în anul 1192 după Hegira în nordul Bagdadului în orașuș Șehrezur și a decadt în anul 1826, 1242 după Hegira în Damasc. Deoarece își are originea în familia lui Hazreti Osman Zinnureyn ”radiyallahu anh” i se spune Osmani. Învățându-l pe fratele său Mevlana Mahmud Sahib despre cel de-al doilea hadis din cartea imamului Nevevi (**Hadisi erba`in**), binecunoscutul Hadisi Cibril, Mevlana Mahmud Sahib i-a solicitat fratelui său mai mare să scrie un comentariu acestui hadis. Mevlana Halid ”rahmetullahi aleyh”nu l-a refuzat pe fratele său și a

explicat acest hadis în limba persană pentru a mulțumi inima luminoasă a fratelui său.

Deșteaptă-te, deschide-ți ochii rațiune, roagă-te bunului Allahu teala!

Nu te depărta de drumul Său, roagă-te bunului Allahu teala!

Împlinește-ți zilnic cele cinci rugăciuni, ține post în Ramazan!

Dacă ai avere multă dă zekat, roagă-te bunului Allahu teala!

Într-o zi acești ochi nu vor mai vedea, urechile nu vor mai auzi,

Nu vei mai această oportunitate, roagă-te bunului Allahu teala!

Sănătatea este o comoară, fiecare oră o binecuvântare,

Respectă porunca lui Allahu teala, roagă-te bunului Allahu teala!

Nu-ți irosi viața, nu-ți întări poftele,

Trezește-te!Nu fi orb, roagă-te bunului Allahu teala!

Chiar dacă păcatele tale sunt numeroase nu-ți pierde speranța,

Iertarea, generozitatea Sa sunt mari, roagă-te bunului Allahu teala!

Mila Sa cade în zori asupra tuturor,

Atunci ți se va curăța inima, roagă-te bunului Allahu teala!

Reamintește-ți numele lui Allahu teala, sufletul și inima înnobilează-ți,

Jelește precum privighetoarea, roagă-te bunului Allahu teala!

-5-

Scrisoarea lui Șerefuddin Munir

”rahimehullahu teala”

Unul dintre marii savanții islamici cultivat în India, Ahmed bin Yahya Muniri ”rahmetullahi teala” relatează în cea de-a optsprezecea scrisoare din cartea sa în limba persană **Mektubat**:

Majoritatea oamenilor greșesc lăsându-se mânați de îndoială și iluzii. O parte din cei ce gândesc greșit spun (*Allahu teala nu are nevoie de actele noastre de adorare. Acestea nu îi aduc Lui nici un beneficiu. Actele de adorare sau răzvrătirea oamenilor sunt indiferente măreției lui Allahu teala. Cei care împlinesc actele de adorare fac eforturi și se chinuie în zadar).* Este greșită gândirea lor. Ei vorbesc astfel din cauză că nu cunosc Islamul. Ei cred că împlinirea actelor de adorare a fost poruncită pentru beneficiul lui Allahu teala, ceea ce este foarte greșit. Actele de adorare împlinite de fiecare om sunt doar în beneficiul său. Allahu teala ne arată în mod clar acest lucru în versetul 18 din sura Fatir. Un om cu o astfel de gândire eronată este asemeni unui bolnav ce nu își respectă regimul alimentar. Acestui bolnav medicul îi prescrie un regim, iar acesta nu îl urmează sub pretextul că dacă nu ține acest regim nu îi va aduce nici un prejudiciu doctorului. Bineînțeles că nu va aduce un prejudiciu doctorului, însă își va face rău lui. Doctorul recomandă această dietă nu pentru binele propriu ci pentru însănătoșirea pacientului. Dacă va urma sfatul medicului se va recupera, dacă nu va muri. Doctorul nu va fi afectat în nici un fel în nici una din situații.

Unii dintre oamenii ce gândesc greșit nu împlinesc nici un fel de acte de adorare, nu evită interdicțiile lui Allahu teala și nu respectă Islamul.

(*Allahu teala este Iertător și Generos. El are milă de robii Săi, iar iertarea Sa nu are margini. Nu va tortura pe nimeni*), spun ei. Da, primele lor cuvinte sunt adevărate, însă cele din urmă sunt foarte greșite. Diavolul îi înșeală și îi îndeamnă spre răzvrătire. O ființă rațională nu se va lăsa înșelată de diavol. Allahu teala este Iertător și Mărinimos, dar în aceeași măsură pedeapsa Sa este aspră și amară. Suntem martori că în această lume mulți oameni trăiesc în sărăcie și probleme. Mulți dintre robii Săi trăiesc în chinuri. Deși este foarte Generos și Întrețināator, El nu va da nici măcar o bucată de pâine dacă fermierii nu se străduiesc în munca lor. Deși El este cel ce ne asigură existența, nu va lăsa pe nimeni să supraviețuiască fără mâncare și băutură. El nu va vindeca o persoană bolnavă care nu ia medicamente. El a creat mijloace pentru toate binecuvântările lumești, cum sunt viața, sănătatea, averea și nu a arătat nici o milă în privarea celor ce nu respectă aceste mijloace lumești. Medicamentele sunt de două feluri materiale și spirituale. Medicamentele spirituale ce tratează toate bolile sunt pomana și rugile. (**Tratați-vă bolnavii oferind pomană**!) și (**Remediul tuturor problemelor este rostirea în mod repetat a rugii istigfar**.)sunt două dintrecele mai cunoscute hadisuri. Medicamentele materiale sunt în număr mare și se găsesc în urma experienței. Utilizarea medicamentelor spirituale este de folos și în găsirea mediacmentelor materiale. Acesta este și cazul atingerii binecuvântărilor în lumea de apoi. Necredința este otrava care omoară sufletul și inima. De asemenea și lenea îmbolnăvește sufletul omului. Dacă nu se caută remedii pentru acestea sufletul se îmbolnăvește și moare. Singurele medicamente pentru necredință și ignoranță sunt cunoașterea și ingeniozitatea. Remediul pentru lene este împlinirea rugăciunii și a celorlalte acte de adorare. În această lume, în cazul în care un om mănâncă otravă și apoi spune Allahu teala este milostiv și El mă va proteja împotriva efectelor otrăvii, se va îmbolnăvi și va muri. Dacă cel ce

are diaree va bea ulei de ricin, [dacă bolnavul de diabet va mânca zahăr sau amidon],starea lor se va agrava. Corpurile umane sunt delicate și de aceea au nevoie de multe remedii materiale [alimente, haine și locuință]. Este foarte greu să găsești aceste lucruri și să le folosești în conformitate cu Islamul. Pentru ca acestea să fie făcute ușor și confortabil a fost creat o forță diferită la oameni, **Nefs**. Nu exista nici un motiv pentru crearea acestei forțe la animale. Nefs este cel ce cere împlinirea lucrurilor necesare corpului. Cererile nefsului reprezintă **Șehvet** (pofte). Împlinirea acestor pofte în exces, în mod iarțional dăunează inimii, corpului și altor persoane și reprezintă un păcat.

Un alt grup de persoane cu o gândire greșită folosesc ascetismul pentru a eradica poftele, mânia și dorințele senzuale ce nu sunt apreciate de Islam. Ei consideră că Islamul poruncește eradicarea acestora. După ce suferă de foame o lungă perioadă de timp și văd că aceste dorințe dăunătoare nu au dispărut, consideră că Islamul poruncește lucruri ce sunt imposibil de îndeplinit. (*Această poruncă a Islamului nu poate fi îndeplinită. Omul nu poate scăpa de obiceiurile existente în natura sa. Încercarea de a scăpa de acestea este precum încercarea de a albi un om negru. Încercarea de a face ceva imposibil este o irosire a vieții)* spun ei. Ei gândesc și acționează greșit. Afirmația că Islamul poruncește așa ceva denotă o ignoranță și o imbecilitate clară. Căci nu poruncește eradicarea mâniei, poftelor sau a altor atribute umane. O astfel de afirmație este o calomnie la adresa Islamului. Dacă Islamul ar fi poruncit așa ceva, atunci stăpânul religiei, Muhammed aleyhisselam nu ar fi posedat aceste atribute. Iar el afirma (**Eu sunt om. Și ca orișice om și eu mă pot mânia**). Din când în când și el a fost văzut furios. Furia sa a fost întotdeauna pentru Allahu teala. Allahu teala în versetul 134 din sura Al-i Imran laudă persoanele care (**își înving furia**) și nu pe cei care nu se enervează deloc. Este foarte greșită ideea celor ce gândesc că omul

trebuie să-și elimine poftele. Faptul că Profetul Muhammed”aleyhisselam” a fost căsătorit cu nouă femei ”radiyallahu anhunne” este o dovadă clară pentru a arăta că această idee este greșită. Dacă o persoană își pierde pofta el trebuie să folosească medicamente pentru a și-o recăpăta. Astfel se întâmplă și în cazul furiei. Omul își apără copiii și soția cu atributul său de mânie. Cu ajutorul acestei proprietăți poate lupta în jihad împotriva dușmanilor. El, ca om cu copii, este amintit cu onoare și faimă după moartea sa datorită acestor pofte. Acestea sunt lucruri pe care Islamul le laudă și le apreciază.

Islamul nu poruncește eradicarea poftelor și a mâniei, ci stăpânirea celor două și folosirea lor conform religiei. Așa cum călărețul sau vânătorul nu se vor lipsi de cal sau câinele de vânătoare, dar îi vor dresa pentru a îi folosi. Cu alte cuvinte pofta și mânia sunt precum calul călărețului și câinele vânătorului Fără aceste două atribute binecuvântările lumii de apoi nu pot fi vânate. Însă pentru a ne putea folosi de ele, trebuie mai întâi să le instruim și să le folosim conform Islamului. Dacă nu le putem instrui și devin excesive sfidând limitele Islamului, vor duce omul spre nenorocire. Ascetismul nu trebuie folosit pentru eradicarea acestora ci pentru instruirea folosirii lor conform Islamului. Și acest lucru este posibil pentru oricine. Civilizația nu reprezintă utilizarea forței atomice sau construirea avioanelor supersonice. Civilizație înseamnă să folosești aceste lucruri în serviciul oamenilor. Și asta se poate dobândi doar prin respectarea Islamului.

Cât despre cel de-al patrulea grup al celor ce gândesc greșit, aceștia se înșeală singuri. (*Totul a fost predestinat încă din trecutul veșnic. Este determinat încă înainte de a se naște un copil dacă acesta va fi **Sa`id** (va merge în Rai) sau **Șakîi** (va merge în Iad). Acest fapt nu se schimbă ulterior. De aceea împlinirea actelor de adorare nu este de nici un folos)*

spun ei. Când Profetul ”sallalahu aleyhi ve sellem”le-a vorbit companionilor săi despre faptul că predestinarea și kaza au fost hotărâte încă din trecutul veșnic, și aceștia au spus la fel, (Atunci să ne încredem în hotărârea dată și să nu ne mai împlinim actele de credință.)Însă Profetul ”salallahu aleyhi ve sellem” le-a răspuns, (**Împliniți-vă actele de adorare!Oricui îi este ușor să facă ceea ce i-a fost predestinat**). Adică cel ce a fost ales ca să fie sa`id în trecutul veșnic de către Allahu teala, în această lume va împlini acțiuni specifice celor sa`id. De aici reiese că cei care au fost determinați să fie sa`id în lumea de apoi împlinesc actele de adorare, iar cei care au fost determinați să fie șakîi se răzvrătesc împotriva lui Allahu teala este similar cu cazul celor care au fost predestinați să trăiască sănătos și folosesc alimente și medicamente când se îmbolnăvesc și celor cărora li s-a predestinat să moară și nu folosesc medicamente și nici nu se alimentează. Cei cărora le-a fost predestinat să moară de subnutriție și boală, nu le va fi dat să se alimenteze și să folosească medicamente. Cei ce au fost predestinați să fie bogați vor avea deschise căile câștigului. Celui ce i-a fost predestinat să moară în est i se vor închide drumurile ce duc spre nord. Conform unei relatări când îngerul Azrail a venit lângă Profetul Suleyman, a privit cu atenție una dintre persoanele de acolo. Acea persoană s-a speriat foarte tare de privirea severă a îngerului și după plecarea acestuia i-a cerut Profetului Suleyman să poruncească vântului să îl ducă într-o țară vestică pentru a scăpa de îngerul Azrail. Cînd Azrail aleyhisselam a revenit, Suleyman aleyhisselam l-a întrebat de ce l-a privit atât de sever pe acel om, iar acesta i-a răspuns, (Mi s-a poruncit ca într-o oră să iau sufletul acestui om într-o țară din vest, dar când l-am văzut aici, de mirare, l-am privit insistent. Când a trebuit să îndeplinesc porunca și m-am dus în vest l-am găsit acolo și i-am luat viața). [Această povestire este scrisă în detaliu în cartea **Mesnevi**, a lui Gelaluddini Rumi ”rahimehullahu teala”] Observăm că predestinarea nu

este o poruncă ci ceva bine cunoscut. După cum se vede omul se temea de Azrail aleyhisselam deoarece predestinarea veșnică se va întâmpla. Suleyman aleyhisselam l-a ascultat și astfel predestinarea a fost efectuată printr-un lanț de mijloace. Astfel că cel care a fost determinat să fie sa`id în veșnicie va primi credință și își va corecta comportamentul prin ascetism. În cel de-al 125 lea verset al surei **En`am** se spune, (**Allahu teala va așeza Islamul în inima robului pe care dorește să îl aducă pe calea cea dreaptă**). Cel căruia i-a fost predestinat să fie șakîi și să meargă în Iad va zice, (Nu este nevoie de acte de adorare din moment ce s-a determinat din veșnicie cine va fi sa`id și cine va fi șakîi). Gândind astfel nu va împlini acte de adorare. Gândirea sa și neîmplinirea actelor de adorare denotă că acesta fusese predestinat din veșnicie să fie șakîi. Persoana care a fost predestinată să rămână ignorantă va afirma, (Totul a fost predestinat în eternitate. Citirea sau învățarea nu vor avea nici un beneficiu asupra persoanei căreia i-a fost predestinat să rămână ignorantă). Astfel nu se va strădui să învețe și va rămâne un ignorant. Dacă unui agricultor i-a fost predestinat să aibă o recoltă bogată, acestuia îi va fi predestinat să își are și să-și cultive pământul. Astfel este și împlinirea actelor de adorare de către cel căruia i-a fost predestinat să fie sa`id și răzvrătirea împotriva lui Allahu teala din partea celui căruia i-a fost predestinat să fie șakîi. Idioții nu pot înțelege acest lucru. Va spune, (Oare ce au de a face credința, împlinirea actelor de adorare cu a fi sa`id în veșnicie și necredința, răzvrătirea cu a fi șakîi în veșnicie?). Va încerca să înțeleagă această relație cu mintea sa scurtă. Și va încerca să rezolve aceste lucruri cu intelectul său. Însă mintea omului este limitată. Este o lipsă de rațiune, o prostie să încerci să înțelegi ceva ce nu poate fi conceput de mintea umană. Isa aleyhisselam a spus, (Mi-e nu mi-a fost greu să redau vederea orbilor, sau să învii morții. Însă nu am putut să-i fac pe proști să înțeleagă adevărul). Allahu teala cu știința și înțelepciunea Sa

infinită ridică pe unii din robii Săi la rangul de îngeri. , ba chiar uneori mai presus și de îngeri. Iar pe alții îi coboară la rangul de câini și porci. Aici se încheie traducerea celei de-a optsprezecea scrisori.

Există o sută de scrisori în cartea **Mektubat** a lui Șerefuddin Ahmed bin Yahya Muniri. Această carte a fost scrisă în anul 1339, 741 după Hegira și în anul 1911, 1329 după Hegira a fost tipărită în India. Ea se află în forma scrisă de mână în biblioteca Suleymaniyye. În cea de-a 76-a scrisoare se spune:

Fericirea înseamnă să fii demn de Paradis, iar șekavet (rău) înseamnă să fii demn de Iad. Acestea două, se`adet și șekavet sunt ca două comori ale lui Allahu teala. Cheia primei comori este ascultarea și actele de credință. Cheia celei de-a doua comori sunt păcatele. Allahu teala știa din veșnicie dacă fiecare om va fi Sa`id sau Șaki. Această cunoaștere a Sa poartă numele de **Kader**. [Oamenii numesc asta soartă, destin.] Persoana despre care se știe din veșnicie că va fi Sa`id va urma poruncile lui Allahu teala, iar cel despre care se știe că va fi Șaki va păcătui mereu. În această lume oricine poate înțelege dacă este Sa`id sau Șaki din faptele sale. Savanții islamici care se gândesc mereu la lumea de apoi înțeleg astfel dacă o persoană este sa`id sau șaki. Un om religios care se lasă atras de această lume nu va putea înțelege însă acest lucru. Fiecare binecuvântare și fiecare onoare stă în ascultarea lui Allahu teala și în împlinirea actelor de adorare, iar orice rău își are originea în împlinirea păcatelor. Toate nenorocirile și probleme vin din păcătuire. Iar ușurința și fericirea vin din ascultarea lui Allahu teala. [Acesta este obiceiul lui Allahu teala și nimeni nu poate schimba acest lucru. Nu trebuie să considerăm fericire ceea ce este ușor și plăcut pentru nefs. Iar ceea ce este greu și amar pentru nefs nu trebuie considerat ca fiind o nenorocire sau pierzanie.] A fost un om în Ierusalim, la moscheea Aksa, care și-a petrecut

întreaga viață împlinind acte de adorare și preaslăvindu-L pe Allahu teala, însă deoarece nu a învățat principiile actelor de adorare și sinceritatea, când a omis o singură prosternare, a pierdut atât de mult încât a fost distrus. Cu toate acestea câinele Eshabi Kehf, deși era murdar, deoarece i-a urmat la câtiva pași pe acei credincioși, a fost înălțat atât de mult încât nu a mai decăzut vreodată. Acest lucru este foarte uimitor. De-a lungul secolelor învățații nu au putut înțelege Înțelepciunea divină ascunsă în acest fapt. Lui Adem aleyhisselam I-a zis să nu mănânce din grâu și deoarece știa din veșnicie că acesta va mânca I-a lăsat să mănânce. I-a cerut diavolului să se prosterneze în fața lui Adem aleyhisselam și a dorit ca acesta să nu se prosterneze. Căutați-Mă, a cerut El, însă nu a dorit ca cei ce nu sunt sinceri să Îl găsească. Călătorii drumului divin, nu au putut spune nimic altceva decât (Noi nu am înțeles nimic). Atunci ce am putea spune noi. El nu are nevoie de credința și actele de adorare împlinite de oameni. Faptul că oamenii sunt necredincioși și că păcătuiesc nu îi aduc nici un prejudiciu. El nu are nevoie de nici una din ființele Sale. A creat cunoașterea ca mijloc de curățare al cruzimii și ignoranța un mijloc de a păcătui. Din cunoaștere se nasc credința și ascultarea, iar din ignoranță apar necredința și păcatul. Ascultarea nu trebuie pierdută oricât de mică ar părea!Păcatul, oricât de mic ar părea, trebuie evitat! Învățații islamici au spus că trei lucruri sunt cauze pentru alte trei lucruri: Ascultarea determină mulțumirea lui Allahu teala. Păcătuirea determină mânia lui Allahu teala. Mărturisirea credinței determină câștigarea onoarei și demnității. De accea ar trebui să ne ferim să împlinim și cele mai mici păcate, căci mânia lui Allahu teala poate fi în aceste păcate. Trebuie să consideri fiecare dreptcredincios mai bun, mai valoros decât tine. El poate fi un rob pe care Allahu teala Îl iubește foarte mult. Nu poate fi schimbată predestinarea care a fost determinată pentru fiecare om încă din eternitate. Allahu teala dacă dorește poate ierta un musulman care nu L-a ascultat deloc și a trăit

doar în păcat. În traducerea versetului 30 din sura Bakara, îngerii întreabă, (O Allah! De ce creezi oamenii care vor aduce doar nenorociri și vor vărsa sânge pe fața pământului), Allahu teala nu a spus, ei nu vor aduce nenorociri ci, (Eu știu ceea ce nu vă este cunoscut vouă). A spus (Îi voi face demni pe cei nevrednici. Îi voi apropia pe cei îndepărtați. Îi voi înălța pe cei josnici.). Voi îi judecați după faptele lor, Eu privesc la credința din inimile lor. Voi luați în considerare puritatea voastră, dar ei se refugiază în Mila mea. Așa cum îmi place inocența voastră, la fel îmi place să iert păcatele lor. Voi nu cunoașteți ceea ce știu Eu. Pe cei credincioși îi fac să atingă binecuvântările mele eterne, iar cu favoarea mea veșnică Îi mângâi pe toți. Aici încheiem traducerea celei de-a 76-a scrisori.

Șerefuddin Ahmed bin Yahya Muniri”rahmetullahi aleyh” a decedat în anul 1380, 732 după Hegira. El a trăit în India, în orașul Bihar, în care se află și mormântul său. Munir este numele unui sat ce aparține de Bihar. Biografia sa detaliată este scrisă în cartea Ahbar-ul-ahyar a șahului Abdulhak Dehlevi ”rahmetullahi teala aleyh”. Această carte este scrisă în limba persană și a fost tipărită în anul 1914, 1332 după Hegira, în India, în orașul Diyobend și mai apoi în Pakistan în orașul Lahore. Cărțile **Irșad-us-salikin, Ma`din-ul-me`ani** și **Mektubat** sunt foarte valoroase.

[Imamul Rabbani ”rahmetullahi teala aleyh” relatează în diverse scrisori, (Ceea ce ne poruncește Allahu teala poartă numele de **Farz**. Iar ceea ce ne interzice este **Haram**. Ceea ce nu este nici poruncit, nici interzis și este liber spre a fi împlinit poartă numele de **Mubah**. Împlinirea poruncilor (farz), evitarea interdicțiilor (haram) și împlinirea celor permise (mubah) pentru aprobarea lui Allahu teala înseamnă acte de credință (ibadet). Pentru ca actele de credință să fie autentice și acceptate, adică să fie corecte și plăcute lui Allahu teala trebuie să învățăm (**Ilm**) modul corect de a le împlini și să le facem conform regulilor (**Amel**) și cu sinceritate (**Ihlas**).

Ihlas înseamnă să împlinești ceva doar pentru a căștiga dragostea și voia lui Allahu teala, doar pentru că acel lucru este porunca Sa și fără a nutri dorințe lumești precum dorința de bani, putere sau celebritate. Cunoașterea se dobândește învățând cu un maestru, profesor cunoștințele de jurisprudență islamică, ihlas însă se dobândește doar prin citirea cărților de tasavvuf sau prin ascultarea spuselor unui evliya sau urmărirea atentă a comportamentului acestuia. Cunoștințele islamice se împart în două categorii: cunoștințele religioase și cunoștințele științifice. Pe acestea din urmă trebuie să le învățăm atât cât ne este necesar. Spre exemplu, este necesar să învățăm cunoștințe sumare despre modul de utilizare și dozajul medicamentelor sau în cazul electricienilor cunoștințe despre electricitate, căci necunoașterea acestor lucruri poate duce la moarte.

Un musulman ce crede în poruncile lui Allahu teala și în interdicțiile impuse de El, dar din comoditate sau din cauza unui anturaj dăunător nu împlinește actele de credință și moare înainte de a se fi putut căi va arde în Iad până i se vor ispăși păcatele. Cel ce nu învață obligațiile, cel ce nu le acordă importanță chiar dacă le știe, cel ce nu le împlinește netemându-se de Allahu teala, va deveni necredincios și va arde pe veci în Iad. Astfel se va întâmpla și în cazul interdicțiilor.

Un act de credință chiar dacă este împlinit cu ihlas atât timp cât nu este împlinit conform regulilor, nu va fi acceptat. Iar cel ce procedează astfel va arde în Iad la fel ca și cel ce nu a împlinit actele de credință. Celui ce își împlinește actele de credință urmând regulile, îi vor fi acceptate actele de adorare și va fi ferit de pedeapsa Iadului. Însă dacă nu va împlini actele de credință cu ihlas, acestea nu-i vor fi acceptate, la fel ca toate faptele bune împlinite. Nu va primi nici o recompensă. Allahu teala ne spune că Îi displac astfel de acte de credință și fapte bune. Actele de

credință împlinite fără ilm și ihlas nu vor aduce nici un beneficiu celui ce le împlinește și nu îl vor putea proteja de necredință, păcate și pedeapsă. S-au observat multe cazuri ale ipocriților care și-au petrecut toată viața împlinind astfel de acte de adorare și au murit în necredință. Actele de adorare împlinite cu ilm și ihlas feresc omul de necredință, de păcate și îl înalță în această lume. De asemenea Allahu teala ne vestește în surele Vel`asr și în al nouălea verset al surei Maide că în lumea de apoi aceste acte de adorare împlinite cu ihlas și ilm ne vor feri de pedeapsa Iadului. Allahu teala își respectă întotdeauna promisiunile.]

Allahu teala se va răzbuna tot prin robul Său.

Cel ce nu are știință crede că asta vine de la rob.

Totul este al lui Allahu teala, însă lucrează prin mâna omului.

Să nu crezi că va mișca vreun pai fără voia lui Allahu teala!

-6-

ALLAHU TEALA EXISTĂ ȘI ESTE UNIC, ÎN AFARA SA TOATE CREATURILE ERAU INEXISTENTE ȘI VOR DEVENI INEXISTENTE

Recunoaștem lucrurile din jurul nostru cu ajutorul organelor de simț. Lucrurile care au efect asupra organelor noastre de simț sunt numite ființe sau creaturi. Efectele pe care le au creaturile asupra celor cinci organe de simț sunt numite calități sau proprietăți; prin care acestea se disting una de alta. Lumina, sunetul, apa, aerul, sticla, toate acestea sunt ființe, adică există. Ființele care au dimensiuni, greutate și volum, cu alte cuvinte care ocupă un loc în spațiu sunt numite substanțe sau materie. Substanțele se deosebesc unele de altele prin proprietățile lor. Aerul, apa, piatra, sticla sunt substanțe diferite unele de altele. Lumina și sunetul însă nu sunt substanțe, materie, deoarece acestea nu au masă și nu ocupă loc în spațiu. Fiecare ființă este purtătoare de energie, sau putere, adică poate face ceva. Materia se poate găsi în trei stări solidă, lichidă și gazoasă. Materia solidă are formă. Iar cele lichide și gazoase nu au o formă specifică ci împrumută forma recipientului în care se află. Materia ce are o formă se numește obiect. Iar substanțele se găsesc în majoritate sub formă de obiecte. Spre exemplu, cheia, acul, furca, cuiul, cleștele sunt obiecte diferite având forme diferite. Însă toate sunt făcute din aceași substanță, fier. Obiectele se împart în două categorii: elemente și compuși.

În fiecare obiect se produc mereu schimbări. Spre exemplu în mișcare își schimbă poziția. Se mărește, se micșorează, își schimbă culoarea. Vietățile se îmbolnăvesc și mor. Aceste modificări poartă numele

de evenimente. Fără un impuls exterior în materie nu se va produce nici o schimbare. Un eveniment care nu produce o modificare sau alterare în structura materiei se numește eveniment fizic. Ruperea unei bucăți de hârtie este un eveniment fizic. Avem nevoie de efectul unei puteri asupra materiei pentru ca un eveniment fizic să aibă loc. Evenimentele care aduc modificări, alterări în structura materiei poartă numele de evenimente chimice. Când o bucată de hârtie arde și se transformă în cenușă are loc un eveniment chimic. Pentru apariția unui eveniment chimic este nevoie ca o substanță să producă un efect asupra altei substanțe. Atunci când două sau mai multe substanțe interacționează, evenimentul chimic care se produce în fiecare poartă denumirea de reacție chimică.

Reacțiile chimice între substanțe, care afectează unele pe altele, are loc între unitățile cele mai mici ale acestora. Cele mai mici unități ale substanțelor poartă numele de atomi. Fiecare obiect este format din atomi, adică este o masă de atomi. Deși structurile atomilor se aseamănă, ei se deosebesc prin mărime și greutate. De aceea în ziua de azi sunt cunoscute 105 tipuri de atomi. Chiar și cel mai mare atom este prea mic pentru a fi văzut chiar și cu cel mai puternic microscop. Atunci când atomii similari se alătură se formează un element. Deoarece există 105 tipuri de atomi, există 105 elemente. Fierul, sulful, mercurul, oxigenul, carbonul sunt fiecare un element. Prin alăturarea atomilor diferiți se formează compuși. Există sute de mii de compuși. Apa, spirtul, sarea, varul, cerneala sunt fiecare compuși. Compușii de cerneală se formează prin îmbinarea a două sau mai multe elemente sau atomi. Combinarea elementelor are loc prin combinarea atomilor.

Toate obiectele, spre exemplu munții, mările, toate plantele și animalele au fost formate tot din cele 105 elemente. Baza fiecărei substanțe vii sau lipsite de viață sunt tot cele 105 elemente. Toate

obiectele s-au format din combinarea a atomilor unuia sau a mai multora din aceste 105 elemente. Aerul, solul, apa, căldura, lumina, electricitatea și microbii disociază compușii sau cauzează combinarea substanțelor una cu alta. (**Nici o modificare nu apare fără o cauză**.)În aceste combinații, elementele migrează de la o substanță la alta sau părăsesc substanța pentru a deveni libere. Observăm dispariția obiectelor, dar deoarece judecăm conform aspectului exterior ne înșelăm. Deoarece apariția sau dispariția nu este altceva decât transformarea în alte substanțe. Dispariția unui obiect, spre exemplu dispariția unei persoane moarte în mormânt reprezintă apariția altor substanțe cum ar fi apa, gazul și pământul. În cazul în care substanțele care apar în urma unei schimbări, nu au nici un efect auspra organelor noastre de simț, nu ne putem da seama de apariția lor, de aceea considerăm că prima substanță a dispărut, deși nu a suferit decât o schimbare.

Vedem de asemenea că fiecare din cele 105 elemente își schimbă forma și că în fiecare element au loc reacții fizice și chimice. Când un element se combină cu un altul sau altele într-un compus, se ionizează. Adică atomii săi pierd sau primesc electroni. Astfel anumite proprietăți fizice și chimice ale acestui element își schimbă proprietățile. Atomii fiecărui element sunt formați din nucleu și un număr variabil de particule mici numite electroni. Nucleul reprezintă centrul atomului. Nucleii fiecărui atom, în afara atomului de hidrogen sunt formați din particule numite protoni, care sunt însărcinate cu energie electrică pozitivă și neutroni, care nu transportă sarcina electrică. Electronii sunt însărcinați cu energie electrică negativă și se mișcă în jurul nucleului. Electronii se pot mișca pe orbita lor, sau își pot schimba orbita.

Elementele numite radioactive evidențiază că și în nucleii atomilor au loc modificări și fragmentări. Mai mult, în aceste fisiuni nucleare un

element se transformă în altul și unele mase de materie încetează să mai existe și se transformă în energie, iar această schimbare a fost chiar formulată de fizicianul evreu Einstein (decedat în anul 1955, 1375, după Hegira). Deci, elementele ca și compușii pot suferi modificări și transformări. (Orice materie vie sau neînsuflețită suferă transformări, adică cea veche dispare și apare o alta nouă). Fiecare ființă vie, (plantă sau animal) existentă în ziua de azi nu a existat înainte. Existau alte ființe. După o perioadă de timp nu va mai exista nici una din vietățile existente acum ci vor apărea altele. Toate ființele vii sunt astfel. Fiecare ființă vie sau fără viață, spre exemplu fierul care este un element, sau osul, piatra care sunt compuși, toate substanțele, toate particulele se transformă. Cele vechi dispar și apar altele noi. dacă proprietățile substanței care dispare și ale celei ce apare nou sunt asemănătoare, omul nu percepe această modificare și consideră acea substanță existentă mereu. Un exemplu în acest sens putem observa la cinematograf pe o peliculă care rulează, când în fața obiectivului vor apărea imagini diferite la intervale scurte de timp, spectatorii nu vor înțelege și vor considera că aceeași imagine se mișcă pe ecran. Când hârtia este arsă și devine cenușă, spunem că hârtia a dispărut și cenușa i-a luat locul, deoarece observăm această modificare. Când gheața se topește, spunem că gheața a dispărut și a apărut apa.

În deschiderea cărții **Șerhi akaid** este scris, (Deoarece toate ființele reprezintă existența lui Allahu teala, toate creaturile sunt numite **Alem (lume)**. De asemenea, fiecare clasă de ființe de același fel formează o lume, spre exemplu lumea oamenilor, lumea îngerilor, lumea animalelor, lumea substanțelor fără viață. Ori fiecare obiect reprezintă o lume.

În pagina 441 a cărții **Șerhi akaid** este scris că lumea (**Alem**), adică toate sunt schimbătoare, adică sunt creaturi. Adică au fost create atunci când nu existau. [De asemenea am explicat mai sus că creaturile apar

transformându-se din una în alta.] Atât materia , cât și particularitățile substanțelor sunt schimbătoare. Există patru idei privind acest subiect:

1. - Conform musulmanilor, evreilor, creștinilor și adoratorilor focului atât materia, cât și particularitățile substanțelor sunt schimbătoare.

2. - Conform lui Aristotel și filozofilor ce îl urmează atât materia, cât și particularitățile substanțelor sunt eterne. Adică au existat din totdeauna și nu au fost create din nimic. Faptul că această teorie este greșită a fost demonstrată de chimia modernă. Cei ce cred și spun astfel vor deveni necredincioși. Ibni Sina Huseyn (decedat în anul 1037, 428 după Hegira) și Muhammed Farabi (decedat în Damasc în 950, 339 după Hegira) de asemenea afirmă că sunt eterne.

3. -Potrivit filozofilor ce îl precedă pe Aristotel, materia substanțelor este eternă, însă particularitățile sunt schimbătoare. În zilele noastre majoritatea oamenilor de știință au această gândire greșită.

4. -Nu a existat nimeni care să afirme că materia substanțelor este schimbătoare, însă particularitățile sunt eterne. Calinos nu a fost în măsură să decidă cu privire la nici unul din aceste patru tipuri.)

Musulmanii dovedesc în mai multe moduri caracterul schimbător al materiei și însușirilor substanțelor. Prima modalitate se bazează pe faptul că substanțele și toate particulele sunt într-o schimbare continuă. Ceva ce suferă modificări nu poate fi veșnic, însă poate fi trecător, deoarece procesul de formare al unei substanțe dintr-una precedentă nu poate merge până în trecutul etern. Aceste modificări trebuie să aibă un început, adică o primă substanță trebuie să fi fost creată din nimic. Dacă nu ar fi existat primele substanțe create din nimic, adică dacă procesul de formare al unei substanțe dintr-una precedentă ar fi mers până în trecutul veșnic, nu ar fi existat un început pentru formarea substanțelor una din alta și în ziua de azi nici o substanță nu ar fi existat. Existența actuală a substanțelor

și formarea lor una din alta, ne arată că acestea s-au înmulțit de la primele substanțe create din nimic.

În plus nu se poate spune despre o piatră ce cade din cer că vine din eternitate sau din spațiul infinit, atâta timpcât infinitul nu are început sau limită. Venind din infinit, înseamnă că provine din neființă și asta ar însemna să nu fi venit deloc. Să spunem despre ceva care vine că provine din infinit ar fi absurd și o dovadă de ignoranță totodată. De asemenea multiplicarea oamenilor unul din altul nu poate proveni din eternitate. Această înmulțire trebuie să fi început de la un prim om creat din nimic. Dacă se afirmă că oamenii provin unul din altul din eternitate, ar însemna că nu ar trebui să existe nici un om. Acest lucru este valabil pentru fiecare ființă. Ar fi o dovadă de ignoranță și o totală incompatibilitate cu rațiunea și știința să afirmăm în legătură cu substanțele și obiectele că așa s-a întâmplat și așa va continua și că nu există o primă materie formată din nimic. Schimbarea nu indică veșnicia, dar ne arată crearea din nimic, astfel că ne arată nu calitatea de a fi **Vajibul vugiud** ci pe cea de a fi **mumkinul vugiud**.

Întrebare:Creatorul acestei lumi și însușirile Sale sunt eterne. Deoarece Creativitatea Sa este eternă nu ar trebui ca și această lume să fie eternă?

Răspuns:Suntem mereu martorii faptului că Creatorul care este etern aduce modificări materiei și particulelor, adică le nimicește și crează altele în locul lor. Creatorul etern crează oricând dorește, adică mereu substanțele unele din altele. Așa cum El crează fiecare lume, fiecare particulă din anumite cauze, poate crea oricând dorește și fără cauză din nimic.

Cel ce crede că aceste lumi sunt temporare, va crede de asemenea că acestea sunt efemere și vor fi nimicite din nou. Este evident faptul că

ființele care au fost create la un moment dat atunci când erau inexistente, pot deveni inexistente din nou. Observăm și acum că multe ființe dispar.

Pentru a fi musulman trebuie să credem că fiecare substanță sau obiect, adică fiecare ființă a fost creată din nimic și va fi din nou nimicită. Observăm că obiectele au fost create din nimic și apoi sunt nimicite din nou, adică își pierd forma și caracteristicile. Am explicat mai sus că chiar dacă materia din care sunt create obiectele nu dispare odată cu dispariția acestora, nici aceasta nu este veșnică și este tot o creație a lui Allahu teala care le va nimici din nou pe toate în Ziua Judecății de Apoi. Cunoștințele științifice din zilele noastre nu sunt un obstacol pentru a crede aceasta. Din contră necredința înseamnă denigrarea științei și ostilitate împotriva Islamului. Islamul nu respinge știința, ci respinge nestudierea cunoștințelor religioase și neîmplinirea actelor de adorare. De asemenea nici știința nu neagă Islamul, ba din contră îl confirmă și îl aprobă.

Deoarece lumea este trecătoare, trebuie să existe un Creator ce a creat-o din nimic, din moment ce, așa cum am explicat mai sus nici un eveniment nu poate avea loc de la sine. Astăzi mii de medicamente, obiecte de uz casnic, produse industriale și comerciale, produse electronice, arme sunt fabricate în fabrici. Multe dintre acestea sunt produse în urma unor calcule sofisticate și a nenumărate teste. Se afirmă vreodată măcar pentru unul dintre aceste produse că s-a creat de la sine?Se afirmă că aceste obiecte au fost produse în mod voit și conștient și fiecare are un producător, însă afirmă că milioanele de substanțe și evenimente ce au legătură cu ființele animate și fără viață și care cu trecerea secolelor sunt descoperite altele noi, iar structura unora dintre ele este încă necunoscută, s-au creat de la sine accidental. Ce-ar putea fi această ipocrizie, dacă nu o încăpățânare puternică, sau o prostie clară? Se observă că există un sinur crator ce a creat fiecare substanță și fiecare

mișcare. Acest Creator este **Vagibul vugiud**, ceea ce înseamnă că nu a apărut în urma unei nonexistențe, ci este etern existent. El nu are nevoie de nimic pentru existența Sa. Dacă existența Sa nu era necesară încă din veșnicie, ar fi fost **Mumkinul vugiud**. Ar fi fost trecător precum lumea, precum creațiile. Ființele sunt create din modificarea altor ființe sau din nimic și au nevoie de un creator, astfel ar fi fost nevoie de un număr infinit de creatori. Dacă ne gândim în același mod cum am explicat mai sus schimbările ființelor nu sunt infinite, deci nu poate exista un număr infini de creatori, iar creația a fost începută de un prim și singur creator. Deoarece dacă creatorii creându-se unul pe altul se vor întoarce pe rând în eternitate nu ar exista un creator de la care să începem și în concluzie nu ar exista un Creator. De aceea primul Creator non-creat este Creatorul unic al tuturor ființelor. Nu există un alt Creator înaintea Sa ori după El. Creatorul nu este creat El există întotdeauna. Dacă ar dispărea pentru o secundă, totul ar dispărea. El este vagibul vugiud, nu are nevoie de nimic pentru existența Sa. Cel care a creat pământul, cerurile, atomii, viețuitoarele într-o asemenea ordine regulată și calculată trebuie să fie omnipotent, omniscient, capabil să creeze tot ceea ce dorește atunci când dorește și ar trebui să fie Unic și să nu existe nici o schimbare în El. Dacă puterea Sa nu ar fi fost infinită și nu ar fi fost omniscient nu ar fi putut crea ființele într-o asemenea ordine regulată și calculată. Dacă ar fi existat mai mulți creatori, atunci când dorințele lor de a crea ceva nu ar fi coincis, cei ale căror dorințe ar fi rămas neîmplinite nu ar fi creatori, iar lucrurile care ar fi fost create ar fi fost toate amestecate. Pentru informații suplimentare consultați cartea scrisă în limba arabă și turcă a lui Ali Ușini, **Emali Kasidesi**.

Creatorul nu suferă nici o schimbare. Așa cum este acum, așa era și înainte de a crea lumea. Așa cum a creat totul din nimic, la fel crează și acum și întotdeauna. Căci schimbarea ne-ar indica faptul că este o ființă,

că este creat din nimic. Însă noi am explicat mai sus că El a există întotdeauna și niciodată nu va înceta să existe. De aceea nu există nici o schimbare asupra Sa. Creaturile așa cum aveau nevoie de El în timpul creării lor inițiale, la fel au nevoie de El în orice moment. El este singurul care crează și care schimbă tot. El crează totul prin intermediul mijlocelor ca oamenii să poată supraviețui și trăi civilizat, pentru ca totul să fie în ordine. Așa cum crează cauzele, tot astfel crează și efectele lor. Oamenii sunt doar niște mijloace pentru cauzele care afectează materia.

Să mănânci atunci când îți este foame, să folosești medicamente când ești bolnav, să folosești chibritul pentru a aprinde o lumânare, să verși acid peste zinc pentru a obține hidrogen, să amesteci piatra de var cu lut și să încălzești pentru a obține ciment, să hrănești vaca pentru a obține lapte, să construiești o centrală hidro-electrică pentru obținerea energiei electrice, sunt exemple de mijloace pentru folosirea cauzelor și crearea unor lucruri noi. Puterea și voința omului sunt de asemenea mijloace create de Allahu teala. Și oamenii sunt mijloace pentru creațiile lui Allahu teala. Allahu teala dorește să creeze astfel. Deci observăm că este o dovadă de ignoranță și total în neconcordanță cu religia și cu mintea omului să afirmi că omul crează.

Oamenii trebuie să-și iubească Creatorul Unic, Cel ce îi crează, Cel ce îi face să supraviețuiască, crează și le trimite cele necesare pentru traiul lor. Deci robii, creațiile lui Allahu teala trebuie să-L asculte, să-L respecte și să Îl venereze, să împlinească actele de adorare. Acest lucru este scris pe larg în scrisoarea din capitolul de început. El însuși a declarat că numele celui ce este Vagibul vugiud, al acelei zeități unice, este **Allahu teala**. Robii Săi nu au dreptul să schimbe acest nume. Un act împlinit pe nedrept este o faptă dezgustătoare și greșită.

Creștinii, preoții nu cred în unicitatea Creatorului, ci afirmă că aceștia ar fi în număr de trei. În rândurile de mai sus am dovedit unicitatea Creatorului și faptul că afirmațiile creștinilor și preoților sunt eronate.